

Devil's Love (Tình Yêu Của Ác Quỷ)

Contents

Devil's Love (Tình Yêu Của Ác Quỷ)	2
1. Chương 1: Ác Độc	2
2. Chương 2: Lạnh Nhạt	3
3. Chương 3: Quyết Định Nhanh Chóng	5
4. Chương 4: Trả Lại Và Lộ Diện Kẻ Ác Độc	6
5. Chương 5: Hủy	7
6. Chương 6: Gặp Mặt Và Bất Ngờ	8
7. Chương 7: Vận Chuyển Vũ Khí	10
8. Chương 8: Nguy Hiểm & Phiền Phức	12
9. Chương 9: Đau	15
10. Chương 10: Dream Bị Uy Hiếp	17
11. Chương 11: Đi Đạo	19
12. Chương 12: Người Thanh Niên Tên Daniel Frances	20
13. Chương 13: Hình Như Tôi Yêu Em Rồi	22
14. Chương 14: Trách Bản Thân Mình	23
15. Chương 15: Học Viện Pari	25
16. Chương 16: Mắng	27
17. Chương 17: Xôn Xao Cộng Đồng. Sự Trở Lại Của Papa	28
18. Chương 18: Nhà Hầm	29
19. Chương 19: Hãy Cho Tôi Làm Bà..làm Anh Hai Của Em	30
20. Chương 20	32
21. Chương 21: Trung Tâm Mua Sắm	33
22. Chương 22: Hết Giận (1)	35
23. Chương 23: Hết Giận (2)	37
24. Chương 24: Vui Đùa	38
25. Chương 25: Hết Lạnh Lùng	39
26. Chương 26	40
27. Chương 27	43
28. Chương 28	45
29. Chương 29	47
30. Chương 30: Đau Đớn Và Hạnh Phúc Thật Sự	50
31. Chương 31: Chấp Nhận Một Tình Yêu Mới (1)	55
32. Chương 32: Chấp Nhận Một Tình Yêu Mới (2)	58
33. Chương 33: A Pink, Phương Án 2	60
34. Chương 34: Hăm Hại	62
35. Chương 35: Tình Cảm Thật Sự Là Gì?	64
36. Chương 36	68
37. Chương 37: Tiếng Đàn Và Con Người Thú Vị	69
38. Chương 38: Bất Ngờ.. Có Phải Là Sự Trở Lại Không?	71
39. Chương 39: Bình Tĩnh	73
40. Chương 40: Casino Lucky	75

41. Chương 41: Bất Ngờ Khi Biết Alen Yêu Jan	79
42. Chương 42: Thở Lộ Tình Cảm!!!	81
43. Chương 43: Rắc Rối Và Hủy Hôn	83
44. Chương 44: Anh Yêu Em	90
45. Chương 45: Biết Sự Thật & Đau Khổ...	92
46. Chương 46: The End (1)	95
47. Chương 47: The End (2)	96
48. Chương 48: The End(3)	98
49. Chương 49: Trở Về (The End 4)	100
50. Chương 50: Kết Thúc Tốt Đẹp	103

Devil's Love (Tình Yêu Của Ác Quỷ)

Giới thiệu

Thế giới của nữ hoàng bóng đêm, thế giới của con gái đình Cristina: người sẽ là thủ lĩnh của bóng đêm

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/devils-love-tinh-yeu-cua-ac-quy>

1. Chương 1: Ác Độc

“Khai mau?”_tiếng Alen vang lên giận dữ kèm theo đó là thuộc hạ đang cầm roi đánh đập người đàn ông phía trước. Dưới sự tra tấn dã man nhưng người đàn ông vẫn không chịu khai. Lúc này bỗng có tiếng trẻ con khóc òa vang lên, tiếng khóc càng lúc càng gần. Một cô gái đẹp như thiên thần bước vô cùng với vẻ đẹp băng giá, khuôn mặt chỉ toàn là sát khí.

“Tiều thư, cô đến rồi”_Alen cúi chào

“Sao rồi? Khai chưa”_nó lạnh nhạt hỏi

“Vẫn chưa nhưng cô chủ cứ yên tâm, bằng mọi cách tôi sẽ lấy được lời khai”_Alen nói chắc nịch

Nó nhìn người đàn ông sau đó lấy súng chĩa vào đầu ông “Khai”_nó lạnh lùng nói, tay đã chuẩn bị bắn

Người đàn ông nhất quyết không khai. Nó thấy vậy nhếch miệng cười nhạt một cái, rồi đầu súng chĩa lên bầu trời *Pằng*. Ngay lập tức sau những chiếc xe ấy, một người đang bế một đứa trẻ chỉ vài ba tháng, đang sau đó dẫn theo một người phụ nữ sắc mặt nhợt nhạt, đang ốm yếu.

“Nói, không đừng trách”_Nó cầm súng chỉ vào đứa bé.

Đứa bé sợ khóc càng ngày càng lớn

“Anh, đừng nói”_người phụ nữ la lớn

“Câm không tôi bắn”_nó cầm tức

“Đừng nhất định phải bảo vệ ông chủ”_Người vợ lên tiếng

*Pằng*_một tiếng súng không nhân từ đã cướp đi sinh mạng của người mẹ, một người vợ hiền

“vợ, em không sao chứ”_người chồng khóc, tha thiết gọi, đứa bé thấy ba khóc, mẹ chảy máu rất nhiều, nói trong tiếng khóc “Pa....mẹ....mẹ”

“Khai?”_nó vẫn giữ giọng lạnh lùng nói

“Không, có chết cũng không khai”_người chồng vừa mới mất vợ kiên quyết không nói, cho dù có chết

Nó bước lại gần đứa bé “Em à, đừng trách chị, tất cả là do ba em”_nó chìa súng vào trán đứa bé, chuẩn bị bắn thì:

“Được, tôi nói”_người đàn ông đó bất lực nói

“Ai?”_Alen hừ giọng hỏi

“Li...me...n....ce”_người đàn ông nói trong ngập ngừng

Nó nhìn đứa bé sau đó nhìn người đàn ông ,cởi bao tay đen vút sang Alen rồi nói « Dọn »_sau tiếng nói đó nó quay đầu đi. Alen bế đứa bé vào rồi ôm đến bên người cha. Thuộc hạ của nó rất ngưỡng mộ, không ngờ tiểu thư của họ có thể nghĩ đến tới trò lấy người nhà ra uy hiếp_ không hổ danh là nữ hoàng của thế giới ngầm-nhưng cô ấy vẫn còn có một tấm lòng vị tha. Nhưng ý nghĩ đó vụt tắt khi hai tiếng súng vang lên *Pằng....Pằng...*. Người đàn ông gục ngã xuống đất, đứa bé mới được dỗ, nín khóc lại khóc òa lên rồi dần dần mất đi hơi thở.

“ Muốn sống trên đời này phải diệt cỏ tận gốc”_Alen đồng dục nói

“ Dạ, chúng em biết rồi”_đồng thanh vang lên

“ Xử Limence” _Alen lạnh lùng lên tiếng

“ Dạ, em đi làm liền”

“ À, thiêu cháy xác đi”_Alen nói xong rồi bước đi

Người phía sau nhìn Alen đi, kéo ba cái xác lên xe tải “Sorry, coi như mọi người không có duyên sống trên đời này”_đóng cửa xe cái rầm, chiếc xe chạy về khu dành cho những người chết mà bang đã xây dựng lên nhằm giam giữ và thiêu xác của những kẻ 2 mặt.

2. Chương 2: Lạnh Nhạt

“Con đi đâu về?”_người đàn ông đứng tuổi lên tiếng

“ Công việc”_nó lạnh lùng lên tiếng“Con lại đi làm mấy chuyện nhảm nhí nữa sao ?”

“Nhảm nhí....đối với ba là nhảm nhưng đối với con nó là mạng sống”_nó nhìn chăm chăm vào người ba, nó không hề sợ hãi

“ Con nên đi đến công ty giúp anh hai đi”_ba nó nói

“Không”_một tiếng vang lên từ cánh , nó bước vào nhà, bước lên lầu dành ỉnh

“Con...con...con dám cãi lời ta”_ba nó tức không nói thành lời

“ anh...anh không sao chứ”_mẹ nó đến bên ba nó

“ Tôi cho nó 50% trong Angel hơn cả anh nó. Tại sao..tại sao. nó lại không quan tâm là sao chứ?”_ba nó ấp úng, tức giận

“ Florence chỉ mới 18 tuổi thôi..anh nên cho con bé thời gian” __mẹ nó khuyên ba nó, đừng nên ép nó quá ấy mà

“ Em lúc nào cũng bênh nó” __ba nó đang trách

“ Con bé nghe lời anh lấy được hai tấm bằng đại học loại xuất sắc của Harvad và Oxford, Florence cũng là nữ hoàng của thế giới bóng đêm, anh nên tự hào vì có đứa con gái thông minh như thế” __mẹ nó đang ca ngợi nó ấy mà

“Anh không thích tối ngày nó cứ đi giết người”

“Alen sẽ giúp con bé trở lại như trước kia...cho nó biết thế nào là tình cảm...tình yêu...anh cứ yên tâm đi” __mẹ nó đang bảo vệ nó

“Được nhưng ngày mai con bé phải đi gặp Harry__con trai của King Dom” __ba nó cuối cùng cũng vào mục đích chính

“Harry...con trai của King Dom...anh muốn hai đứa nó đính hôn” __Mẹ nó bắt ngờ

“Đúng” __ba nó gật đầu

“Ông Cristina à..ông nên để con bé quyết định tình cảm của mình” __mẹ nó nhìn ông nói

“Chuyện gì cũng có thể nhưng chuyện này thì không” __ba nó nhấn mạnh rồi bước vào nhà

“Anh...anh đừng ép con bé nữa...”

.....

Cốc...cốc...cốc

“Vào đi” __nó lên tiếng

“Em gái hai đang làm gì thế” __anh San của nó bước vào

“Anh hai..” __nó chạy lại ôm anh hai mà nó yêu quý nhất

“Em anh sao thế?” __anh hai xoa đầu nó

“Papa bắt em đi làm” __nó nhõng nhẽo với San

“Papa nói đúng đó...em nên đến công ty giúp anh”

“Anh cũng thế” __nó buông San ra đi đến bên cửa sổ

“Alen đâu..nãy giờ anh không thấy” __anh hai nó nhìn xung quanh

“Anh còn lo cho Alen hơn cả em gái anh sao?” __nó tức giận

“Anh chỉ tò mò thôi” __Anh hai đến bên nó

“Alen đi giải quyết công việc rồi” __nó nói

“vậy sao?”

“Em có muốn đi chơi Pari với anh không?” __anh hai hỏi nó

“Really” __nó nói một câu tiếng anh

“Yes but...” __anh nó anh nó ập úng

“What but...” __nó hoi3

“Em phải giúp anh một chuyện?”

“Nói..” __nó lạnh lùng nhưng nó cũng đang rất tò mò

“Đến công ty làm việc” __San đang ra giá với nó đó

“Làm việc...vậy em thấy ở Lon Don cũng tốt lắm rồi” __nó nói

“Được tùy em thôi”_anh nó bước ra ngoài nhưng cũng mong đợi nó sẽ đồng ý nhưng anh hai nó đã lắm, nó sẽ không bao giờ làm việc...bởi vì nó ghét nhất là nhìn vào những đồng hồ sơ chất thành đồng.

3. Chương 3: Quyết Định Nhanh Chóng

“Cô chủ...ông chủ kêu cô xuống anh tối”_Alen bước đến chỗ nó

“Sao..bắt được chưa?”_nó hỏi

“Rồi...em đã giao cho cảnh sát”_Alen nói

“Tốt lắm..giúp cảnh sát điều tra người họ cần, có thể sẽ liên quan đến người mà chúng ta đang tìm”_nó ra lệnh

“Cô chủ muốn mượn tay cảnh sát điều tra ra người đang chống lại chúng ta”_Alen hỏi

“Đúng..chúng ta chỉ cần ngồi im sẽ có kết quả...họ rất tin tưởng chúng ta...kế hoạch cứ như vậy mà tiến hành”_nó nói

“Có lẽ cô chủ phải qua Pari một thời gian giải quyết công việc”_Alen nói

“Pari..papa đang giữ hộ chiếu sao có thể đi?”_nó nhớ ra điều gì đó

“Em đi một mình cũng được”_Alen nói

“Có được không”_nó nhìn Alen

“Em sẽ trở về bình an thôi”_Alen khẳng định

“Florence con có xuống anh cơm không”_ba nó cắt ngang cuộc trò chuyện của nó với Alen

“Mọi chuyện cứ để em lo...cô chủ xuống ăn cơm không ông chủ lại...”

“Thôi..chúng ta xuống ăn cho xong bữa đi”_nó cất cái gối ôm lên giường rồi bước ra cửa

.....

TẠI BÀN ĂN

“Em vô ngồi đi”_San kéo ghế cho nó

“Thank you”_nó cười với anh hai nó

“Alen, em cũng vô ngồi đi”_San kêu

“Em anh sau cũng được”_Alen từ chối vì biết thân phận của mình mà

“Anh hai nói đúng đó, Alen em vô ngồi đi”_nó chỉ cái ghế kế bên

Tiếng ho của ba nó đang ám chỉ là nó và San hơi quá rồi, sao có thể để một tên vệ sĩ ngồi chung với mình chứ.

“Cậu chủ..cô chủ..em chưa đói”_Alen hiểu ý của ba nó

“Được rồi chúng ta ăn cơm thôi”_mẹ nó cắt ngang chứ không sẽ xảy ra nội chiến

“Đùi gà này anh nhường cho em nè”_San gấp bỏ vào chén

“Cám ơn hai tốt”_nó nói

“Các con...trong bữa cơm không được nói chuyện”_mẹ nó đang nhắc nhở

“Không sao..hôm nay phá lệ đi”_papa nó lên tiếng

“Cám ơn ba”_San lên tiếng

“Ba cũng có chuyện muốn nói với Florence”_ba nó không hổ danh là ông hoàng tài chính mà

Nó đang định cầm đùi gà lên ăn liền bỏ xuống.

“Tối mai con đi gặp chủ tịch King Dom với ba nha”_ba nó nhỏ nhẹ nói với nó

“KHông”_một câu ngắn gọn

“Con...chỉ là đi gặp thôi chứ có bắt con làm việc đâu”_ba nó vẫn cố kìm chế

Nó cười nhẹ một tiếng “Mục đích cũng vì hợp tác thôi, ba không nên dòng do tam quốc nữa”_nó nói

“Không hổ danh là Florence, ba nói luôn vậy, ba muốn con gặp con trai họ”

“Một điều kiện”_nó nói

“Điều kiện gì cũng được chỉ cần con đồng ý đi gặp họ”_ba nó chấp nhận

“Hộ chiếu”_nó nói

“OK”_ba nó chấp nhận

Anh hai và mẹ nó không ngờ nó có thể ra điều kiện và đồng ý lời ba nó nhanh vậy.

Nó không nói gì, cầm đũa tiếp tục ăn cho xong bữa.

4. Chương 4: Trả Lại Và Lộ Diện Kẻ Ác Độc

Sáng hôm sau:

“Con gái ngoan dậy đi”_Papa của nó bước lên lầu nó

Bống: “Cô chủ dậy đi”_Alen thức dậy đi từ căn phòng của mình ra

Nhà của nó là do một tay nó thiết kế. Với 3 tầng, 1 trệt : tầng 1 do ba và mẹ sống, tầng 2 là anh hai San còn tầng 3 là của nó và Alex, đặt biệt nhà còn có một tầng hầm bí mật của nó và San. Tầng 3 gồm 4 phòng: 1 phòng của nó, 1 phòng chứa các dụng cụ đàn và 1 số bí mật “không ai vô được phòng này cả kể cả người giúp việc, 1 phòng làm việc và 1 phòng trống. Đặc biệt là gia đình nó mỗi phòng đều có mật khẩu nhận dạng bằng tay và số.

“Alen, cậu dậy rồi à”_papa nó hôm nay rất vui

“Ông chủ, để tôi đi gọi tiểu thư”_Alen

“Được mà cậu biết mật khẩu con bé sao?”_papa nó hỏi

“Dạ, có thể bằng tay chứ mật khẩu kia thì không biết”

“Ồ, không ngờ con bé có thể cho cậu MK”_ba nó có một sự ngạc nhiên

“Dạ không đâu, khi nào cô chủ ra ngoài thì tôi cũng không vào phòng được, còn cô chủ ở nhà thì có thể dùng tay”_Alen cố gắng giải thích để pa nó ko hiểu lầm

“Thôi, kêu con bé dậy cho ta đi”_Ba nó cười một cái

Alen đứng trước phòng nó, in đôi bàn tay vào cửa, cánh cửa từ từ mở ra

“Ông chủ có thể vào”_Alen đưa tay mời

“Được rồi”_pa nó từ từ bước vào phòng

“Con gái dậy đi, papa có chuyện muốn nói với con”_Giọng ba nó nhẹ nhàng khác với mọi ngày

Nó dụi hai con mắt của mình “Alen, cho chị ngủ 5 phút nữa thôi”_nó lại thói nào tật nấy, có thể nói mỗi khi nó đã ngủ thì có thể ngủ đến trưa

“Florence Cristina, dậy thôi”_ba nó nghiêm nghị, giọng nói trầm xuống, tay thì tháo chặn nó ra

Nó lúc này cảm thấy lạnh (ở London đang là mùa đông), từ từ mở con mắt ra

“Ba, sao papa ở đây”_nó ngạc nhiên sao papa có thể vào phòng nó, trong khi chỉ có Alen....

“Là ba của con sao không vào được chứ”_ba nó chống tay bên eo

Nó nhìn thấy Alen đứng bên cạnh ba nó, nó không ngờ đến nỗi không biết “papa có gì muốn nói sao?”_nó nhìn ông

“Ba đưa con hộ chiếu đây mà”_ông ném cái hộ chiếu về phía nó

Nó nhanh tay chụp lấy “Không phải chuyện này”

“Không hổ danh là FLORENCE, thủ lĩnh của Cristina”_ba nó cười

Nó nhìn ông không nói gì

“Ba muốn nhắc con 7 giờ tối nay có mặt tại ICE đó mà”_ba nó cười

“Con biết rồi, giờ con muốn ngủ tiếp”_nó cầm lấy chặn đắp lên người

“Con ngủ đi, nhớ đến đúng giờ là được rồi”_ông đi ra ngoài nhưng nhờ điều gì “Nè nhớ đến Angel giúp anh con một số công việc vào chiều nay đi, anh con đi Pari rồi”

“Con không đi”_nó nói lớn

“Đi đi, ba cũng phải đi gặp một số đối tác, giúp anh đi con”_ba nó năn nỉ

“Chiều rồi tính. Have A Nice day”

Papa nghe câu nói của nó lắc đầu cũng bước ra cửa. Alen nhìn nó xong cũng bước về phòng của mình.

Tại một bên nào đó

“Điều tra ra bang chủ Devils chưa”

“Dạ, thuộc hạ bắt tài”_người con trai quỳ xuống xin tha. Nhưng có lẽ người kia tức giận “Bao nhiêu tháng rồi, 2 tháng không tìm ra, mà đúng là ngu mà”_tiếng quát cùng với tiếng đá vang lên

“Xin lỗi nhưng không thể nào tìm được”

“Ý người là sao?”

“Hình toàn là mặt nạ, dáng người rất đẹp nhưng so sánh với những người đẹp thì không bao giờ trùng khớp được nhưng Florence thì dáng rất giống nhưng Florence Cristina là người không bao giờ tham gia vào chuyện của thế giới dù cô ta có hai tấm bằng đại học lớn vào năm 16 tuổi”_người đó nói

“Vậy thì thiếu gì, không phải cô ta thì là người khác”_người đó giận dữ

“Dạ, chúng em vẫn đang tìm”

Người đó không nói gì đã cho thuộc hạ một cái rồi đi, không hề nói một câu.

2p.m

Chiếc xe sang trọng dừng trước tập đoàn Cristina, nhanh chóng một người vệ sĩ đẹp trai khiến cho các nhân viên nữ ở đây phải đều nín thở, đứng ngơ để thưởng thức.

“Chủ tịch, chào mừng đến với Angel”_phó giám đốc đến chào nó

5. Chương 5: Hủy

Một đôi giày cao gót đặt xuống tấm thảm đỏ, cùng lúc đó một bóng người bước ra. Woa! Mỹ nhân mà. Đẹp hoàn mỹ, dáng người cao 1m78, mái tóc óng ả, dài, tung bay trong làn gió

“Lên phòng”_nó lạnh lùng thốt lên

“Dạ, thưa cô chủ”_Ngay lập tức tiếng Alen vang lên át tiếng của phó giám đốc “Mời....cô...chủ”

“Cô chủ muốn tự lên phòng”_tiếng Alen vang lên

“Nhưng ngài Cristina đã nói chúng tôi ra dẫn cô chủ tham quan”_ông giám đốc

“Đã nó là sẽ tự đi mà”_sau tiếng nói của Alen, nó đã bước đi, ông giám đốc cũng không muốn trọc giận nó vì biết nó là người khó chịu, nó giám chống lại baba nó mà, ai mà không biết

Tiếng giày cao gót vang lên khắp công ty, không ai giám nói nó vì từ trước giờ công ty không cho phép bất cứ nhân viên mang giày cao gót, họ chỉ mang bata hoặc búp bê vì tránh ảnh hưởng tiếng ồn ngoại trừ những nhân vật như đối tác, người mẫu đại diện hoặc khách mời.

“Chủ tịch.đây là những công việc của chiều hôm nay”_thư kí

“Hủy hết đi”

Rầm, cánh cửa đóng lại

“Cô chủ đã hứa với anh San là sẽ làm mà”_Alen

“Đúng”

“Chủ tịch à đây đều là những tài liệu cần phải xử lí trong ngày hôm nay hết”_Thư kí đi vô

“Hủy”_nó hét lên

“Nhưng..”_thư kí ấp úng

“Cứ để đó đi tôi sẽ giải quyết dùng chủ tịch”_Alen nói

“Anh là ai”_thư kí nghi ngờ

“trợ lí”_Alen lạnh lùng vang lên

« Vậy tôi để đây »

Nó mặc kệ Alen giúp nó xử lí mà không thèm cảm ơn một tiếng.

6. Chương 6: Gặp Mặt Và Bất Ngờ

Nó mặc kệ Alen giúp nó xử lí mà không thèm cảm ơn một tiếng. Trong đầu nó giờ chỉ là những trong chữ trên màn hình laptop, chạy qua chạy lại, không có điểm dừng, nó nhúu mày nhưng nó lại mở mắt to nhìn con số trên màn hình. Bỗng một tiếng rớt vang lên, không gì khác chính là cái laptop được nó ném xuống đất

‘Cô chủ có chuyện gì sao ?’

‘Bay qua Pari gấp’_nó nhìn Alen nói

“Nhưng tí nữa, cô có buổi gặp mặt cậu Harry William”_Alen nhắc nhở nó

“VẬY sao ? Alen cậu về chuẩn bị hành lí đi. Giờ cũng gần tới giờ hẹn rồi, chị qua đó một lát rồi đến”

“ Em biết rồi”_Alen cất đồng tài liệu rồi đi ra khỏi phòng, nó thì cầm một tệp tài liệu rồi đi luôn

Tại nhà hàng

‘Con bé đến chưa ông’_mẹ nó hỏi

“ Con bé đang trên đường tới”

Ba nó mặc bộ vest trắng đuôi tôm còn mẹ nó thì một chiếc váy đen trông họ sang trọng và lịch lãm lắm.

“ Cháu chào ngài và phu nhân Cristina , tên cháu là Harry William”

‘Rất vui được gặp cháu ta là mẹ của Florence’__mẹ nó cười và cũng rất hài lòng đứa con trai này

‘ Xin chào ngài William »__ba nó bắt tay với ba của Harry

‘Chào ông, chủ tịch Angel’

‘À, mà con của các vị đâu’__mẹ Harry nói

‘Florence, con bé đang tới’__mẹ nó nói

‘ Thôi chúng ta ngồi xuống đợi con bé đi’__ngài William

‘Được, mời ông bà ngồi’__mẹ nó

Cả hai bên gia đình ngồi xuống , phục vụ tự động rót rượu

‘Nghe nói con ông bà hiện đang làm chủ tịch King Dom’__ba nó hỏi

‘Mọi việc tôi đều giao cho thằng bé này xử lí hết mà San đâu ?Sao không thấy thằng bé đến’__ba Harry hỏi

‘Thằng bé qua Pari giải quyết một số công việc rồi’__ba nó

‘Thằng bé giỏi thật’__mẹ Harry khen

‘Con ông bà cũng giỏi đấy thôi’__ba nó cười

‘Ngài quá khen rồi’Harry

Harry William nổi tiếng là người không động lòng bất cứ cô gái xinh đẹp nào cả.

Cách

Nó bước vào, trông nó như một vị thiên sứ khiến cho căn phòng sáng hẳn lên với chiếc váy màu trắng, ở giữa có đính những viên đá ruby. Đây chính là chiếc váy mới nhất của Dream.

Nó bước vào mà khiến mọi người đều chăm chú nhìn. Harry chạy đến bên nó

“ Chào em, anh tên là Harry William, 21 tuổi”__Harry đưa tay ra

Nó cũng nắm lấy tay Harry “ Xin chào, tôi tên là Florence Cristina, 18 tuổi” bàn tay của nó thon, dài, lạnh giá lồng vào bàn tay ấm áp, Harry cầm tay nó tặng một nụ hôn

“Con ông bà quả là rất đẹp”__ngài William khen

“Cám ơn bác”__nó nói

“Cháu ngồi xuống đi”__phu nhân William

“Cám ơn bác”

Nó định kéo ghế ra thì đã bắt gặp một bàn tay đang kéo ghế cho nó

“Cám ơn”__giọng ngọt ngào của nó vang lên

Phục vụ thấy nó đến cũng đã dọn thức ăn ra

“papa, ba cưới em ấy cho con đi, con sẽ thu về cho ba lợi nhuận gấp đôi”__harry nói nhỏ

“Con thích con bé rồi sao?”

Harry chỉ cười không nói gì

“Được, ta sẽ giúp con”/ Nếu cưới được con gái của Cristina thì coi như ông ta đã có một nửa cổ phần trong Angel và còn có một bộ óc thông minh nữa chứ, mà khi có nó ông còn có thể tranh cử một cách thành công rồi

“Tôi hi vọng hai đứa có thể kết hôn sớm”__ba Harry nói

“Tất nhiên, ra đình chúng tôi rất vui làm thông gia với William”__ba nó nói

“Con xin phép hai bác cho con cưới Florence làm vợ”_Harry đứng lên, thưa

“Haha, ta rất vui”_ba nó cười

Đang nói nhưng Harry đang nhìn nó, ánh mắt nó lạnh giá, gương mặt lạnh như băng như một cái xác không hồn

‘con có chuyện muốn nói’_nó đứng lên khiến ai cũng bất ngờ

‘Con sao vậy ?’_ba nó hỏi

‘Cháu cứ nói đi’_ba Harry

‘Cháu rất vui khi được anh Harry ngỏ lời’_nó nói

“Ta rất vui khi có một con dâu như cháu”_mẹ Harry nói

“Nhưng cháu sẽ hạnh phúc hơn nếu lấy anh ấy”_nó khen Harry hay là đã đồng ý rồi

“Cám ơn em”

“Vậy chúng ta sẽ cử hành hôn lễ thay cho đính hôn luôn đi”_ba nó nói

“Ok!vào cuối tháng này đi”_ba Harry

“Nhưng cháu không thể”

“Cháu nói gì cơ”: “em nói vậy là sao”

“Cháu xin lỗi nhưng cháu không thể lấy vì đây là một cuộc hôn nhân không có tình yêu”_nó nói

“Chúng ta có thể tìm hiểu nhau mà, anh rất thích em”

“Cám ơn nhưng ba má à nếu ba muốn tìm kiếm đối tác con sẽ giúp ba mà”_nó quay sang ba nó

“Con..nói vậy là sao”

Nó mở một tệp hồ sơ ra ‘ Đây chính là hợp đồng của Dream’

‘Dream là một công ty đứng đầu về ngành thời trang và du lịch, là người nắm giữ tài chính thứ hai thế giới’_ba Harry bất ngờ

7. Chương 7: Vận Chuyển Vũ Khí

‘Bác nói đúng. Dream là một tập đoàn lớn nhất thế giới về ngành thời trang và du lịch, là công ty nắm giữ nền tài chính quan trọng đồng thời muốn kí kết hợp đồng với công ty này là rất khó cho dù là công ty đứng nhất đi nữa”_nó nói

‘Sao con có được bản hợp đồng này”_ba nó ngạc nhiên

‘Ba không cần biết mà con tin ba sẽ không từ chối hợp đồng này đâu”_nó vẫn cứ lạnh nhạt nói

‘Ba..”_ba nó ấp úng

‘Con có việc phải đi gấp đợi khi nào con về ba trả lời cũng được”_nó bước ra cánh cửa, gia đình William bất ngờ vì nó, họ không tin nó có thể kí hợp đồng lớn như vậy.

‘Con đi đâu”_mẹ nó chạy theo nó

‘Mẹ đừng lo, con sẽ về sớm thôi”_nó nói

Nó chạy đi, mẹ nó thì lắc đầu, ba nó thì đang xem xét bản hợp đồng nó đưa, ông ta có thể nói chỉ cần có lợi nhuận là có thể đồng ý mà đây cũng chính là đối tác ông mong muốn cũng không được, vậy mà nó có thể đem về cho ông, thật không hổ danh là thủ lĩnh của thế giới bóng đêm.

‘Ba à, ba đem em ấy về cho con đi”_Harry năn nỉ vì đây là người đầu tiên cậu ta thích đấy

‘Ông giúp thằng bé đi, lần đầu tiên nó thích một đứa đó’_mẹ Harry cũng nói giúp

‘Nhưng con bé đã nói như vậy rồi’_ba Harry nói

‘Chúng tôi xin lỗi vì con bé nhưng chúng tôi không biết làm gì hơn’_ba nó nói

‘Ông bà nói vậy là muốn hủy đám cưới sao?’_ba Harry nói

‘Tôi thành thật xin lỗi ông bà, ta xin lỗi cháu Harry’_mẹ nó cúi đầu

‘Không chắc ông bà được tại gia đình chúng tôi không có phúc có cô con dâu vừa tài giỏi lại xinh đẹp như Florence’_mẹ Harry lại nắm lấy tay mẹ nó

Tại sân bay

‘Chị thay đồ đi’_Alen đưa cho nó một túi xách

‘Chuẩn bị xong chưa’_nó hỏi

‘Ok ! không ai biết chúng ta đi đâu hết, em đã lấy thân phận là..’_Alen chưa kịp nói hết câu, nó đã ngắt ‘Tốt rồi, đợi chị một tí’_nó bước vào phòng vệ sinh của sân bay, Alen thì ngồi đó đợi

Tại nhà

‘Con bé đúng là giỏi, có thể lấy được một hợp đồng lớn đến như thế, mà họ còn kí tên nữa chứ, giờ chỉ cần mình kí tên là coi như có thể hợp tác rồi’_ba nó cầm bản hợp đồng vui mừng

‘Ông, chúng ta có cần đối xử với William vậy không?’_mẹ nó

‘Ta sẽ hợp tác với bên đó nhưng không phải lúc này, bà nhìn thử xem con trai họ rất thích con bé chúng ta nên sẽ có những điều tốt xảy ra, họ có thể sẽ tăng lợi nhuận cho hợp đồng’_ba nó cười

‘Ông lấy hạnh phúc của con bé ra làm trò đùa sao?’_mẹ nó tức

‘Không, con bé là người ta yêu thương nhất, ta sẽ không cho con bé lấy người nó không thích đâu’_ba nó lắc đầu với mẹ nó

‘Ông, tôi không biết nói gì hơn với ông nữa’_mẹ nó đi ra khỏi phòng

‘Tìm hiểu con bé đi đâu chưa?’_ba nó cầm điện thoại gọi

‘Xin lỗi chúng tôi không biết tiểu thư đi đâu’

‘Sao không tìm được. Sân bay thì sao?’_ba nó mặt căng thẳng

‘Chúng tôi thấy tiểu thư đi với Alen nhưng không biết họ đã đi đâu. Chúng tôi đã hỏi hết ngay cả quản lý lẫn chủ tịch nhưng không biết tiểu thư đã đi đâu’_đầu dây bên kia nói trong sự lo lắng

‘Tìm nó cho tôi, không được về đây nữa’_giọng tức giận

Nhưng bên nhà William cũng không kém

‘Ba, ba cưới em ấy cho con’

‘Con không thấy họ đối xử với mình sao?’_ba hấn tức giận

‘Mẹ, mẹ nói gì đi’_chuyển đối tượng sang mẹ

‘Mẹ...’ chợt nhớ ra điều gì ‘Ông hay là chúng ta tăng lợi nhuận hợp đồng lên đi’_mẹ hấn

‘Nhưng công ty của ta sẽ lỗ’_ba hấn

‘ba yên tâm đi theo như con đoán thì Dream sắp có cuộc chơi đến rồi’_hấn tỏ đắc ý

‘Ý con là..?’_ba hấn ấp úng

‘Ba mẹ cứ đợi đó, con sẽ khiến em ấy thuộc về con, bằng mọi giá’_hấn đắc ý

.....

“Sao rồi, không chuyển được hàng”_một tên cảnh sát gọi

“Chuyển được hàng không anh?”_một giọng nữ vang lên

“Không, muốn qua được phải gặp rất nhiều khó khăn”

“sao a ko lấy thân phận là cảnh sát?”

“Trong sở cảnh sát có nội gián, anh không biết đó là ai nếu như để bọn chúng biết coi như chúng ta sẽ mất tất cả, nên anh nhận được lệnh của cấp trên vận chuyển chuyển vũ khí này. Họ biết anh là cảnh sát nếu anh chuyển thì bọn chúng có thể...?”_cảnh sát

“Nhiều không?”

“500 vũ khí”

“Được, em sẽ giúp anh”_giọng nữ vang lên

“Cảm ơn em nhưng phải cẩn thận, sẽ khó lắm”_cảnh sát lo lắng cho nó

“Em không sao đâu.Alen chuẩn bị đi”_nó ra lệnh cho Alen

“Em đã sắp xếp hết người của chúng ta rồi”_Alen báo cáo

“Anh yên tâm đi, không sao đâu”_nó nói

“Cẩn thận đó”_cảnh sát la lên

Nó đã bước lên chiếc thuyền. Nó và Alen ngồi trong phòng . Còn ngoài kia là những tên canh.

“Alen, chuẩn bị chưa”_nó hỏi

“Tất cả sẵn sàng”

“Chuẩn bị 1...2...3...xuất phát”_nó ra lệnh

Chiếc du thuyền bắt đầu di chuyển.

“Trạm đầu tiên là của ai?”_nó nói

“Trạm này chúng ta có thể qua được một dễ dàng nhưng từ trạm đó trở đi thì em không chắc” Alen nói trong lòng đang rất lo lắng

Nó không nói gì, gương mặt đang chăm chú nhìn vào màn hình laptop, nhìn vào bản đồ đường thủy.

“Chị à, chúng ta đã qua xong”_Alen nhắc nhở nó

“Sao”_nó hỏi trong lòng nghĩ sao qua nhanh thế

Alen thì lo lắng cho nó, không biết nó sẽ làm gì tiếp theo

Nó nhắc cái điện thoại lên

8. Chương 8: Nguy Hiểm & Phiền Phức

‘Chào chú, cháu là Florence, em gái của David Cristina’_nó nhỏ nhẹ

‘Chào cháu, anh cháu vẫn khỏe chứ’_người đàn ông hỏi

‘Anh ấy vẫn khỏe’_nó nói

‘Cháu gọi ta có gì không ?’_người đàn ông hỏi

‘Cháu đang giúp anh giao một số bộ đồ cho thời trang năm nay nhưng người ta nói phải giao trong 2 tiếng, bác có thể giúp cháu chứ’__nó

‘À, ta sẽ nói, cháu cứ yên tâm’

‘Cám ơn bác nhưng có qua sẽ có lại’__nó nói

‘Không cần đâu ta với anh cháu như cha con nuôi vậy đó ’__ông nói

‘Cháu biết con bác rất muốn đi Hollywood cháu sẽ lo toàn bộ chuyến du lịch, việc hợp tác giữa chú với Newo sẽ thành công’__nó nói

‘À, cám ơn cháu nhiều nha. Cháu cứ yên tâm’

Tút...tút...tút....

‘Xong rồi’__nó nói làm Alen vui mừng

‘Trạm thứ hai qua xong’__alen vui mừng báo

‘Còn bao nhiêu nữa’

‘3 trạm’__Alen nói

‘Chị, chúng ta gần tới trạm kế tiếp rồi, làm gì đây chị’

‘Tiền’__nó lạnh lùng vang lên

‘Em biết rồi’

‘Cho chúng tôi qua, đây là 50 triệu’__giọng thuộc hạ ngoài du thuyền

‘Chúng tôi xin lỗi, cho chúng tôi xét bên trong’__người thanh tra hỏi

‘Vậy cậu muốn bao nhiêu?’__người đó hỏi

‘Xin lỗi, chúng tôi không vì tiền mà bán rẻ lương tâm’__Người thanh tra nói

‘Anh, bọn chúng không nhận tiền’__tên đó gọi cho Alen

‘Chị, họ không lấy, đang đòi kiểm tra’__ALen lo lắng hỏi

‘Đưa máy đây’__nó lên tiếng

‘Kêu tên đó nghe máy đi’__nó nói

‘ALo, tôi là thanh tra’

‘Chào thanh tra, tôi có một lô thời trang giao gấp hi vọng cậu có thể cho qua’__nó phải nhỏ nhẹ với một người

‘Chúng tôi xin lỗi’

‘Tôi là Florence Cristina’__nó bắt lực khai tên, hồi nãy nó có gọi cho người chủ nơi này nhưng do ông ta đang chăm sóc mẹ chồng trong bệnh viện nên không bốc máy được

‘Chào tiểu thư, chúng tôi sẽ cho qua nhưng tiền thì không được’__thanh tra kiên quyết

‘Cám ơn, con anh sẽ học được trường tốt nhất ở Pari’__đây là lần đầu tiên nó phải nhúc óc, mà còn phải

‘Cám ơn tiểu thư rất nhiều, tôi sẽ gọi cho bạn tôi trạm kế tiếp tiểu thư sẽ qua nhanh chóng để kịp giao hàng’__thanh tra nói

Tút..tút..tút

Trạm thứ 3, 4 nó qua một cách dễ dàng

‘Chị tới trạm thứ 5 rồi’__Alen lo lắng

Nó vẫn ngồi im trong đầu đang suy nghĩ

‘Chị sẽ xuống đó, em cứ ở trên đây đi’_nó nói với ALen rồi bước đi. Ai cũng biết rằng đây là cửa ải khó qua nhất

‘Cho chúng tôi vào?’_tên thanh ta nói

‘Chúng tôi đang có chuyện, làm ơn cho chúng tôi qua đi’_tên đàn em năn nỉ

‘Xin lỗi, chúng tôi cần phải thức hiện nghĩa vụ, vô kiểm tra đi mọi người’_tên thanh tra nói, lập tức đám người xông vào

Họ lấy máy xem xét khắp ngõ ngách, không có một khe hở, ai cũng đang rất lo nếu bị bắt không những họ có chuyện mà tiểu thư cũng có chuyện.

Tít..tít..tít

‘Hi vọng anh mở hàng cho chúng tôi xem’_tên thanh tra

‘Không có gì đâu, đây chỉ là những bộ thời trang thôi’

‘Người đâu, mở’_thanh tra chỉ huy

Bọn họ mở ra ‘LÀ quần áo’

‘Quần áo sao có tín hiệu, tìm xem bên trong’_thanh tra

‘Xin lỗi, đây là mẫu thiết kế mới nhất, nếu bị hư sẽ không giao hàng được’_đàn em nó nhanh trí

‘Chúng tôi cần phải kiểm tra’_thanh tra cương quyết

Alen ngồi ở trên lo lắng, không biết nó đã đi đâu, nó mới từ sân bay trở về đã gặp hết rắc rối này đến rắc rối khác. Làm sao nó có thể vượt qua cửa ải này đây. Đàn em nó vẫn cố sức ngăn cản

‘Nè, sao cậu đến trễ thế’_người thanh niên trách móc

‘Mình xin lỗi, mình có việc bận. Mà cậu chờ ở sân bay lâu chưa?’_người bạn nó hỏi

‘Mọi cả chân’

‘Nè, tay cậu bị sao thế’_bạn nó hỏi

‘À, xui ấy mà’

‘Kể nghe coi’_bạn hấn tò mò

Tại sân bay lúc 3 h sáng

Một cô gái xinh đẹp bước ra, bên tay xách theo một chiếc vali, trên tai thì đeo tai phone nghe nhạc

‘Tránh ra...có nguy hiểm’_một tên bị trượt tay, cái kệ đồ đang chạy rất nhanh nhưng cô ta không nghe gì nên vẫn đứng đó nghe nhạc

Hắn thấy có nguy hiểm, lao ra cứu nó. Không ngờ hắn té ôm lấy nó nằm xuống sàn nhưng bất ngờ hơn là họ đang hôn nhau. NÓ ngơ người, hắn cướp nụ hôn đầu của cô

‘Tiểu thư, chị không sao chứ’_Alen chạy lại kéo hắn ra, đỡ nó dậy

Nó thì mặt tái mét, ALen thấy vậy đưa cho nó tờ khăn giấy lau môi, nó ghét nhất là ai chạm vào nó

‘Mày là ai, sao dám cướp nụ hôn đầu của cô chủ chứ?’_Alen mắng

‘Nụ hôn đầu sao? Cô ta xinh đẹp vậy mà chưa hôn hả, không dám tin đó’_hắn ta ngênh ngáo

Alen vung tay đánh hắn nhưng nó ngăn lại

‘Còn chuyện phải làm, đi thôi’_nó nhớ ra chuyện quan trọng hơn nên kéo tay Alen ra, trước khi đi nó ném một con dao lam vào hắn, không ngờ nó chún vào tay nên chảy máu.

‘Nè, cô ác vậy, đó cũng là nụ hôn đầu của tôi đó’_hắn hét lên

Nó vẫn không quay lại, nắm tay Alen đi bên mình, lúc này Alen thấy ấm áp.

Hắn định đi nhưng thấy một vật lấp lánh trước mặt. Là chiếc vòng đeo tay. Hắn nhặt chiếc vòng lên, nó lấp lánh như những ngôi sao. Bên trong có khắc chữ Florence Cristina.

‘Cô ấy tên là Florence’__hắn bắt ngờ

Tại du thuyền

«A...đau quá”__một giọng nữa vang lên

‘Ai ?là ai ?”__tên thanh tra hỏi

9. Chương 9: Đau

‘Cứu tôi”

‘Cô bị sao vậy”

‘Chân tôi đau đang băng bó vết thương nhưng không may trật khớp”__hóa ra là cô chủ của bọn họ

‘Cô không sao chứ”__thanh tra hỏi

‘Tôi băng nó vô, các anh đã hiểu lầm họ rồi, họ cho tôi đi kè”__nó nói

‘Chúng tôi hiểu rồi, tín hiệu là cái cô đang băng nhưng chúng tôi cần phải xác thực, cô có thể mở ra không”__thanh tra nói

‘Tôi rất đau”__nó than

Thanh tra không nói gì đi lại, mở băng ra, nó giả bộ la lên

‘Khoan đã, tôi đau lắm”__nó ngăn lại

‘Cô không sao chứ”__thanh tra hỏi

‘Đau”

‘cô chịu khó sắp xong rồi”-Thanh tra mặc kệ nó, cứ mở ra nhưng nhẹ nhàng

‘Cô ấy bị thương thật, cho họ qua đi”__tên thanh tra nói nhưng đột nhiên nhớ ‘Sao lúc đầu không nói để khỏi phiền phức như vậy”

‘Các anh thấy rồi, trên đây chỉ là nam, tôi sợ các anh hiểu lầm”__nó nói

‘Vậy sao ?Thôi chúng tôi không làm phiền nữa”__thanh tra nói rồi bước ra cửa. Alen thấy nó qua băng ghi hình bị thương, vội vã đi xuống

‘Chị không sao chứ ?”__Alen chạy lại đỡ nó

‘A, đau”__nó la

‘Chân chị?”

‘Chỉ đau tí thôi”__nó nói

‘Vây máu”

‘LÀ do mẹ sợ có chuyện gì nên ột lọ giống máu để đề phòng chuyện không may xảy ra, chứ chỉ bị trật chân thôi”__nó cười

‘Chị làm em lo quá”__Alen đỡ hoảng sợ

‘Chị, chúng ta đã qua thành công.”Tên thuộc hạ vui vẻ chạy vào

Nó nghe được rất vui, ôm lấy Alen, đây là lần đầu tiên nó tổn nhiều chất xám nhất. Mọi người bất ngờ khi nó ôm Alen vui mừng như vậy. Alen thì cảm thấy rất hạnh phúc.

Tiếng điện thoại của nó vang lên, là một bản nhạc dương cầm do nó sáng tác. Nó thả Alen ra nghe điện thoại

‘Cám ơn em”_cảnh sát

‘em sẽ cất nó nơi an toàn”_nó nói

‘Thanks”

‘Mọi người nghỉ ngơi, 15 phút nữa chúng ta sẽ chuyển nó vào hầm’_Alen ra lệnh

‘Rõ, thưa đại ca”_tất cả yên tâm đi nghỉ ngơi

Sáng hôm sau, tại căn nhà ngoại ô.Một thanh niên trẻ đang đứng ngoài cửa sổ không ai khác chính là con trai của gia đình William : Harry William.

-Thiếu gia, chúng tôi đã lấy được rồi_một tên thuộc hạ trung thành kính cẩn nói

-Tốt, phải chắc chắn rằng họ không biết tôi làm, bằng mọi giá phải lộ diện được chủ tịch của Dream_hắn nói

-Chúng tôi biết rồi, có thể họ sẽ biết sớm thôi

-Tốt, cứ theo kế hoạch mà làm

.....

-Chủ tịch, chúng ta bị mất bản thiết kế rồi_trợ lí nói

-Là ai ?_nó vẫn bình tĩnh

-chúng tôi không biết, họ có để lại một cuộc điện thoại_trợ lí

-tôi sẽ qua Dream ngay bây giờ. Chuẩn bị cuộc họp với tổ thiết kế ngay lập tức_nó nói

-Dạ

-Alen, chúng ta đến Dream ngay_nó nói

-Em biết rồi

Tại đường hầm bí mật vào Dream.

Hai dáng người cao bước vào với cái mặt nạ, không ai khác chính là chủ tịch và trợ lí .

-Chủ tịch_thư kí nữ kính cẩn chào

-Mọi việc sao rồi_nó nói

-Chúng em đã cho triệu tập cuộc họp gấp_thư kí Jun nói

-Tốt_Nó nói rồi bước về phía phòng họp

Phòng họp đã đông đủ

-Kính chào chủ tịch_nhân viên đứng lên chào

-Mọi người ngồi đi_nó nói

Alen và thư kí đứng bên cạnh nó

-Hai người cũng ngồi đi_nó nói

-Cám ơn chủ tịch_đồng thanh vang lên

-Mọi người nói đi. Tại sao để mất mẫu thiết kế_alen hỏi

-Chúng tôi đem bản thiết kế đến xưởng nhưng không ngờ có bọn cướp giật, họ để lại cho chúng tôi một đoạn ghi âm nói rằng phải đưa cho chủ tịch_một người ở tổ thiết kế báo cáo và đưa cho nó cuộn băng, Alen nhận lấy mở cho nó và mọi người nghe

-Chào chủ tịch che mặt. Bất ngờ lắm phải không, lúc cô nghe đoạn ghi âm này cũng là lúc báo chí biết công ty cô mất bản thiết kế. Nhưng không sao nếu cô mở cái mặt nạ đó ra để mọi người thấy mặt thì tôi sẽ trả lại. Nếu cô thiết kế lại giống những mẫu đó thì tôi sẽ tung ra trước cô. Cô suy nghĩ lại đi

-Từ giờ đến ngày ra mắt sản phẩm còn bao nhiêu?_nó hỏi

-2 tháng_Jun

Thật khó cho nó. Hai tháng để thiết kế lại tất cả sẽ rất khó. Nó suy nghĩ

-Được rồi, tổ thiết kế phải làm việc hết sức mình để kịp ra mắt trang phục mùa đông đúng thời hạn_nó nói

-Chủ tịch, sẽ rất khó

-Tôi tin tưởng mọi người, tôi cho hai người ở tổ thiết kế đi Lon don và Hàn trong 3 ngày. 3 ngày này mọi người nhất định phải có ý tưởng_nó nói

-Chủ tịch, chúng ta sẽ_Jun nói ngập ngừng

-Tổ trưởng và một nhân viên sẽ đi Lon Don, Tổ phó và một nhân viên sẽ đi Hàn. Mọi người làm đơn xin nghỉ phép để đi du lịch nhưng thực chất là đi làm. Ba ngày sau mọi người về, sẽ bắt tay vào việc thiết kế. Nhất định chuyến đi này không ai biết. Nghe rõ chưa_nó nhấn mạnh

-Chúng tôi biết rồi

-Thư kí Jun, cô giúp tôi lo báo chí, mọi người hãy làm việc cho tốt vào_nó nói

-Dạ_tất cả đồng thanh

Cách làm việc của nó khiến mọi người phải bất ngờ, nó không run sợ, cũng không mất bình tĩnh.

10. Chương 10: Dream Bị Uy Hiếp

-Chủ tịch, chúng ta bị mất bản thiết kế rồi_trợ lí nói

-Là ai ?_nó vẫn bình tĩnh

-chúng tôi không biết, họ có để lại một cuộc điện thoại_trợ lí

-tôi sẽ qua Dream ngay bây giờ. Chuẩn bị cuộc họp với tổ thiết kế ngay lập tức_nó nói

-Dạ

-Alen, chúng ta đến Dream ngay_nó nói

-Em biết rồi

Tại đường hầm bí mật vào Dream.

Hai dáng người cao bước vào với cái mặt nạ, không ai khác chính là chủ tịch và trợ lí .

-Chủ tịch_thư kí nữ kính cẩn chào

-Mọi việc sao rồi_nó nói

-Chúng em đã cho triệu tập cuộc họp gấp_thư kí Jun nói

-Tốt_Nó nói rồi bước về phía phòng họp

Phòng họp đã đông đủ

-Kính chào chủ tịch_nhân viên đứng lên chào

-Mọi người ngồi đi_nó nói

Alen và thư kí đứng bên cạnh nó

-Hai người cũng ngồi đi_nó nói

-Cám ơn chủ tịch_đồng thanh vang lên

-Mọi người nói đi. Tại sao để mất mẫu thiết kế_alen hỏi

-Chúng tôi đem bản thiết kế đến xưởng nhưng không ngờ có bọn cướp giật, họ để lại cho chúng tôi một đoạn ghi âm nói rằng phải đưa cho chủ tịch_một người ở tổ thiết kế báo cáo và đưa cho nó cuộn băng, Alen nhận lấy mở cho nó và mọi người nghe

-Chào chủ tịch che mặt. Bất ngờ lắm phải không, lúc cô nghe đoạn ghi âm này cũng là lúc báo chí biết công ty cô mất bản thiết kế. Nhưng không sao nếu cô mở cái mặt nạ đó ra để mọi người thấy mặt thì tôi sẽ trả lại. Nếu cô thiết kế lại giống những mẫu đó thì tôi sẽ tung ra trước cô. Cô suy nghĩ lại đi

-Từ giờ đến ngày ra mắt sản phẩm còn bao nhiêu?_nó hỏi

-2 tháng_Jun

Thật khó cho nó. Hai tháng để thiết kế lại tất cả sẽ rất khó. Nó suy nghĩ

-Được rồi, tổ thiết kế phải làm việc hết sức mình để kịp ra mắt trang phục mùa đông đúng thời hạn_nó nói

-Chủ tịch, sẽ rất khó

-Tôi tin tưởng mọi người, tôi cho hai người ở tổ thiết kế đi Lon don và Hàn trong 3 ngày. 3 ngày này mọi người nhất định phải có ý tưởng_nó nói

-Chủ tịch, chúng ta sẽ_Jun nói ngập ngừng

-Tổ trưởng và một nhân viên sẽ đi Lon Don, Tổ phó và một nhân viên sẽ đi Hàn. Mọi người làm đơn xin nghỉ phép để đi du lịch nhưng thực chất là đi làm. Ba ngày sau mọi người về, sẽ bắt tay vào việc thiết kế. Nhất định chuyến đi này không ai biết. Nghe rõ chưa_nó nhấn mạnh

-Chúng tôi biết rồi

-Thư kí Jun, cô giúp tôi lo báo chí, mọi người hãy làm việc cho tốt vào_nó nói

-Dạ_tất cả đồng thanh

Cách làm việc của nó khiến mọi người phải bất ngờ, nó không run sợ, cũng không mất bình tĩnh.

Giới thiệu

-Thư kí Jun là một cô gái còn rất trẻ 20 tuổi. Thư kí này có hai bằng đại học của Pháp và Hàn. Là người đã giúp đỡ nó khi nó thành lập công ty

Dream: là một công ty nó mở khi tốt nghiệp đại học ở London năm 16 tuổi, năm 17 tuổi cũng là lúc nó lấy bằng đại học ở Mỹ thì Dream cũng là lúc trở thành ngành thiết kế thời trang hàng đầu. Nó có 90% trong Dream, còn 10% còn lại do bạn nó hiện giờ là tổng giám đốc của Dream quản lí. Nó thành lập công ty nhưng gia đình không ai biết nên nó mới có danh hiệu là tiểu thư không quan tâm đến chính sự

Dream thiết kế rất đặc biệt. Trong Dream toàn là thiết bị camera tiên tiến không ai có thể thấy và biết nó gắn ở đâu. Dream có một lối đi ngầm chỉ có nó và Alen biết nơi ra và vào. Nó xây dựng lối đi này để không ai phát hiện ra thân phận thật sự. Dream là một tập đoàn trả lương theo trình độ, năng lực và thái độ trong công việc. Có thể nói cách làm việc và trả lương rất cao và nghiêm túc hơn các tập đoàn khác. Vì vậy, Dream chính là sự lựa chọn tốt nếu kí được hợp đồng hay vô làm việc.

11. Chương 11: Đi Đạo

Nó cùng Alen đi trên vỉa hè, lúc nó giải quyết xong công việc cũng đã chiều. Tiếng chuông điện thoại rengg

“Alo”_Alen bắt máy

“Anh ơi, em cần anh xử lí một việc”_người em gái bên đầu dây gọi

“Anh sẽ tới ngay”_Alen cúp máy

Alen quay sang nó “Chị, em gái gọi em về”

“Cứ đi đi”_nó trở lại về lạnh lùng

“Nhưng để em đưa chị về”_Alen lo lắng cho nó

“Không sao đâu, cứ đi đi, tí chị về khách sạn”_nó nói

“Em biết rồi chị đi cẩn thận”_Alen nói

Nó nhớ ra, chạy lại gần Alen “Đem cái này mua quà cho gđ”_nó đưa tiền cho Alen. : “Em không cần đâu”_Alen từ chối.

“Cứ mua quà đi, tối nay ở lại nhà mẹ đi, không cần qua khách sạn đâu”_nó nói

“Cám ơn chị”_Alen nói

Nó vẫn bước đi, hít thở bầu không khí trong lành

Bíp bíp

Tiếng còi xe vang lên dữ dội, nó chợt tỉnh lại nhưng nó không chạy đi, chiếc xe vẫn cứ lao tới

.....

Rầm

“Đi không nhìn đường sao?”_người tài xế hỏi

“Xin lỗi”_giọng một nam vang lên

“Cô không sao chứ”

Nó lắc đầu

« Là cô”_hắn la lên

Nó nhìn hắn

-Đồ biến thái_nó thốt lên

-Cô chửi tôi, tôi cứu cô mà cô không cảm ơn lại còn....

Nó không nói gì, mặc kệ hắn bước đi, hắn thấy vậy cũng đuổi theo nó. Hắn và nó sánh vai bước đi trên vỉa hè. Từng ánh đèn vàng xen qua lá cây chiếu xuống đường.

-Cô nói gì đi chứ_hắn thấy khó chịu nhưng nó vẫn không nói gì

-Nè, hôm bữa tôi chỉ muốn cứu cô thôi_hắn nói nhưng nó vẫn im

-Đó là nụ hôn đầu của tôi đó_câu nói của hắn khiến nó quay lại nhìn nhưng nó vẫn quay lại bước đi

-Chiếc vòng_hắn mới nói vậy nó đã liền quay lại nắm lấy tay hắn giơ lên cao

-Nó đâu_nó lạnh nhạt hỏi

-Ở nhà, mà cô thả tay tôi ra đi_hắn nói

Nó buông tay ra cùng hắn bước tiếp trên vỉa hè

-Giờ cô muốn đi đâu ?__hắn hỏi

Nó vẫn im lặng

-Chúng ta đến quán cafe bên đường đi. Ở đó ngon lắm

Nó gật đầu

Hắn vui quá, nắm tay kéo nó đi, nó bất ngờ trước hành động của hắn, rút tay mình ra nhưng không được, hắn nắm chặt quá khiến bàn tay cô trắng nõn trở nên đỏ

-Cô đừng bước bình nữa, cô đang đi với một thành quèn đó

Nó thấy hắn vậy cũng thôi, mặc kệ hắn, để hắn nắm tay bước về phía cafe.

-Chào mừng quý khách đến với L'Ebouillante__nữ phục vụ chào

-Quý khách muốn dùng gì ?

- chocolate nóng__nó lạnh lùng nói

-Tôi thấy cô rất quen có phải là Florence Cristina không ?__phục vụ hỏi

Nó lắc đầu

-Nhìn cô rất giống cô ấy__phục vụ nhìn chằm chằm nó

-Cho tôi chocolate nóng luôn đi__hắn cắt ngang

-Anh là bạn trai cô ấy sao ?Nhìn hai người rất đẹp đôi__phục vụ hỏi

Nó mặc kệ hắn bước về chỗ ngồi. Hắn đứng đó

-Như cô nhìn __hắn nhún vai

-Chúc hai người hạnh phúc nha. Vậy cô ấy không phải là Florence rồi, tiểu thư ấy chưa có bạn trai mà__phục vụ nói

Hắn nghe được những lời đó rất mừng

-Ừ__hắn cũng bước về bàn

Giới thiệu

Quán cafe đậm chất cổ kính và lãng mạn L'Ebouillante là nơi có món chocolate rất nổi tiếng. Những tách chocolate nóng ở đây được làm từ 100% chocolate, do vậy hương vị của nó rất đậm đà và vô cùng đặc trưng, khác hẳn loại chocolate làm từ bột cacao ta thường uống

Một cốc chocolate chẳng còn là gì lạ lẫm đối với chúng ta. Tuy nhiên, uống chocolate lại là một trải nghiệm ẩm thực Paris rất thú vị. Cốc chocolate đẳng đẳng xen lẫn vị ngọt, béo của sữa quả thực vô cùng hấp dẫn. Sau một ngày thăm thú tại Paris, một cốc chocolate nóng sẽ giúp những mệt mỏi của bạn tan biến trong chốc lát.

12. Chương 12: Người Thanh Niên Tên Daniel Frances

-Cô là con gái của Cristina sao?__hắn ngồi đối diện với nó hỏi

-Như anh thấy__nó nói

-Cô bao nhiêu tuổi__hắn tò mò

-18. Còn anh?

-20 tuổi_hắn trả lời

-Tên?_ nó lạnh lùng hỏi

-Daniel Frances_hắn trả lời

-Frances?_nó nói

-Cô biết Frances sao?_hắn ngạc nhiên hỏi

Nó gật đầu. –Ngài Frances là một mafia trong thế giới ngầm, là một chủ tịch của ngành đá quý đứng thứ nhất thế giới, ngành thời trang đứng thứ ba, ngành khách sạn đứng thứ hai, là người nắm giữ tài chính đứng thứ ba__ nó nói mà khiến hắn bất ngờ

-Vậy anh là con thứ hai của ông ấy, nếu tôi nhớ không lầm thì ông ấy có 1 đứa con còn đứa con thứ hai thì tôi chưa thấy bao giờ ?_câu nói đó của nó còn khiến hắn bất ngờ hơn, từ trước đến giờ không ai biết thân phận của hắn ,nó là người đầu tiên.

-Không hổ danh là con gái quý của gia đình Cristina_hắn nói

Tiếng của phục vụ cắt ngang cuộc trò chuyện

-2 chocolate nóng của quý khách đây

-Cám ơn_hắn nói

Phục vụ đi được một lát nó nói tiếp

-Nếu tôi nhớ không lầm cậu có bằng đại học rồi nhưng vẫn đi học tại học viện Pari, cậu không muốn dựa vào gia đình nên sống ở Pari_nó càng nói lại càng khiến hắn bất ngờ hơn. Cậu là người anh gốc pháp.

-Sao cô biết ?_hắn tò mò hỏi

-Bà ngoại của ngài Frances từng là bạn thân của bà ngoại tôi__ nó nói tới đây ấp úng

-Bạn thân ?_hắn hỏi

Nó gật đầu.

-Hồi nhỏ tôi có sống với bà tại Việt Nam một thời gian, trong buổi tiệc mừng tuổi bà có giới thiệu cho tôi bà anh__ nó nói

-Ồ ! Tôi cũng biết đôi điều về cô__ hắn nói

-Biết những gì ?_nó lạnh lùng hỏi

-Bà ngoại có kể cho tôi nghe cô là một cô gái vui nhưng khi bà cô qua đời thì cô trở nên lạnh lùng. Cô có bằng đại học nhưng không chịu lo chuyện của công ty. Đặc biệt cô là nữ hoàng của thế giới ngầm mà không một ai biết__ hắn nói đến câu cuối thì hơi nhỏ, sợ người khác phát hiện

Nó cười nhếch miệng, cầm chocolate nóng lên uống rồi đứng dậy

-Đi thôi, về nhà anh lấy vòng__ nó nói rồi nắm lấy tay hắn, lôi hắn đi

Một chiếc xe hơi có 105 trên thế giới dừng trước cửa.

-Tiểu thư, chào cô__ tên tài xế lễ phép, theo sau đó là một đám vệ sĩ (thực chất là người do Alen cử đến để bảo vệ nó đấy- là người trong bang)

-Tôi muốn tự lái xe__ nó nói

-Nhưng..._tài xế đáp ứng

-Không sao đâu ?Đừng nói cho Alen biết__nó nói

-Dạ__ tài xế đáp ứng rồi đưa chìa khóa cho nó

Nó quay sang hắn

-Nè, cầm lấy lái đi__ nó ném chiếc chìa khóa về phía hấn

Hấn lấy rồi mở cửa cho nó

Chiếc xe độc nhất chạy trên đường khiến ai đi đường phải đứng lại nhìn.

-Alen là ai ? __hấn tò mò hỏi

-Vệ sĩ__nó lạnh nhạt

-Cậu ta rất đẹp trai__hấn khen

Nó không trả lời, hấn thấy vậy cũng đành im

Nó ngó ra ngoài xe, nhìn con đường, hấn trở nó đi đến một bãi biển. Chiếc xe dừng trước một ngôi biệt thự. Xung quanh là cây cảnh, có cả bãi tắm nữa. Nếu đứng từ trên lầu nhà hấn có thể nhìn thấy bãi biển đẹp đến nhường nào.

13. Chương 13: Hình Như Tôi Yêu Em Rồi

-Tôi rồi__ hấn bước xuống xe mở cửa cho nó. Nó không nói gì bước ra, đi theo hấn vào nhà. Nó nhìn xung quanh, rất đẹp , không khí lại rất trong lành. Nó ngó sang tên của biệt thự HAPPY HOUSE

-Nhà do anh thiết kế sao ? __nó quay sang hấn hỏi

-Cô thấy sao?

-Không tồi__ nó nói một câu khiến hấn thấy...(không biết diễn tả sao, các bạn tự nghĩ đi nha)

Ngôi nhà được thiết kế bằng cửa kính, phải đi cầu thang xuống mới vào nhà chính được.

-Cô muốn uống gì?

Nó không nói gì

-Tủ lạnh đâu__ nó hỏi (nó vô duyên quá, không có quan hệ tự nhiên vô hỏi tủ lạnh nhà hấn ở đâu)

Hấn chỉ tay, nó bước vào, nhìn lướt sơ căn bếp

-Sống một mình?__nó hỏi

-Không, còn một người bạn nhưng cậu ta qua Mỹ có chuyện rồi

Nó mở cái tủ lạnh ra

-Bia__ nó thốt một câu

-Xin lỗi nha, nhà tôi chỉ có bia thôi__ hấn ngượng

-Để tôi ra kia hái mấy trái chanh pha nước cho cô uống__ hấn nói rồi chạy đi

Nó nhìn sơ tủ lạnh, cá hộp, bò hộp, toàn là thức ăn đóng hộp, sao có thể ăn chứ. Nó bỗng thấy cái gì đó

-Nè, cô tìm chai pesi ở đâu đó, tôi nhớ hết rồi mà__ hấn tò mò

Nó chỉ vào cái tủ lạnh, rồi đưa cho hấn

-Mở

Hấn không nghi ngờ gì, mở ra

1...2....3

Người hấn bị dính nước ngọt rồi. Nó không biết gì hết cả, nó mở không được nên mới đưa cho hấn

Nó thấy hấn dính nước, cười đều hấn, nó nhìn hấn cười, hấn ngơ lun

-Là cô sao?_hấn hỏi

Nó xua xua tay “Không phải tôi”

“Cô làm còn nói không sao?”_ hấn tức quá cầm đổ nước ngọt vào nó. Nó chạy, hai anh chị này chơi vui thiệt. Nó lấy được chai nước lại đổ sang hấn.

“Nè, đừng chơi nữa. Dơ nhà tôi”_ hấn nói, tay đang cố lấy chai nước

Nó vẫn không nghe cứ tiếp tục đổ

Baby, tell me how can I tell you

Than I love you more than life?

Show me how can I show you

Than I’m blinded by you light

When you touch me

I can touch you.

Hấn cuối cùng cũng lấy được, chai nước bị rút xuống nhà, lúc này hai anh chị ta đang ôm nhau đấy. Nó cảm thấy rất ấm áp , hấn cũng vậy. Hấn buông lỏng nó ra, nhìn nó, nó nhìn lại luôn.

1...2..3s đoán xem chuyện gì xảy ra nào

“hình như tôi yêu em mất rồi”_nói xong hấn cúi đầu xuống kiss nó

14. Chương 14: Trách Bản Thân Mình

Nó bất ngờ quá, đứng đơ như cây cơ luôn.

Một lúc sau hấn buông nó ra, nó kịp hoảng hồn lại

-ướt hết rồi, nhà tắm đâu?_ nó hỏi

Hấn ngại quá chỉ nó rồi đi lên phòng mình tắm rửa luôn.

Một lúc sau

A_ tiếng nó hét lên

-Không nhìn đường à_ nó mắng

-Là cô không nhìn mới đúng_ hấn mắng lại

-Là anh _nó

-Là cô_ hấn

-Anh

_Cô

-anh

-cô....

-Tôi không cãi với cô nữa_ hấn nói

Nó liếc cái rồi xuống dưới nhà

-Cô đẹp đi, là do cô gây ra đó__ hấn nói

-Anh đẹp đi__ nó chỉ vào cây lau nhà

-Vậy cô nấu ăn đi, tôi đói rồi__ hấn xoa xoa cái bụng đang đói

Nó bước vào nhà bếp nhìn sơ qua, toàn là đồ hợp sao nấu đây

Lấy cái máy điện thoại ra

-Alo, tôi sống tại..... làm phiền đem đến cho tôi...nó nói một loạt ra khiến hấn bất ngờ

5 phút sau

Tít*Tít*

-Cám ơn__ nó nói, đưa tiền rồi đóng cửa lại. hấn thấy nó bước vào

-Cô mua gì vậy ?__hấn hỏi

-Không phải chuyện của anh. Lo mà lau cho sạch, tôi ghét nhà dơ

30 phút sau

Hấn bước vào bếp

-Woa ! Là cô nấu sao ?__nó ngạc nhiên

Nó gật đầu

_Ăn thôi, tôi đói__ nó ngồi vào bàn cầm đũa ăn, hấn cũng vậy

-Cô học nấu ăn__hấn hỏi

-Một ít

-Ngon thiệt đó, có thể sánh với nhà hàng 5 sao rồi đó__ hấn khen

-Tức nhiên__ nó lạnh lùng nói (có phải nó hơi kiêu không, nhưng giỏi thì có quyền mà đúng không)

.....

-Nè, của cô đây__ hấn đưa cho nó cái vòng

Nó cầm lấy «Thanks »

-Cái này có khắc tên cô__ hấn nói

-Là bà tự tay làm tặng tôi__ nó nói

-Tôi nghe nói bà cô mất do tai nạn__hấn nói tới đây thấy mình hơi lố

-Xin lỗi, tôi không cố ý__hấn nói

-Bà tôi chết là do tôi, năm ấy là ngày mà tôi nhận được giải thưởng toàn quốc, bà đến dự cùng tôi nhưng do tôi chạy qua đường không cẩn thận thì bị té, chiếc xe cũng từ đó mà đi ra. Bà vì cứu tôi mà đã...__ nó nói tới đây nước mắt rơi, hấn thấy vậy đến bên cạnh ôm nó.

-Không sao đâu __hấn an ủi nó

Cũng chính vì thế mà lúc nãy khi gặp xe, nó đứng lại vì trong đầu nó nhớ lại lúc bà nó vì cứu nó mà qua đời đó

-Anh biết không, tôi nghe nói cái chết bà tôi là do có người sắp đặt__nó nói

-LÀ ai?

Nó lắc đầu

-Nhưng nếu tôi không chạy nhảy thì bà tôi cũng không vì tôi mà chết__nó nói, nước mắt rơi trên áo hấn

-Không sao đâu_hắn nói

Nó khóc rồi ngủ thiếp đi, ngày hôm qua nó mới tới đã giúp cảnh sát vận chuyển, lại còn lo chuyện của công ty. Nó rất mệt. Hắn bế nó lên phòng. Đặt nó trên chiếc giường rộng lớn của mình. Hắn nhìn nó (chắc chưa được thấy con gái ngủ bao giờ đó mà).

-Em đẹp lắm_hắn khen nó

Ánh trăng chiếu xuyên qua cửa sổ, chiếu xuống nó, hình bóng hiện lên như một vị thiên sứ giáng trần. Ôi! Tuyệt sắc giai nhân.

15. Chương 15: Học Viện Pari

.....

Sáng hôm sau

Hắn dậy sớm, chuẩn bị thức ăn cho nó, hắn biết nó ghét đồ ăn hộp nên ngày hôm qua nó mới đi mua thức ăn về làm. Hắn chạy đi đâu đó không biết, nó thì vẫn nằm trên giường ngủ.

8h sáng

Nó tỉnh dậy, thấy mình nằm trong căn phòng không giống phòng của mình, nó lấy cái điện thoại gọi cho Alen nhưng hết pin rồi. Vừa đặt chân xuống nền nhà đã thấy tờ giấy để ngay bàn

“Tôi phải thức dậy sớm đi mua bánh mì cho cô đó. Tôi để dưới bếp cô ăn xong rồi uống sữa đi. Tôi phải đi học. Cô có thể dọn sang nhà tôi ở cho thoải mái, bạn tôi tháng sau mới về. HAVE A NICE DAY” (anh này thích chị thiệt rồi)

Nó để tờ giấy xuống bàn, bước xuống bếp, nó rất ngạc nhiên vì bữa ăn sáng chính là Croissants (Bánh sừng bò).

Croissant là một loại bánh mì nổi tiếng từ Pháp. Chúng được làm ra bằng vô số những lớp bột mỳ mỏng cuộn lấy nhau. Mùi bơ thơm lừng ẩn giữa các lớp bột này khiến chiếc bánh mang hương vị thơm ngon đặc biệt. Tại Việt Nam, croissant được biết đến với cái tên bánh sừng bò và được bán phổ biến tại các cửa hàng bánh ngọt Pháp. Tuy nhiên, món ăn này tại quê hương của nó lại có những đặc điểm riêng.

. Những nghệ nhân làm bánh rất đề cao chất lượng của sản phẩm mình tạo ra. Họ có nguyên một bảng “quy trình để tạo nên một chiếc bánh croissant tuyệt vời”. Người ta nói “một chiếc bánh croissant ngon không phải là chiếc bánh được cuộn thật chặt”. Đúng như vậy, những chiếc bánh croissant ở đây tạo cho người thưởng thức cảm giác mềm mại khi cắn qua từng lớp bánh. Mùi thơm của những lớp bơ thượng hạng cũng sẽ làm ấm lòng những thực khách khó tính nhất.

Nó thật không ngờ hắn lại đứng xếp hàng tại Pierre Hermé để mua cho nó. Nó ăn thử, đúng là rất ngon. Hồi ấy, mỗi khi nó đến pháp là Alen mua cho nó nhưng kể từ ngày nó đến đây Alen chưa hề mua. Nó chợt nhớ ra điều gì đó nên ăn xong cũng rời khỏi nhà hắn

TẠI HỌC VIỆN PARIS.

“Xin chào, tôi là giám thị 2 Cirstal Swith, mới các thí sinh ra ngoài để tôi xếp chỗ ngồi.

Hôm nay chính là ngày thi của ngành thiết kế.

“Tôi sẽ đưa giấy thi các em điền kí tên vào”_ GT 2

TẠI PHÒNG HIỆU TRƯỞNG

“Chào tôi là chủ tịch của Dream”_ tiếng điện thoại vang lên

“Chào chủ tịch”_ông thầy hiệu trưởng

“Tôi nghe nói trường ông có tổ chức một cuộc thi thiết kế”_Chủ tịch5 Dream

“Dạ”

“Tôi muốn người điểm cao nhất trong cuộc thi lần này sẽ được chúng tôi lấy mẫu thiết kế ấy đồng thời người ấy sẽ là người mẫu cho chúng tôi trong lần này”

“Vây tốt quá rồi”

“OK, chúng tôi sẽ cử người đại diện đến giám sát, bài thi sẽ do người đại diện của chúng tôi và giáo viên của các ông chấm bài”_chủ tịch Dream

“Dạ, khi nào đại diện bên chủ tịch đến ạ”

“1 tiếng”

“Dạ, chúng tôi sẽ thông báo cho các thí sinh”

“Được, chúng tôi hi vọng rằng thí sinh của các ông không làm Dream thất vọng”_chủ tịch

“Dạ”_HT (ông này nói ngọt sớt luôn, mà đúng rồi Dream là một ngành thời trang đứng đầu, nếu được Dream lấy mẫu thiết kế thì học viện PARIS sẽ có nhiều người chọn cho con mình hơn)

Sau khi được thông báo các học sinh rất vui, được làm người mẫu cho Dream thật là tuyệt vời, có một người “Dream sao?”

Một chiếc LAMBOGHINI đen, sang trọng đang dừng trước cổng trường, họ gồm 1 trai và 1 nữ bước xuống (đoán xem là ai)

-Chào hai vị, tôi là hiệu trưởng của học viện Paris__ HT chạy ra đón

-Xin chào, tôi là Alen trợ lí của tiểu thư”_ Alen đưa tay bắt với ông HT

-Cho tôi hỏi tiểu thư Cristina là người đại diện của Dream sao? Nghe nói cô không tham gia” __ ông HT chưa nói hết câu Alen đã cắt ngang

“Dream có hợp đồng với Angel nên họ muốn chúng tôi làm đại diện”_alen nói

“DẠ, xin mời hai vị đi theo tôi”_ HT dắt họ lên phòng thi

(Ở đây đi bằng thang máy không đó, xin ghê)

Cám ơn, thầy có thể về phòng__ Alen nói

DẠ, tôi xin phép__ HT cúi đầu chào rồi đi luôn

Trong lớp học, sau khi nghe được thông báo mọi người coi nhau là đối thủ ngay cả những đứa thân nhất cũng vậy

Một bóng dáng đẹp bước vào

“Woah! đẹp quá”

Nó hôm nay mặc một quần Jeans bó, cái áo hồng có cổ xòe.

“Chào mọi người, tôi tên là Florence Cristina, còn đây là trợ lí của tôi”_ nó chào rồi chỉ qua Alen

-Chào tôi là Alen Santa__ Alen cúi đầu chào

-Tôi đại diện cho Dream chọn ra bài thiết kế đẹp nhất, sau đây nội dung cuộc thi sẽ cho Alen đọc__ nó quay sang Alen

_Giám thị 2 cô có thể phát giấy thi ọi người giùm tôi được chứ__ Alen nhìn GT 2 cười

-Tất nhiên rồi__ nụ cười tươi như hoa của Alen khiến bà cô này siêu lòng rồi, đám nữ cứ ngó Alen ngoài, còn nó thì đang để ý một người, hai ánh mắt đang nhìn nhau không chớp

-Các bạn đang sở hữu loại giấy dùng cho nhà thiết kế, đề thi sẽ được chúng tôi chiếu trên máy chiếu. Trong vòng 1 giờ các bạn sẽ phải hoàn thành xong. Trong quá trình thi, chỉ cần 2 bài giống nhau sẽ out ngay lập tức. Sau khi thi xong chúng tôi sẽ công bố kết quả tại trường vào sáng ngày mai. Mẫu thiết kế được chọn sẽ được đem làm sản phẩm luôn..._ Alen nói, các học sinh nữ chăm chú vừa nhìn vừa nghe.

-Tất cả trật tự, bài thi sẽ được công bố trên màn ảnh, thời gian sẽ hiển thị ở góc dưới..._Alen

- Đề thi là THIẾT KẾ TRANG PHỤC CHO MÙA ĐÔNG THEO PHONG CÁCH ĐẶC TRƯNG CỦA MỘT TRONG BA QUỐC GIA SAU :

Hàn quốc

Bồ Đào Nha

Italy

Pháp

New Zealand

Sau khi đề hiển thị trên màn hình cũng là lúc thời gian được tính. Học sinh nào cũng ngậm bút, đề khá khó. Một phong cách đặc trưng của mùa đông, chỉ có Hàn có vẻ dễ nhưng am hiểu được thiết kế Hàn thì không đơn giản chút nào.

16. Chương 16: Măng

Nó ngồi trên bàn còn Alen thì đi giám sát xung quanh. Sau khi đọc đề xong nó cứ ngó hẩn. Hẩn cũng nhìn nó nhưng nhớ ra còn phải làm bài nên cúi xuống. Cả lớp ai cũng ngồi ngơ, không hổ danh là Dream mà, đề thi rất khó, bà GT 2 cũng cứng đờ luôn....

....

-Chị, đây là bài của Daniel mà chị nói _Alen cầm tờ giấy đưa cho nó

-Cậu thấy sao ?_nó hỏi

-Mang phong cách thu đông của Hàn, rất tinh tế, đường nét lại rất đơn giản, ấm áp nhưng cảm thấy rất đơn sơ_ Alen nhận xét

Nó nhìn xơ qua

-Cậu nói đúng, GT 2 cho bài này bao nhiêu điểm ?_ nó hỏi

-87_ Alen trả lời nó

-Bài nào cao nhất ?_nó

-Bài đạt 97 điểm, đây chính là bài này _Alen đưa cho nó

-Cậu thấy sao ?_nó lạnh lùng hỏi

-Đẹp, có thể ngang bằng phong cách của các nhà thiết kế nhưng vẫn thiếu một thứ

Nó nghe xong

-Được, ngày mai cứ tổ chức lễ đi, kết quả ngày mai sẽ do tôi quyết định. Loại từng bài, để hai bài này cuối cho học sinh chọn, đừng ghi tên thí sinh. Hai người này bỏ vào hai cái phòng khác nhau để học sinh bình chọn một cách công bằng_ nó nói

-Em biết rồi_ Alen

Nó nói xong thì bước về phòng ngủ, Alen ngủ ghế sofa chứ không về nhà.

Thế là cuộc trao giải cũng đến, hai bài cuối cùng đã có mặt, với bình chọn của học sinh thì đạt 50 /50%. Kết quả cuối cùng là do nó quyết định.

-Người chiến thắng của ngày hôm nay chính là Alen Frances__ sau khi nó nói xong tiếng bàn tán vang khắp nơi.

-Bài kia đẹp hơn mà__hs

-Tiểu thư mệnh danh của Cristina sao chấm bài kì vậy__hs

-Chắc bị mua chuộc rồi, giới thượng lưu là thế mà__HS

-Anh ta nhận học bổng mà__hs

-Cậu đừng quên đây chỉ là chiêu trò thôi__Hs

-Dream là ngành thời trang hàng đầu sao có thể cử một người như cô ta chấm sai chứ__hs

Tiếng bàn tán vang lên khắp nơi, Alen cô ngăn chặn lại

-Mọi người muốn biết tại sao tôi chọn bài này chứ gì ?__ tiếng nó vang lên

-Ừ, nói đi__ở dưới đồng thanh

-Trước hết tôi nhận xét bài đạt điểm cao 97 điểm. Bài đó như mọi người nói quả là rất đẹp, đường nét tạo nhả rất thích hợp cho các cô gái hiện nay, nó còn tôn thêm vẻ quyến rũ của người phụ nữ. Nếu như là tôi, tôi nhất định sẽ trả giá rất cao cho bộ này nhưng nó không thích hợp với mùa đông. Mùa đông có thể nói rất lạnh nhưng nếu mặc bộ này chúng ta sẽ không cảm thấy ấm áp. Các bạn học ngành thiết kế sẽ hiểu rõ những gì tôi nói

-Nhưng nó rất đẹp, loại thì hơi tiếc__hs

17. Chương 17: Xôn Xao Cộng Đồng. Sự Trở Lại Của Papa

-Đúng nếu loại bài này thì rất tiếc nhưng đề thi của việc chọn người thiết kế ủa này là mùa đông, nếu như chúng ta thiết kế bộ này thì có lẽ nó không hợp với mùa đông cho lắm. Còn bài của Daniel, mọi người hãy nhìn kĩ xem nó rất ấm áp, chúng ta có thể cảm nhận mùa đông chính là mùa hè. Bộ trang phục này cho chúng ta thấy sự lạnh lẽo của mùa đông nhưng không kém phần ấm áp của mùa hè. Đây là một việc rất ít có ai làm được. Tuy đường nét có hơi đơn giản nhưng nếu biết chọn trang sức và các vật kiện phù hợp sẽ tô điểm cho bộ trang phục hơn__nó vừa nói xong tiếng vỗ tay vang lên rất nhiều, có người còn quay lại đăng lên you tube, có người còn lập hội trên Face nữa chứ : Hội yêu quý cô công chúa của gia đình Cristina__ Florence. Còn có tên khác : Nữ hoàng của ngành thời trang thế giới Florence Cristina.

Hiện giờ trên mạng như sóng đổ về (các bạn tự hiểu nhak)

.....

Sau khi rời khỏi học viện Pari nó trở về khách sạn với một sự ngạc nhiên mới.

-Sao ba ở đây__ nó hỏi

-Con gái ba làm nổi sóng trên mạng sao ba không biết được chứ__ ba nó nói

-Ba biết rồi sao ?__nó mở cửa đi vào ba nó cũng theo sau

-Ừ, ba định qua Pari kí hợp đồng với Dream nhưng vừa đến sân bay là bao nhiêu người bàn tán về con. Nên ba biết con đang ở Pari thôi.__ ba nó

-Thế à ?__nó lạnh nhạt nói lên câu đó

-Ba cầu xin con, hãy quên thử với Harry đi con__ ba nó nhẹ giọng

-Ba à ! __ nó quay sang ba nó

-Ta với ông William là bạn thân hồi nhỏ, hãy nể tình ba con hẹn hò thử đi. Ba đâu ép con đính hôn đâu__ ba nó nói

-Ba à, con không thích __nó nói xong đi ra khỏi phòng

Trên đường, một chiếc motor phóng với cấp độ nhanh về phía ngọn đồi.

Dừng xe trên ngọn đồi cao, một người con gái dang tay la »A... »

-Bà à, con phải làm gì đây ?

-Con nhất định phải kiếm được người đã hại bà

-Con nhất định phải khiến bà con vui vẻ

18. Chương 18: Nhà Hấn

Nó về bar cũng là lúc trời gần tối

-Chị hai ?__tên quản lí cúi đầu chào

Nó không nói gì bước vào, bar hôm nay rất đông khách, nó lấy chai rượu cất lâu ngày ra uống, tuy đã 9h nhưng nó vẫn không muốn về khách sạn gặp ba, cũng không muốn về nhà gặp anh hai (anh nó qua Pari mà), lại càng không muốn làm phiền Alen. Một tiếng chân bước đến

-Nè, cô làm gì ở đây ?__ không ai khác chính là hấn

-Rượu __nó lạnh nhạt

-Tối rồi, sao cô không về ? __hấn hỏi

-Không có nhà

-Tôi nhớ cô ở khách sạn mà ?

-Không thích

-Vậy tối nay cô ngủ đâu ?__hấn hỏi

-Ở đây

-Bar..cô định ngủ ở bar__ hấn ngạc nhiên

-Tất nhiên, đây là bar của tôi, tôi có quyền ở__ nó nói

-Hay là cô về nhà tôi ngủ đi, dù gì nhà tôi cũng không có ai ?__ hấn nói

Nó quay sang nghi ngờ nhìn hấn, đứng dậy bước đi. Hấn nhìn nó

-Sao !định không về nhà hả__nó nói

Nó có võ hấn không thể làm gì nó đâu.

Từ khi về đến nhà hấn, nó đã chui ngay vào phòng tắm

10ph sau...

Nó bước từ phòng tắm ra, trên người chỉ choàng một chiếc khăn tắm nhỏ màu trắng. Quăng mình xuống giường, nó quay qua nhìn hấn. Hấn đang ngồi trên sofa đọc tạp chí

-Đi tắm đi. Người anh toàn là mồ hôi. Gớm chết được__ nó nói

-Cô thì sao ? Định không mặc quần áo như thế mà ngủ sao ?__hắn nhìn chăm chăm nó. __Cô không sợ tôi sẽ làm gì cô à ?

-Tôi thách __nó lạnh lùng

Hắn cũng bó tay nó luôn, lục lọi trong tủ quần áo của mình lấy cho nó chiếc áo sơ mi trắng, đi sang phòng thằng bạn, nhớ hồi lúc thằng đó có mua cho bạn gái chiếc váy nhưng tặng không được. Một lúc sau, hắn trở lại

-Cô mặc tạm cái này đi__ hắn đưa cho nó bộ đồ

Nó không nói gì, cầm chúng bước vào phòng thay đồ.

...

-Không ngờ cô lại đẹp đến vậy__ từ khi nó bước ra hắn cứ nhìn nó

-Nhìn đủ chưa__ nó liếc hắn một cái

-Tôi đi tắm__ hắn ngại quá bước nhanh vào phòng tắm

15ph sau (anh này làm gì tắm lâu thế, thua nó tới 5 phút)

-Anh định quyến rũ tôi đấy à__ nó nhìn hắn bước ra với body 6 múi, chiếc quần đùi màu đỏ

-Thì sao ?Tôi đẹp tôi có quyền. Cho tôi mượn đùi cô được chứ __chưa được nó đồng ý hắn đã leo lên giường rồi

Nó đang mặc cái lap top nên mặc kệ hắn

19. Chương 19: Hãy Cho Tôi Làm Bà..làm Anh Hai Của Em

-Nè , sao cô không gọi Alen đến đón cô?__ hắn hỏi

Nó không nói gì vẫn chăm chú vào cái máy tính.

-Cô làm gì mà nhấn bàn phím dữ vậy ?

-Việc__ nó lạnh lùng nói một chữ (tiếc kiệm lời nói)

-Tôi nghe nói cô không thích làm việc mà__ hắn ngó nó

-Bar__ lại tiếc kiệm lời

-Tôi buồn ngủ__ hắn nói

-Tôi sắp xong rồi. Anh đi ngủ đi __nó nói, mắt vẫn chăm chú vào lợi nhuận tháng này của bar

-Vậy cho tôi nằm chút nữa đi. Khi nào cô ngủ tôi mới chịu ngủ. Đùi cô rất êm.

-Chịu anh

...

-Xong rồi, nó tắt máy tính

-Đi ngủ thôi, tôi ngủ giường anh ngủ sofa__nó

-không, giường của tôi mà__hắn

-Tôi không thích ngủ sofa__nó nói

-Tôi cũng đâu thích ngủ sofa đâu_ hấn nói ngay lập tức nghĩ ra cái gì đó nhưng đã bị nó chen ngang

-Anh qua phòng bạn ngủ đi_nó nói

-Thằng đó không thích ai đụng vào giường nó hay là chúng ta..chúng ta..

Nó nghi ngờ nhìn hấn

-Chúng ta ngủ chung đi_ hấn đề nghị

-Anh biết nam nữ thọ thọ bất tương thân không, huống chi tôi là tiểu thư, để ba tôi biết là anh tiêu đời đó_nó đe dọa hấn

-Thôi đi cô, bây giờ cô muốn sao ?_ hấn nói

-Sao là sao ?_nó sắc mặt vẫn lạnh lùng

_là vậy nè_hấn ấn nó xuống giường đặt cho nó một nụ hôn trên đôi môi lạnh ngắt

3 phút sau, khi thấy nó khó thở, hấn mới buông nó ra

-Ngủ đi_ hấn cười rồi kéo chăn đắp lên người cho nó. Nằm xuống bên cạnh , hấn ôm nó vào lòng. Nó giật mình định đẩy hấn ra nhưng cảm thấy hấn rất ấm áp. Hấn giống bà nó vậy, mỗi khi nó buồn hay có chuyện gì bà đều ôm nó vào lòng mà ngủ, anh hai cũng hay ôm nó mà ngủ

-Anh biết không, anh là người thứ ba ôm tôi ngủ đó_nó nói

-Thứ ba sao ?_hấn ngạc nhiên, trong lòng đang nghi ngờ điều gì đó

-Hồi đó lúc còn nhỏ bà cũng hay ôm tôi, khi bà xảy ra chuyện anh tôi là người thay thế bà, lúc tôi buồn anh đều đến bên tôi, ôm tôi ngủ_nó nói

-Vậy hãy để tôi làm bà, làm anh hai của cô, ôm cô ngủ, chăm sóc cho cô, thương yêu cô _hấn nói khiến nó rất vui

-Tôi yêu em mất rồi. Cho tôi một cơ hội được chứ_hấn nhìn nó

Nó cảm thấy rất vui nhưng không thể nào đồng ý

-Tôi xin lỗi nhưng chúng ta có thể thử_nó sợ làm hấn tổn thương mới không dám nói chuyện ba ép nó đính hôn

-Được rồi, chúng ta ngủ thôi_hấn ôm nó vào trong lòng mà ngủ

...sáng hôm sau :

Hấn tỉnh dậy cũng là lúc 8 h, hấn cảm thấy ngủ rất ngon khi ôm nó. Hấn nhìn nó, trông nó ngủ thật đẹp, hệt như một thiên thần (chiều cao nó đủ để trở thành một người mẫu đó : 1m82). Hấn nhìn ngắm nó kĩ : da trắng, đôi mi dài và cong vút, mắt hai mí, mũi cao, gó má hồng nhưng nhìn khuôn mặt nó rất lạnh lùng. Hấn mỉm cười nhìn nó, nghĩ « Anh sẽ sưởi ấm trái tim em ». Không biết từ khi nào, hình bóng của nó đã khiến hấn không thể nào quên, có lẽ ngay từ lần đụng chạm tại sân bay. Hấn khẽ lắc tay nó

-Tiểu thư, dậy thôi !

_Alen, cho chị ngủ thêm một tí

-Alen sao ? (Alen là người hay kêu nó dậy mà điều này khiến hấn đau lòng)_hấn ngạc nhiên

-Hazz, cô đừng chắc tôi_hấn cúi đầu xuống hôn nó

3p sau nhìn thấy hấn đang hôn mình, dùng chân đá hấn một cái rơi xuống giường.

-Nè, cô làm gì đá tôi xuống giường vậy. Đau quá

Nó không thèm nói gì, bước đi vào phòng tắm

20. Chương 20

.... “con đây ba”

“em con có ở chỗ con không?”

“Em đang ở Pari sao?”

-Đọc báo đi

-Ba kiếm Florence có gì sao ?

-Ba muốn con bé quen thử với Harry nhưng nó không đồng ý rồi bỏ nhà đi.

-Được, để con cho người kiếm em

-Ba cảm ơn

-Mà ba à, Dream mới liên hệ nói chúng ta chọn ra hai người mẫu đại diện cho công ty

-Ừ, để ba giải quyết mà lợi nhuận tháng này sao ít vậy con?

-công ty chi tiêu rất nhiều cho sản phẩm ra mắt lần này.

-Con lo mà giải quyết__ ông nói xong cúp máy luôn

Anh hai nó thử dài rồi cũng đi làm luôn.

Tại nhà của hắn, nó không nói gì đã đi luôn trong lúc hắn nấu bữa sáng cho nó.

Tại một ngọn núi

“Có chuyện gì?”__ nó cùng với Alen đang đứng trước một đám người mặc áo đen

“Chị hai chúng em điều tra ra việc hồi trước chị nói là có liên quan đến Harry William”__ một tên thuộc hạ đi lên trước nói

“Harry William”__ nó bất ngờ kêu tên

“Đúng nhưng chúng em không thể nào xâm nhập vào được, người của họ rất khó đối phó”

Nó quay sang nhìn Alen rồi bước đi, Alen không hiểu gì hết nhưng mặc kệ chạy đuổi theo nó. Đám người áo đen cũng đi luôn.

Tại một góc khuất

“Sao điều tra ra được chưa”__giọng nam vang lên

“Chúng em nghĩ có liên quan đến con gái của gia đình Cristina?”__ một tên áo đen cúi đầu

“Cristina?”__ bất ngờ

“Chúng em đã kiểm tra hết tất cả các tư liệu có liên quan đến nữ hoàng của thế giới ngầm đều rất trùng khớp nhưng em không thể điều tra kĩ được”

“Vậy đây chỉ là suy đoán!”

“Đúng nhưng em có thể khẳng định chính là Florence vì cô ta có tham gia vào hoạt động của thế giới ngầm với lại còn là bang chủ của bang lớn”

“được, cứ tiếp tục tìm hiểu, cho người vào bang đó đi”

“Em xin lỗi, chúng ta không thể đưa người vào bang đó được”

“Nói vậy là sao?”

“Bang đó không dễ dàng mua chuộc với lại người nào xin vào được kiểm tra rất chắc, bị quản lí ở đó giám sát với lại người mới chỉ được làm việc ở bar nhỏ”

Người đàn ông đó để tay trên cằm suy nghĩ gì đó rồi nói “Cứ tiếp tục điều tra đi”

“Dạ”

Tại một quán cafe

“Florence, anh ở đây”__ một thanh niên đang vẫy tay (đoán xem là ai?)

“ Kevil, anh đến sớm vậy!”__ nó đến bên bàn và ngồi đối diệnQuy1khach1 uống gì?”__ phục vụ hỏi nó

“1 cafe không đường, không lạnh, không sữa, không đắng”__ nó nói

“Quý khách chúng tôi không có loại cafe như quý khách”__ nhân viên phục vụ nói

“Cô cho em ấy một cafe nóng, đừng đắng quá là ok”__ Kevil nói khiến phục vụ ngỡ ngàng (các bạn tự hiểu ý nó nói nha, không lạnh là nóng, không đường, không sữa là đắng, không đắng là đừng đắng quá)

“Dạ”__ phục vụ đáp rồi đi ra.

“Anh vẫn hiểu em”__ nó nhìn Kevil cười

“Tức nhiên”__ Kevil đáp lại nụ cười

“Sao anh không về Lon Don đi mà ở đây làm cảnh sát”__ nó nói

“Anh không thích về đó”__Kevil nhìn nó

“Anh đừng quên anh là thái tử vương quốc anh, hoàng hậu đang rất cần anh đó”__ nó nói

“Anh không thích, anh muốn tự mình đứng lên từ chính đôi bàn tay của mình”__ Kevil kiên quyết, cầm tách cafe lên uống

“nhưng anh định làm nghề cảnh sát suốt đời sao, em không cần anh giúp em điều tra vụ đó nữa đâu”__ nó nói

“Em biết người đó là ai rồi sao?”__ Kevil hỏi

“Chưa nhưng nếu làm cảnh sát thế này anh gặp nguy hiểm thì em làm sao nói với nữ hoàng”__ nó khó xử

“Anh muốn bảo vệ em với lại anh cũng thích công việc ấy”__ Kevil nói

“Em sẽ về Lon Don vào cuối tuần, anh nhất định phải về cùng em”__ nó nhấn mạnh

“Anh..”__Kevil ấp úng

21. Chương 21: Trung Tâm Mua Sắm

“Không nhưng gì nữa, nếu anh không về em sẽ không cho anh giúp em nữa”__ nó uy hiếp

“Thôi được rồi”

Kevil với nó cầm tách cafe lên uống.

“Nè, mình ở đây”__ Kevil kêu ai đó

“Anh giới thiệu với em một người”__ Kevil nhìn nó

“Chào anh đây là...”__ chàng trai đẹp giai hỏi

“À đây là Florence, em gái bạn anh”__Kevil giới thiệu

“Là anh?”__ nó ngó lên nhìn

-Em biết cậu ấy sao ? __Kevil hỏi

« Ủ, cậu ta là nhà thiết kế mùa này của Dream, anh không đọc báo sao__ nó nói

-Anh có đọc nhưng không ngờ lại là thằng nhóc này »__ Kevil cười

Nó không nói gì cầm tách cafe lên uống.

-Kan, em ngồi xuống đi __ Kevil chỉ vào cái ghế cạnh nó

-Anh gọi cậu ta là Kan sao ?__ nó hỏi

-Là mọi người hay gọi tôi là Kan__ hần đáp

Nó không nói gì (chắc chị này đang tức hần không nói cho nó biết ấy mà). Điện thoại của nó vang lên

-Alo

-Cậu đang ở đâu, mình về tới Pari rồi nè

- Kool cafe__ nó nói

-Ừ, mình đang ở gần đó, đợi mình tí

-Ừ

Nó cúp máy. Kevil hỏi nó là ai ?

-À, tí anh sẽ bắt ngờ thôi__ nó nhìn Kevil cười khiến hần tức lắm

-Ừ, em lại định bày trò gì nữa đây__ Kevil nghi ngờ

-À, tới rồi__ nó nhìn về hướng một cô gái, vẫy tay

-Chào mọi người__ cô gái đó chào, trông cực dễ thương

-Anh thấy sao ?__ nó hỏi Kevil

Kevil nãy giờ ngơ luôn, nhìn chăm chăm cô gái đó

-Ai vậy anh__ hần hỏi Kevil

-Câu nói của Kan khiến Kevil tỉnh

-À là Rose đó mà__Kevil đáp

-Là thanh mai trúc mã của anh ấy đó, mà Rose cậu còn đứng đó làm gì nữa, ngồi xuống cạnh anh ấy đi chứ __nó trêu

-Ồ, mình đâu có__ Rose chối

Kevil đang nhìn Rose nhưng kịp chấn tỉnh lại, quay mặt sang nó

-Em kêu Rose đến đây làm gì chứ__ giận gì đây

-Anh không thích sao ?__ nó nói

-Đúng, mất tầm mấy tháng mà nói 2 tuần sẽ về__ Kevil trách

-Tại có công việc thôi__Rose cầm tách cafe của Kevil lên uống

-Nè, ai cho em uống của anh__ Kevil lấy tách cafe lại từ tay Rose

-Keo __Rose trách nhưng nhớ ra có sự hiện diện của ai đó

-Là bồ cậu sao Jan ?__ Rose hỏi

-Không__ nó nói

-Nhìn cũng đẹp đó, mà cậu tên gì ?_ Rose nhìn chăm chăm vào hấn khiến Kevil tức

-À mình tên là Daniel cứ gọi mình là Kan đi_ hấn đáp với nụ cười nhẹ trên môi

-Mình là Rose Curtice, 18 tuổi_ Rose đáp

-Cô đẹp lắm mà tôi hơn tuổi cô đó, em nên gọi tôi là anh_ hấn đáp

-Được thôi anh Kan_ Rose cười

Hai người này cười với nhau khiến nó và Kevil tức chết.

-Thôi, được rồi đó mừng Rose trở về mình đi mua đồ về quây một bữa đi được không __nó cách ngang cuộc cười đó

-Hay đó mình đi thôi_ Rose kéo tay Kan đi càng khiến hai người đó tức.

Tại trung tâm mua sắm

Rose kéo tay Kan đi, còn nó và Kevil chỉ đi xong xong với nhau

-Tờ ròi_ Rose quay sang nhìn nó thì thấy cặp mắt lạnh lùng và đôi mắt muốn giết chết ai của ai đó (không nể tình anh em đâu nhá)

-Chia ra đi_nó nói

-Không đi chung sao_Kevil nói

-Phiền lắm chia ra rồi đi_nó nói

-Mình bốc thăm đi_Rose nói

-Rose nói hay đó_hấn nói

-Sao cùng được

Kết quả cuộc bốc thăm là Nó đi với Kan, Kevil đi với Rose

10 giây sau:

- trời! Sao mình lại đi cùng với người keo thế này? Rose than vãn.

- còn than, đi cùng với anh là một vinh dự lớn đó, bao nhiêu người mơ ước đó hen, pà chần kaka. Kevil hí hửng nói.

- vinh dự cái con khỉ khô đó. Ai thèm chứ tui hông thèm. Rose chu môi ra nói.

- thôi, em đừng có dối lòng, muốn đi cùng anh thì nói thẳng ra đi, không phải dấu. Kevil tự sướng.

- Anh đang tưởng bỏ hả, đồ keo? Tui hông thèm nha. Rose nói.

- nói ra đi , muốn đi cùng tui phải hông? Rosetiếp tục đối đầu với Kevil

-không cần. kevil tiếp lời

-..... Blap.....

.....,.....

22. Chương 22: Hết Giận (1)

-stop. _nó hét lên vì không chịu nổi cuộc cãi vã này nữa.

- quyết định như hồi đầu rút thăm, không bàn cãi nữa. Kan chen vô nói.

- đi. Nó nói

Cặp của kan và nó

Kan đẩy xe mua hàng đi theo sau nó, trong khi nó lấy đồ lia lịa, khiến cho kan khủng hoảng tinh thần, khi nhìn thấy mức độ lấy đồ không cần lựa chọn của nó.

- sao mua đồ nhiều dữ vậy? Kan hỏi

-mua để dùng chứ làm gì nữa__ nó trả lời trong khi tay vẫn lấy đồ lia lịa.

- nhưng mà đâu cần nhiều như vậy? Kan vừa nói vừa nhìn xuống xe đẩy hàng gần chất đầy nào là rau, hoa, củ, trái cây...vân vânvà....

-Tôi trả tiền hay anh trả tiền mà than __nó nói

-Em giận tôi sao?__ hấn hỏi

-Giận, tôi việc gì phải giận anh?__ nó nói

-Đừng giận nữa anh chỉ coi Rose là bạn thôi__ hấn nói

-Thì tôi đâu có nói gì đâu__ nó nói trong khi tay vẫn lấy lia lịa

-Nè__ hấn kéo nó lại ôm nó vào người

-Thả tôi ra__ nó nói

-Không, anh xin lỗi__hấn nói

-Vậy sao anh không nói anh còn có cái tên khác__ nó tức giận

-Tại em nói em biết về anh nên anh mới không nói. Mà nói đến em đi, sao em lại không nói anh tên của em là Jun(tên hay gọi đó nha)__hấn đáp

-Ừ...tại quên__ nó quên quá trời quá đất luôn

-Vậy tha lỗi cho anh nha__ hấn nhìn nó

Nó gật đầu nhưng nói “Nhưng vậy cũng chưa đồng ý làm bạn gái cậu đâu đó”

-Được thôi, anh nhất định phải khiến em quen anh__hấn nói

Thế là cặp này nắm tay nhau đi

-Em nên chọn những đồ cần thiết thôi nha__hấn nói

-Được thôi __ nó cười

CẶP CỦA ROSE VÀ KEVIL

- mua cái này đi, cái kia đi, lấy cái trên kia kìa, chọn cái mới nhất á, lấy hộp bánh kia, chọn cái kia đi, lấy cái này nè..... Rose vừa đi vừa đẩy xe mua hàng, vừa chỉ chỗ đủ thứ làm kevil lấy đồ mệt muốn chết, chân liêu xiêu... Và cuối cùng là ngồi 1 đồng ở dưới sàn.

- Nè, em định giận đến khi nào__ Kevil zừa thở hển hển vừa nói.

- trời, có thể mà nhiều __Rose nói một cách tự nhiên.

- hix, mỗi như cả người tui rồi nàk. Kevil than thở.-Nè, đứng lên__Rose nói

-Không__Kevil đáp

23. Chương 23: Hết Giận (2)

-Nè đứng lên đi__Rose nhõng nhẽo

-Không__ Kevil dứt khoát

-Anh còn giận em sao?__ Rose hỏi

-Đúng nói với anh đi có 2 tuần mà 1 tháng mới về tới. Còn chưa hết nữa khi về lại còn đi với người con trai à là bạn thân của bạn trai mình nữa chứ__ Kevil kể tội của Rose

-Em xin lỗi, chỉ tại em có quá nhiều việc đấy thôi__ Rose xin lỗi

-Được vậy tại sao em không gọi cho anh lấy một cuộc điện thoại__ Kevil tức giận nói

-Em...em em bận nhiều việc mà giờ em về rồi nè__ Rose nói

Kevil im lặng, Rose thấy vậy lại gần hôn Kevil một cái khiến anh này vui quá trời quá đất luôn

-Cho em xin lỗi__ Rose nói

-Thôi, tạm chấp nhận lời xin lỗi này__ Kevil nói

-Giờ anh đứng lên, em với anh cùng mua đồ thôi

-Được__ hai người họ nắm tay nhau đi

1 tiếng sau:

-Để em thanh toán cho__ Rose nói

-Anh thanh toán cho__ Kevil giành

-Để em cho__ Kan

-Bao nhiêu vậy chị __nó không tranh giành mà hỏi giá

-Dạ, là 8 đô la

Nó móc trong người cái thẻ ra đưa cho phục vụ, 3 người kia thì ngơ luôn

-Nè, mình nói để mình thanh toán mà__ Rose nói

-Thật ra thì thẻ này là của công ty anh hai, cậu nhớ mình có cổ phần trong đó nên trong thẻ có tiền thôi chứ đâu phải thẻ của mình__nó nói

-À, là anh hai chuyển tiền cho cậu__ Rose nói

-Thôi, về đi

Hàng hóa chất đông , khiến trung tâm phải huy động gần hết nhân viên mới mang hết đồ ra xe. Phải một xe ô tô tải mới chất nổi số hàng này.

- xin tiểu thư và thiếu gia về trước, xiu nữa chúng tôi sẽ mang đồ đến sau. Nhân viên quản lí Trung tâm nói.

- ok. Địa chỉ đây. Rose nói.

- đi về thôi. Cả đám đi về dưới sự kinh ngạc của m.n t

24. Chương 24: Vui Đùa

Tụi nó và tụi hần về tới nhà, ngay sau đó là xe chở hàng mà cả đám mua. Phụ xe và tài xế xe được giao nhiệm vụ là vác hết đồ vô trong nhà, còn tụi nó và tụi hần thì ngồi mát ăn bát vàng vì tụi nó và tụi hần là khách hàng mà. 2 người kia khuân đồ xong mất gần 1 tiếng, được bo gần 5 triệu và đi về.

Tụi nó và tụi hần ngồi quanh đống đồ đã mua, và Rose lên tiếng:

- bây giờ thì chiến thôi.

-ok, let go. Kevil tiếp lời.

Sau đó là cả 6 đứa nhào vô chén đồ. Kevil và Rose nhào vô ăn lấy ăn để, ăn cứ như chưa bao giờ được ăn ý vì vừa đi mua đồ, cãi nhau tiêu tốn nhiều clo cho nên bây giờ ăn bù, còn nó và hần thì ăn từ tốn không ăn nhanh như mấy người kia. 30' sau, tụi nó và tụi hần ăn đã no, nằm la liệt dưới sàn.

- ăn no rồi, bây giờ chúng ta làm gì tiếp đây ta? Kevil hỏi ngu ngơ.

- hay kiếm trò gì chơi đi, chán quá hà!__ Rose than thở.

- ờ. Hay là chúng ta lấy đồ còn thừa chơi ném nhau đi. Ok hông? Kevil vừa nói vừa nháy mắt tinh nghịch.

- ý kiến hay đó. Rose nói.

- còn hai người kia? Kevil hỏi

- em thì sao cũng được. Kan nói.

- tùy. Nó vẫn lạnh lùng nói.

- quyết định là chơi nha. Bây giờ thì chia đồ mỗi người một bị, xách ra địa bàn của mỗi người, nhanh nào! Yan nhanh nhẩu lên tiếng.

Sau câu nói đó, cả đám nhao nhao vào vơ vét đồ thừa..... 5' sau, mỗi người xách ra 1 chỗ lập thành lũy cho riêng mình.

Tình hình bây giờ là. Kan xách đồ lên trên cầu thang, Rose ở trong góc nhà sau một pho tượng gỗ, nó ở đằng sau bụi cây cảnh, hần ở ngoài cửa. Và CUỘC CHIẾN ĐỒ ĂN THỪA BẮT ĐẦU.

- ăn đi này... Yayaya. Kevil vừa kêu vừa cầm đồ vừa ném linh tinh bay vô người yan.

- á, anh dám ném chúng em sao? Rose vừa nói vừa ném kevil, không may 1 nửa đồ bay về phía kevil, một nửa lại bay về phía nó.

-ơ. Xin lỗi zen nha. Hj. Rose cười trừ.

- lời xin lỗi không được chấp nhận, lãnh lấy hậu quả nè. Nó đứng dậy ném Rose

- nhận lấy nè hahaha. Kevil từ trên cầu thang ném lia lịa lựu đạn xuống, trúng lung tung trong nhà. Và bay trúng hần ở ngoài cửa.

- Anh, ném trúng em rồi? Hần lao vào cuộc chiến.

Đồ mà phi ra từ tay hần bay tứ tung, trúng ngay vô chỗ nó đang núp, và sau đó là:

-tất cả nhận lấy. Đó là giọng nói của nó, sau đó là veo, bụp, bình, bốp.... Rất nhiều tiếng động vang lên và :

- aaaaaaaa..... Tiếng hét từ 3 cái miệng còn lại vang lên, vì nó ném trúng không bị chặn nhát nào.

- nhận lấy nè bà con... Kevil từ trên lầu phi xuống những thứ đồ.

-a..... Tất cả đứng lên xách đồ lên đập chết anh kevil trên cầu thang đi. Rose hét lên. Sau đó là 3 con người chạy ục ục lên lầu, và mục tiêu duy nhất là kevil.

- này thì nhận lễ nàk. Rose nói và phi cho kan vài quả bom, tiếp đến là nó, hần lần lượt tặng cho kevil những món đồ trong bị của mình.....

- aaaa.... Sao lại bắt công quá vậy trời? Kevil vừa nói vừa chống cự, đẩy 3 con heo kia ngã cái rầm ra và chạy ra khỏi nhà.

3 người kia thấy thế liền đuổi theo và đáp tiếp lựu đạn vô người kevil. Kevil vừa chạy vừa quay lại ném .

- hahahahahahaha..... Tiếng cười đùa của 4 người vang vọng một khu vườn. Nó mất đi sự lạnh lùng, mà thay vào đó là một cô bé tinh nghịch giống như Rose.

25. Chương 25: Hết Lạnh Lùng

Sau khi ném hết lựu đạn trong bị, kevil bí quá. Thấy vòi nước ở bên kia xung quanh bể cá. Liền chạy vội ra cầm lấy vòi nước và cười hahả giống như thằng tự kỷ ý.

- haha, xem bây giờ ai thắng? Kevil vừa nói vừa đưa ánh mắt thách thức về phía 3 người kia.

- ai thắng, xiu nữa biết liền à hai ơi. Nó cười cười lên tiếng.

Sau khi nghe thấy tiếng nói, hấn liền quay lại, bắt gặp nụ cười đó, liền đứng ngơ người nhìn nó.

- kaka, bây giờ thì nhào vô. Anh em đâu , giết anh Kevil . Rose nhà ta lên tiếng và xông pha lên trước.

Sau đó là:

- yayayaya..... Tiếng hét và tiếng bước chân của 2 nàng nhà ta cùng chạy lên.

- haha. Kevil vừa cười vừa cầm vòi phun, phun nước về phía rose, hấn và nó.

-Nè, bên anh có cái vòi nước kìa__ Rose chỉ cho hấn cái vòi nước bên cạnh

- yayaya.... Thằng kia, chịu thua đi. Kaka. Hấn cầm vòi nước và kéo thẳng lên phía rose và nó.

Một trận đấu nước kevil, rose, nó và hấn bắt đầu.

1 lúc sau

- stop. Xí xí, không chơi nữa, tao nhận thua . Hixhix . Kevil lên tiếng khi trên người ướt như chuột lột và đã thấm mệt.

- hehe, đã nhận thua rồi à. Rose nói trong khi người cũng không được khô hơn kan.

2 người kia cũng không kém phần long trọng, ngồi xuống thấm cỏ , thở hổn hển.

- hôm nay vui thiệt đó. Kan nói tuy người rất mệt.

- ừm. Hôm sau chơi tiếp nha. Rose nói.

- hôm sau sẽ bày binh bố trận khác. Hehe. Kevil chen vô.

-ừm. Hấn lên tiếng

-Thôi, về tắm đi__ nó lên tiếng

-Ừ, Jun nói đúng đó về tắm thôi__ Kevil nói

-Được, em cũng về__ hấn

26. Chương 26

Nó và hấn đi ra cổng, Kevil và Rose cũng đi theo

“Mọi người về cẩn thận nhak”__ Rose nói

“OK”__ cả 3 đồng thanh

“Để anh đưa em về”__ Kevil nói

“Alen”__ nó nói

“Alen cậu ta chưa đến mà, để anh đưa em về”__ Kevil nói

Tiếng ho vang lên không ai khác là của Rose, đang tức đó

“Rose giận đó, mới tha lỗi mà giờ anh muốn có lỗi nữa sao?” __nó trêu Kevil

“ Đâu có”__ Rose nói

“Hay để tôi đưa cô về”__ hấn giờ mới lên tiếng

Nó vẫn im lặng, một tiếng nam vang lên

“Cô chủ”__ KHÔNG AI KHÁC LÀ Alen

‘Em về trước đây’__ nó cùng Alen lên một chiếc xe Limous màu đen sang trọng

Nó đi thì Kevil và hấn cũng về

-Sao cô ướn người ?__ Alen hỏi

-Chơi__ nó lạnh lùng

-Ông chủ đang ở khách sạn__ Alen nói

-Qua nhà anh San ở đi__ nó nói

Alen lái xe đưa nó đến nhà San__ nha anh hai nó ở gần trên núi nên rất yên tĩnh.Nó bước vào nhà đám người hầu cung kính

-Tiểu thư, xin chào__ đồng thanh

Nó không nói gì bước lên lầu. Alen cũng bước theo nó, hiện giờ anh hai nó không hề có ở nhà

Phòng tắm vang lên tiếng xả nước. Alen thì không biết làm gì nên vô phòng sách đọc một vài cuốn sách

Bỗng tiếng chuông điện thoại vang lên

Alo

Đầu dây bên kia nói gì tác giả nghe không rõ nhưng sắc mặt của Alen thay đổi, hoảng hốt, lo sợ, chạy lại phòng nó

-Cô chủ, ông chủ vô viện rồi__ lúc này nó cũng từ phòng tắm bước ra

-Vậy sao?__ nó lạnh lùng hỏi một tiếng

-Cậu San gọi điện thoại nói__ Alen

-Thiệt hay là giả__ nó không thèm quan tâm

-Là thiệt, ông chủ bị bệnh tim__ Alen nói

-Tim?__ nó nói một cách lạnh lùng

-Ông ấy đang cấp cứu, lần này là thiệt đó, cô nên đến thăm ông chủ thì sẽ tốt hơn__ Alen nói

-Chuẩn bị xe

2 tiếng sau

-Con/ em tới rồi __mẹ và anh hai nó đồng thanh

-Ba sao rồi?__ nó hỏi

-Chào phu nhân và thiếu gia__ Alen cúi đầu chào

-Ba con bị người ta uy hiếp__ mẹ nó vừa khóc vừa nói

-LÀ ai?__ nó hỏi

Mẹ nó lắc đầu

-Uy hiếp gì?__ nó hỏi

Mẹ và anh hai cùng nhau lắc đầu, họ không biết chuyện gì đã xảy ra. Nó quay sang Alen

“Điều tra”__ Alen hiểu ý nó nên rút điện thoại ra gọi cho ai đó. Lúc này phòng cấp cứu tắt đèn. Bác sĩ bước ra

“Ông ấy không sao chứ”__ mẹ nó hỏi

“ Phu nhân yên tâm, ngài ấy đã qua cơn nguy hiểm”__ bác sĩ nói xong là tiếng thở phào nhẹ nhõm.

“Có tiểu thư Florence ở đây không?”__ Bác sĩ hỏi

“Nói đi”__ nó lạnh lùng hỏi

“Ông chủ trước khi thực hiện cơn mỏ có nói nhất định tiểu thư phải đính hôn”__ Bác sĩ nhìn nó nói

Nó không nói gì bước đi, Alen cũng đi theo nó

Tại dòng sông, tiếng đàn violin vang lên du dương, nhẹ nhàng của người con gái với chiếc váy màu trắng dài.

-Cô chủ tới giờ rồi

Người con gái ấy không nói gì bước đi, cô trông rất đẹp như thiên sứ vậy.

-Chào con, chúng ta lại gặp nhau__ một người đàn ông lịch lãm cúi đầu chào

-Anh rất vui lại được gặp em__ giơ tay mình lên, cô cũng đáp lại bằng cách nắm tay và người thanh niên đặt một nụ hôn lên đôi tay trắng nõn ấy.

-Thôi chúng ta ngồi xuống bàn thôi

(Các bạn đoán ra là ai chưa)

-Chúng ta rất vui vì cháu có thể đến gặp chúng ta một lần nữa__ người đàn ông nói

Cô không nói gì hết chỉ mỉm cười.

-Chuyện của ba cháu nhất định chúng ta sẽ điều tra ra người đó là ai ?__ ông ấy nói

-Cảm ơn

-Em dạo này vẫn khỏe chứ__ người thanh niên hỏi

Nó gật đầu

-Khi nào cháu về Lon Don ?__ người đàn ông đó hỏi

-Cuối tuần, đính hôn ?__ cô lạnh lùng hỏi

-Khi em về Lon Don chúng ta sẽ làm lễ đính hôn__ người thanh niên hỏi

-Vậy được rồi, cháu có chuyện phải đi trước. Chào mọi người__ cô cúi chào rồi bước đi.

Trong phòng giờ là hai người nói chuyện

-Con nhất định phải đính hôn sao ?

-Đúng, con rất thích em ấy !

Thích sự lạnh lùng sao?

-Đúng ! em ấy càng lạnh lùng con lại càng thích

Vậy được, con nên hẹn con bé đi chơi đi

-Dạ, mà ba định khi nào tổ chức lễ đính hôn

Tháng sau, sau khi buổi ra mắt kết thúc

TẠI MỘT CĂN NHÀ

-Cô chủ không sao chứ!_ Alen đến bên cạnh nó hỏi

-Không sao_ nó

-Cô khóc sao?_ Alen hỏi

Nó lắc đầu, Alen đến bên ôm nó vào lòng

-Ông chủ sẽ không sao đâu, cô đừng lo_ Alen an ủi

-Cậu từng bị ép chưa_ Nó hỏi Alen

-Rồi nhưng cô chủ sẽ lấy thiếu gia Harry thật sao?_ Alen hỏi

Nó gật đầu, tiếng khóc càng lúc càng lớn

-Cô sẽ không sao đâu, có thể Harry sẽ đem đến hạnh phúc cho cô vì cậu ấy rất yêu cô_ Alen nói

-Thiệt sao?_ nó hỏi

-Đúng, tôi từng nói cho cô chủ biết rằng tình yêu là nhớ một ai đó, quan tâm, giận dữ với người ấy, lo lắng khi người ấy gặp nguy hiểm nhưng tình yêu cũng có nghĩa bảo vệ. Cậu Harry sẽ bảo vệ cô khỏi những người xấu đó_ Alen an ủi nó

-Harry chính là người đó thì sao?_ nó hỏi khiến Alen bất ngờ

-Người xấu?_ Alen ngạc nhiên nói

Nó gật đầu “Harry được nghi ngờ là người hãm hại bang và Dream”

Ai nói cô biết! Alen lo lắng

-Điều tra

-Vậy tại sao cô lại đồng ý đính hôn khi cô đến gặp họ

-Vì ba

Nó khóc, những giọt nước má chảy xuống, Alen lấy tay lau nước mắt nhưng những giọt nước mắt càng nhiều, cậu ôm nó, nước mắt thấm ướt chiếc áo sơ mi màu trắng. Cậu thấy xót xa khi cô ấy khóc, muốn được bảo vệ cô, muốn chăm sóc cô và cũng rất buồn khi thấy cô sắp phải đính hôn với người mà cô không yêu.

*Giới thiệu nhân vật tí nhak

-Kevil là bạn thân của anh trai nó. Là hoàng tử nước Anh, sang Pháp từ năm 16 tuổi vì không muốn làm hoàng tử, vì muốn bảo vệ nó và Rose. Kevil làm cảnh sát nhưng thực chất là đang giúp nó điều tra ra người đứng đằng sau chỉ huy chống lại nữ hoàng thế giới ngầm.

-Rose là bạn thân của nó, là giám đốc của Dream, là con gái của hacker hàng đầu thế giới, là tiểu thư của gia đình có ngành công nghệ thông tin hàng đầu nhưng người kế nghiệp là anh hai của Rose, Rose chỉ có 30% trong sự nghiệp của gia đình vì Rose không muốn dựa dẫm vào gia đình giống như nó. Rose là vị hôn thê của Kevil

27. Chương 27

Cái ngày mà không ai mong chờ cũng đến. Nó trở về Lon Don cũng đã được 2 tháng. Gia đình William đã lo cho buổi đám cưới từ khi nó cất tiếng nói đồng ý. Đám cưới được tổ chức rất trang trọng và đẹp cứ tại khách sạn 5 sao ngoài biển khiến ai cũng phải ghen tị. Váy cưới của nó cũng được nhà thiết kế hàng đầu làm ra từ những vật liệu cầu kì (đại gia mà). Lúc này tại phòng chờ của cô dâu

-Con suy nghĩ kĩ rồi chứ __ mẹ nó đi đến bên nó

Nó không nói gì chỉ gật đầu nhẹ

-Vẫn còn kịp đó mẹ sẽ ủng hộ con__ mẹ nó nắm tay an ủi nó

-Không đâu__ nó lạnh lùng nói

-Con hãy nghe mẹ, hãy lắng nghe trái tim con, lắng nghe những gì trái tim con mách bảo, hãy làm theo nó thì con sẽ không bao giờ hối hận__ mẹ nó

-Nhưng không được rồi, con là tiểu thư của gia đình Cristina, con phải làm đúng với người của dòng họ, Alen từng nói với con, yêu cũng có nghĩa là bảo vệ, chỉ cần Harry yêu con là đủ rồi__ nó thất vọng nói

-Được nhưng tình yêu là sự kết hợp của hai người, Harry yêu con nhưng nếu con không yêu thằng bé thì hôn nhân có hạnh phúc không. Đính hôn có thể hủy nhưng một khi tới đám cưới sẽ không bao giờ lùi được đâu con

CÁCH ĐÂY 1 THÁNG LÀ BUỔI ĐÍNH HÔN

-Em anh đúng là đẹp mà__ San chạy lại ôm nó vào lòng

-Ô ! con ba đẹp thiệt đó nha__ ba nó vui vẻ từ phòng của mình bước ra cùng với mẹ nó

-Ba ơi ! con muốn lấy em làm vợ quá à__ San vui vẻ nói

-Không được, hai đứa là anh em mà, theo bộ y tế thì người có dòng máu thì không thể nào kết hôn được phải từ đời thứ 3 trở đi__ mẹ nó giáo huấn

-Mẹ nữa à ! Con chỉ đùa vui thôi mà __ San nói

-Thì mẹ có nói gì ngoài lẽ đâu__ mẹ nó

-Thôi hai mẹ con, chúng ta đi thôi không trễ bây giờ__ ba nó kéo tay mẹ nó đi

Nó trông cực đẹp luôn nha, chiếc váy màu trắng có đính đá ruby ở phần eo, tóc thì bím một cách công phu, trông nó cứ như một nàng công chúa từ cổ tích bước ra nữa đó

Đính hôn này chỉ có hai bên gia đình và dòng tộc. Sau khi cắt bánh là lúc trao nhẫn cho nhau, Harry hôn nó kèm với câu nói

-Em đẹp lắm. Cám ơn em đã đồng ý lấy anh__ Harry vui vẻ nói, nó đáp lại lời khen đó chỉ với một nụ cười nhưng rất lạnh-lạnh như băng vậy đó

Có lẽ nó rất buồn nhưng vì ba nó có thể làm tất cả, có thể hi sinh cả Dream chỉ mong gia đình bình an. Nhìn đính hôn của nó mà Alen rất buồn, anh hai nó tuy bề ngoài tươi cười nhưng bên trong thì rất lo cho nó (không muốn nó lo đó).

Lúc này tại sân bay

Chuyến bay từ Pari đến Lon Don sắp hạ cánh, xin mời quý khách ngồi yên.

Một chàng thanh niên trẻ từ sân bay bước ra với chiếc vali. Ai cũng phải nhìn vì cậu ta là nhà thiết kế mùa này của Dream, mà còn được Dream mời làm đại diện của bộ trang phục thu đông lần này không ai khác chính là hân Daniel Frances.

-Con cuối cùng cũng chịu về nhà rồi sao__ một người đàn ông chừng trạc đi bên cạnh là vợ ra đón cậu con trai trở về

-ba, mẹ con nhớ ba mẹ nhiều lắm__ hấn ôm lấy ba mẹ

-Sao, làm nhà thiết kế của Dream có vui không__ mẹ hấn nói

-Mẹ biết con trai mẹ mà, con mà không được chọn thì ai được chọn đây__ hấn kiêu ngạo quá nhưng giỏi thì có quyền thôi.(Đừng quên là nó chọn hấn đấy)

-Ba mẹ biết con trai ba mẹ về là nhanh chóng bỏ việc ra đây nghênh đón thiếu gia đấy__ Ba hấn đùa

-Ba nói quá à ! Mà anh hai với chị dâu con đâu__ hấn nói

-À !hai đứa đó đi dự buổi lễ đính hôn rồi__ mẹ hấn nói

-Đính hôn, ai đính hôn__ hấn hỏi

-À là đối tác quan trọng của nhà mình đó mà, nghe nói là gia đình William__ ba hấn nói

-William, con trai duy nhất của họ đính hôn sao ?__ hấn hỏi

-Con không đọc báo sao__ mẹ hấn hỏi

Hấn gật đầu ngậy thơ (mấy ngày nay hấn vừa là người đại diện, vừa lo cho buổi lễ ra mắt nên có ngó ngang gì đối với báo chí đâu)

-Ừ, con trai họ tìm được người con gái mình thích hình như là tiểu thư của gia đình Cristina nhưng tin này không biết đúng không nữa, chỉ nghe báo chí đồn thôi chứ William không cung cấp bất cứ thông tin gì về buổi đính hôn này__ mẹ nó nói nhiều quá

-Mình về thôi, con nhớ nhà quá à__ hấn nói

-Con nhớ nhà rồi sao, ba mẹ cứ tưởng con ở Pari luôn rồi chứ__ ba hấn chọc

-Thôi đừng chọc con nữa chúng ta về thôi không con mình lại nói ba mẹ làm thân phận con bị bại lộ__ mẹ hấn cũng chọc

-Ba mẹ lại chọc, bác tài ơi cho xe chạy đi__ hấn kéo ba mẹ lên xe luôn vì hai ông bà này mà chọc hấn nữa chắc cả thế giới biết hấn là thiếu gia của Frances luôn mất.

Sau khi nghi lễ tiến hành thì cặp đôi này được sự chúc phúc của hai bên gia đình. Đính hôn thôi chứ nó cũng phải về nhà nó nữa. Harry rủ nó đi chơi nhưng nó lác đầu và kêu Alen chở về vì cảm thấy mệt.

Chiếc xe Limous dừng trước khách sạn, Alen mở cửa cho nó, nó không nói gì bước lên ngồi ghế đằng trước

-Chị mệt lắm sao __Alen quan tâm

Nó lắc đầu

-Chị nói dối__ Alen (ý Alen nói là lúc nãy nó nói với gia đình là mệt đó)

Gật đầu

-Chị muốn về nhà luôn không ?__ Alen hỏi

-Đến bar đi__ nó nói

-OK, có kêu anh Kevil và Rose đi cùng không?__ Alen thấy nó buồn nên muốn rủ nhiều người cho nó vui ấy mà

-Để chị gọi cho__nó nói

28. Chương 28

Sau khi nhận điện thoại của nó, Kevil và Rose đến bar liền

“Cậu/em không sao chứ__ hai người chạy vô đồng thanh nói

Nó lắc đầu nhưng trên tay thì cầm ly rượu uống, Alen ngồi đối diện nhìn nó, lo cho nó

“Cậu uống ít thôi”__ Rose an ủi

“Không sao đâu”__ nó nói

“Em buồn sao”__ Kevil hỏi

“Anh nghĩ em quyết định có đúng không, Kevil anh nói thật cho em nghe đi”__ nó nói

“Em không sai, Harry rất yêu em, anh tin rằng nếu cậu ấy thật sự là người hãm hại em thì cậu ấy sẽ bỏ cuộc, không ai lại hãm hại một người sẽ là vợ tương lai của mình”__ Kevil nói

“Anh Kevil nói đúng đó chị, Harry nếu thật sự yêu chị thì sẽ không hãm hại chị đâu nhưng Harry thật sự không biết chị là nữ hoàng mà”__ Alen nói

“Thôi bỏ qua đi, hôm nay nhất định mọi người uống không say không về nhà”__ nó nói

“Được đó, lâu rồi tụi mình không được chơi xả ga, coi như hôm nay uống chúc mừng cậu vậy”__ Rose nói.

Chúng ta phải biết quý trọng cuộc sống của mình, không phải cứ giàu là sẽ có tất cả đâu. Các bạn nên biết rằng giới thượng lưu rất phức tạp, chúng ta tuy được sống giàu sang phú quý nhưng đôi lúc phải chịu đựng sự sắp đặt, chịu sự ghen tị của mọi người. Hãy sống là chính mình, sống đúng với hoàn cảnh của mình thì các bạn sẽ cảm thấy hạnh phúc, được gia đình quan tâm chăm sóc, được bạn bè thương yêu, được họ ủng hộ quyết tâm của mình thì bạn đã sống hạnh phúc rồi đó.

Alen đưa nó về, nó đã rất say, lần đầu tiên nó say đến như vậy, lần thứ hai nó buồn, nó khóc, khóc rất nhiều, tìm nó đau nhói, nó thấy đau khổ khi rời xa hấn, có lẽ hấn đã ở trong trái tim nó, đã khiến nó được hạnh phúc khi ở bên. Tại sao hấn lại không níu kéo nó lại ,nếu hấn kéo nó về thì có lẽ nó không phải đính hôn với Harry, sẽ không đau khổ như lúc này. Nó ôm Alen khóc rất nhiều, Alen không biết nói gì hơn chỉ biết an ủi, là một bờ vai vững chắc cho nó tin cậy, cho nó cảm giác an toàn.

I don't wanna run away, baby you're the one I need tonight

No promises

Baby, now I need to hold you tight, I just wanna die in your arms.

I don't want to run away, I want to stay forever, thru Time and time

No promises

I don't wanna run away, I don't wanna be alone No Promises (Vietsub) lyrics on ChiaSeNhac

No Promises

Baby, now I need to hold you tight, now and forever my love

No promises.

I don't wanna run away, baby you're the one I need tonight

No promises

Baby, now I need to hold you tight, I just wanna die in your arms

I don't wanna run away, baby you're the one I need tonight

No promises

Baby, now I need to hold you tight, I just wanna die in your arms

Here tonight.

“Nè, chúng ta đi chơi nhé”_ hấn chạy đến bên nó

“Cuối tuần tôi sẽ về Anh”_ nó nói

“Anh nghe Kevil nói rồi, nên hôm nay mới rủ em đi chơi nè”_ hấn nói

“KHông muốn hỏi tại sao tôi đi sao?”_ nó hỏi

“Không, tôi muốn em có quyền tự do, tôi sẽ không hỏi nếu em không nói”_ hấn nói

“Kan”_ nó thốt lên tên hấn

“Thôi mà, hôm nay tôi sẽ dẫn em đi chơi”_ hấn kéo tay nó đi, nó không thả ra cứ để hấn nắm, nó cảm thấy ấm áp khi ở bên hấn.

Tại khu vui chơi, hấn kéo nó đi hết trò chơi này đến trò chơi khác khiến nó mệt cả người (anh chị này chơi toàn cho cảm giác mạnh không)

“Em thấy sao? Vui không”_ hấn mệt cả người

Nó không nói gì chỉ gật đầu.

“Đi! Tôi đưa em đến nơi này còn vui hơn nữa”_ hấn kéo tay nó chạy nhưng

“đau”_ nó nói, hấn thấy nó không ổn quay lại thì thấy mặt nó tái mét

“em bị sao vậy”_ hấn lo lắng

“Chân...đau”_ nó ấp úng vì đau quá mà

Hấn ngó xuống chân, chân nó đỏ rất nhiều có lẽ nãy giờ hấn kéo nó đi, chạy nhảy khiến chân nó đau. Hấn ngồi xuống coi chân nó “Đau lắm không”

Nó gật đầu

“Không được rồi, chúng ta phải đi bác sĩ”_ hấn nói

“Đừng, tôi không thích”_ nó nói

“Tại sao chứ. Cô muốn khỏi đi luôn sao”_ hấn rất tức, tại sao nãy giờ nó biết chân mình đau, tại sao không nói cho hấn biết. Nó có biết hấn sợ thể nào không

“Tôi sợ bệnh viện”_ nó nói

“Bệnh viện? Tại sao cô phải sợ chứ”_ hấn ngó nó, nước mắt sắp rơi rồi

“Bà...bà tôi đã chết trong đó”_ nó vừa khóc vừa nói khiến hấn càng xót xa hơn

“Không sao đâu, có tôi ở bên em nhất định sẽ không sao. Nghe lời tôi, chúng ta cần phải tới bệnh viện”_ hấn nói xong làm tư thế cho nó leo lên, công nó đi tới bệnh viện

Tại bệnh viện

“Bác sĩ, chân em ấy không sao chứ”

“Không sao nữa rồi, chỉ bị trật khớp thôi. Mà anh nên nhắc bạn gái mình nên hạn chế đi giày cao gót đi, cô ấy rất cao nên không cần phải cao thêm đâu”_ bác sĩ nó

“Giày cao gót sao?”_ hấn nói

“Đúng, có lẽ do cô ấy mang giày cao gót nhiều quá nên mới bị đau. Chắc cô ấy có chạy nữa đúng không”_ bác sĩ hỏi

Hấn gật đầu

“Chạy nhảy không nên mang giày cao gót đâu. Tốt nhất anh nên mua cho bạn gái của mình một đôi giày sẽ tốt hơn cho cô ấy”_ bác sĩ khuyên

“Tôi biết rồi”

“Anh nên vô thăm cô ấy đi. Sau khi lấy thuốc xong anh có thể đưa cô ấy về” _ bác sĩ nói

“cám ơn “ _ hấn cúi chào rồi vô với nó

29. Chương 29

“ Hết đau chưa” _ hấn nhìn chân nó hỏi

“Cám ơn” _ đó là câu mà nó có thể nói trong lúc này

“Tối rồi, để tôi đưa cô về” _ hấn nói

“Tôi sẽ gọi cho Alen” _ nó nói

“Bác sĩ nói cô không nên đi giày cao gót nhiều quá đâu”

“Thích” _ nó lại trở về dáng vẻ lạnh lùng

“Đi! Tôi đưa cô đến nơi này”

“Không có giày” _ nó nhìn đôi giày bị hư

“Tôi công cô, lên đi”

TẠI SHOP GIÀY DÉP

“Cô chọn đi” _ hấn chỉ vào những chiếc giày

Nó không nói gì nhìn xung quanh chỉ vào đôi giày có chiếc đế cao khoảng 20 phân

“Tôi thích chiếc đó” _ nó nói

“Cô đang đau mà còn mang giày cao gót nữa sao?” _ hấn nói

“Tôi thích” _ nó

“Không được” _ hấn nhìn xung quanh thấy đôi giày bata có màu đỏ nhìn rất đẹp

“Cô ơi lấy cho tôi chiếc đó” _ hấn ra lệnh người bán hàng

Cô NV lấy đôi giày xuống “Của quý khách đây”

“Cám ơn” _ hấn nói rồi quay sang nó

“Đưa chân cô đây”

“Không thích” _ nó nói

“Cô lì quá” _ hấn nói rồi cầm đôi giày mang vào chân nó. Nó cố vùng vẫy nhưng cho dù nó có học võ nhưng sao đấu lại với người học võ mà còn là nam nữa chứ. Nó để yên hấn mang giày cho nó nhưng trong lòng có một chút vui khi thấy hấn quan tâm mình. Hấn và nó bước đi trên con đường, thành phố Pari rất đẹp khác hẳn với Lon Don, bỗng trời mưa

“Trời mưa rồi” _ nó nói

“Cô lên xe đi” _ hấn chỉ vào chiếc xe

“ Anh nghĩ tôi là ai?” _ nó chợt thay đổi 180 độ cười khinh bỉ nói.

Sau khi nó vừa nói thì 3 chiếc xe Limous cùng vài chiếc mô tô đậu thành hàng ngay trước mặt hấn. Một tên vệ sĩ đưa cho nó đôi giày cao gót. Nó mang xong ném trả hấn đôi giày rồi kiêu ngạo tiến về trước Limous đen bóng ở giữa. Nó bỏ đi để lại hấn bơ vơ cùng tiếng vọng từ đôi giày cao gót.

Hắn đau khổ tay nắm thành nắm đấm, móng tay xuyên vào da thịt hắn đến bật máu. Là hắn quá ảo tưởng, là hắn ngu ngốc mơ mộng, hắn đã nghĩ sẽ đưa nó về nhà rồi hắn sẽ cho nó thấy tài năng tốc độ của hắn. Lúc đèn đỏ hắn dừng lại nó sẽ mất đà ôm chầm hắn.

Và tim hắn sẽ ấm lên sau bao vết xước. Khoảng cách từ nó và hắn sẽ rút ngắn lại. Nhưng hắn quá lười. Sự ảo tưởng làm con người đau đớn đến vậy sao? Đúng lúc đó trời đổ mưa. Mọi du khách đều vào cửa hàng, quán cafe hay rạp phim gần đó trú mưa. Riêng hắn, hắn vẫn trơ trọi nhìn theo bóng chiếc xe cô đi mất hút cùng những suy nghĩ của mình.

Khoảng cách giữa nó và hắn quá lớn. Nó và hắn mãi mãi tồn tại một bầu trời xa vời như một trời một vực. Như hai thế giới không tưởng không thể với tới. Nó là thiên kim của gia đình quyền quý, gia đình đứng thứ hai còn gia đình hắn thì sao bằng gia đình nó. Nó tài giỏi được người khác ngưỡng mộ, còn hắn thì chỉ là một tên bình thường như mọi người biết.

Từng cơn mưa rào rào cùng tiếng gió, sấm như xé tan tim hắn. Sau cơn mưa trời lại sáng, vậy sau khi tắm gội mưa xong, tim hắn có hết đau không?

Mọi người bắt đầu bàn tán về hắn, trời mưa mà vẫn đứng như trời trồng, điên rồi phải không. .

- Anh chàng kia, bị điên hay sao mà không trú mưa đi - một cô gái bĩu môi nói.

- Kệ anh ta đi . À mà khoan tôi thấy rất giống...

- Hả? Giống gì? - Người bên cạnh tò mò hỏi

-Giống cái người được chọn làm nhà thiết kế của Dream

-Chắc không đâu, nhìn anh ta như vậy sao được chọn là nhà thiết kế của Dream chứ

Chợt, một người vô cùng đẹp trai, cơ thể săn chắc, khỏe mạnh. Ánh mắt hiện rõ tia lạnh lùng, độc ác che ô cho hắn. Đứng sau là 4 tên vệ sĩ khác.

Hắn nhếch môi bất cần

- Dù sao cũng ướt hết rồi.

- Theo tôi. – người đó lạnh nhạt lên tiếng.

- Tại sao tôi phải theo mấy người - hắn thách thức nói.

Người thanh niên quay đầu ra hiệu tên đàn em hành động Chỗ đông người dùng vũ lực thì thật mấy cảnh tượng đại lộ nổi tiếng nhất thế giới. Tên đàn em bịt miệng hắn, hắn vốn đã kiệt sức , chỉ một chút thuốc mê đã làm hắn ngất đi.

Tên đàn em khác công hắn đưa đến cứ điểm. Người ngoài nhìn sẽ thấy giống là người một nhà đang đưa người “điên” đứng giữa trời mưa lúc này về.

Ào... Ào *

Hai xô nước liên tiếp được dội vào người hắn. Hắn khẽ nhú mồm, cựa mình xung ngó xung quanh . Nhìn lạ quá. Hắn chưa đến đây bao giờ thì phải. Chống tay giữ cân bằng , hắn quay người lại phía sau thấy một người thanh niên đang khoanh tay, đứng dựa vào tường, mắt hướng ra ngoài cửa sổ.

Ánh trăng rọi vào khuôn mặt tuấn tú không cảm xúc như bức tranh vẽ của người phương Đông đầy huyền bí và vô cùng có hồn.Đột nhiên, mặt hắn tối sầm lại.

Không thể phủ nhận vẻ đẹp đầy sức hút của người đó nhưng điều hắn muốn biết là tại sao mình là ở đây và đây là đâu.

- Anh muốn gì? Đây là đâu ? - Hắn giọng lạnh tanh hỏi.

- Devil – người đó không liếc hắn lấy một cái, mắt vẫn hướng ra ngoài cửa sổ.

- Devil? Là ngôi nhà hoang Devil.

- Vậy anh muốn gì ?

- Người như anh có gì để em ấy hài lòng? __người đó cười khinh bỉ, miệt thị nói.

- Hừ, tóm lại muốn gì nói nhanh đi. Tôi không có rảnh vs mấy người - Hấn khó chịu trước thái độ của người đó nhưng không thể làm gì.

- Tránh xa Florence ra nếu người không muốn tổn thương về cả thể xác lẫn tinh thần -

Người đó giọng đều đều vang lên kèm theo đó là một sự đe dọa cùng ánh mắt sắc nhọn hỏ phách làm người nhìn vào đều phải phục tùng.

Nghे đến đây, máu trong người hấn sôi lên, hấn đứng phắt dậy phản bác mạnh mẽ

- Anh là ai - Hấn nói giận như có vẻ phản bác nhưng thực chất là nổi chua xót từ trái tim hấn dâng lên.

-Harry William. Người sẽ lấy cô ấy” __ người đó nói

“Đính hôn. Cô ấy sẽ đính hôn sao?” __ hấn ngơ ngác

-Đúng, chúng tôi đã bàn chuyện đính hôn rồi nhưng tôi không thích có ai đụng đến cô ấy__ Harry tức giận nói

-Tôi đâu có làm gì cô ấy?__ hấn nói

-Còn chối sao?__ Harry nói

-Tôi không hề đụng chạm cô ấy, cô ta có gì đâu để tôi phải đụng, cô ta như ác quỷ vậy đo__ giọng hấn đầy căm tức

* Cạch *

Nhanh như chớp một họng súng chìa thẳng vào thái dương của hấn

- Tôi không cho phép anh xúc phạm em ấy__Harry tức giận nói

- Sao không hôn người khác. Sao lại quan tâm em ấy? Ở Pari này thiếu người cho anh quen sao? __Harry thả giọng nghi ngờ bao trùm hấn.

Hấn không chịu được những lời nói như buộc tội này

- Anh nghĩ cô ta là gì mà tôi phải làm như thế? Hờ Tôi dù có yêu cô ta đến say đến đắm cũng chẳng bao giờ phải gây dựng tốn thời gian thế đâu. Mong hiểu cho. Tôi cũng chẳng muốn đụng đến cô ta làm gì? Mà anh cho người theo dõi chúng tôi sao?

- Anh yêu Florence? __harry nhắm đúng tim đen của hấn

Hấn thoáng giật mình rồi cũng cười nhạt nói:

- Là hiện tại. Còn tương lai thì không?

- Anh có gì để đảm bảo?

- Tôi chẳng có gì cả. Ốc anh cũng thiên tài mà sao lại không nghĩ ra, tôi chỉ là người bình thường mà thôi sao xứng được với cô ấy (hấn che dấu thân phận hay thiệt đó)

-Tôi biết anh ở nhà biệt thự, anh phải là người giàu chứ__ Harry hỏ trúng tim đen hấn lần 2

-Anh điều tra tôi__hấn hỏ

-Đúng__ Harry nói

-Nhà của bạn__ hấn nói

-Các anh đừng làm gì cả. Tôi thua. Từ nay không cần phải nhìn tôi bằng ánh mắt đầy đau. Tôi sẽ không dính dáng tới cô ta làm gì nữa. Tôi về__ Hấn tức giận

- Không tiễn. Hướng Đông Bắc__Harry lạnh lùng nói.

Hắn không nói gì, tiến thẳng ra cửa lấy chiếc xe mô tô của mình phóng mất hút đi khỏi chỗ thối nát ấy. Nó chẳng hợp với hắn. Trời đã hết mưa, nhưng lòng hắn vẫn chưa hết đau, nhớ về nó tim hắn bỗng quặn lại. Tự cười chế nhạo mình vì một cô gái quen chưa bao lâu mà rung động. Hắn chẳng còn là hắn!

Lấy điện thoại, gọi điện cho lũ bạn đưa xe. Chỉ có tốc độ mới làm hắn quên đi tất cả.

Hắn nhún ga chạy nhanh như xé gió, như muốn xé đi nỗi đau lẫn tức giận đang ngự trị và xâm chiếm dần trái tim của hắn.

30. Chương 30: Đau Đớn Và Hạnh Phúc Thật Sự

Cũng như mọi ngày tại pari, nó làm việc cho buổi ra mắt sản phẩm của Dream mà hôm nay nó còn phải lo cho bar. Ngày hôm trước nó lạnh nhạt với hắn, ngày hôm nay nó đắm đầu vào công việc như không muốn hình ảnh của hắn trong kí ức mình.

“Chị em về rồi” _ Alen bước vô phòng nó

“Mọi chuyện bên đó sao rồi?” _ nó hỏi

“Tốt nhưng có một số bang muốn thách đấu với nữ hoàng”

“Sao chứ! Bọn chúng muốn gì?” _ nó tức giận

“Đánh” _ Alen nói

“Ngày?” _ nó

“Chị không thể đấu được, họ đang muốn biết gương mặt của nữ hoàng, bọn chúng sẽ làm mọi cách” _ Alen lo lắng nhìn nó

“Ngày” _ nó nhấn mạnh một lần nữa khiến Alen sợ hãi

“Hôm nay. 7 h tối” _ Alen

“Chuẩn bị đi” _ nó nói rồi bước ra ngoài

Tiếng chuông điện thoại vang lên

“Alo!”

“Anh muốn hẹn em tối nay 7h đi ăn tối được không” _ không ai khác chính là Harry

“Em có việc cần giải quyết” _ nó

“Việc gì, anh có thể giúp em được chứ”

“Không!” _ nó lạnh lùng

“Thôi được rồi. chúc em bữa sáng tốt lành” _ Harry nói chưa xong là nó đã cúp máy. Nó rất nghi ngờ, đây là một âm mưu sao? Nhưng nó sẽ không dễ mắc lừa đâu.

7h tại một cánh đồng hoang

“Nữ hoàng tới rồi sao?” _ một tên ngạo mạng

“Các người muốn gì?” _ nó lạnh lùng nói

“Gương mặt và ngôi vị” _ tên đó hống hách nói

“Vậy bước qua sát ta trước đi” _ câu nói nó kết thúc cũng là lúc hàng chục phi tiêu phóng về phía chúng, không ai phóng hết mà chính là nó. Tay nó cầm tới hơn 50 cái phóng một lần đã giết được 50 đứa

“Không hổ danh là nữ hoàng, chuẩn lắm nhưng cô không thể nào bước ra khỏi đây được đâu”_ một người thanh niên xuất hiện bất ngờ, đã có rất nhiều người bao vây xung quanh nó.

“Các người muốn gì”_ Alen lúc này lên tiếng

“Gương mặt thật”_ tên thanh niên nói, giọng nói rất quen, nó không thể nào nhớ ra được.

“Haha! Muốn biết gương mặt thật sự sao? giết chết ta trước đi”_ nó nói

Một tiếng búng tay của nó vang lên đã có biết bao nhiêu người bao vây xung quanh, trên bầu trời là hàng ngàn máy bay, trực thăng

“Ôi ! Không hổ danh là nữ hoàng”_ tên đó hống hách nói, nó cảm thấy rất giống giọng của hắn nhưng lại che mặt nên nó không dám chắc

“Các người muốn gì?”_ Alen nói

“Gương mặt”_ tên đó nói

“Là ai kêu các người làm?”_ Alen hỏi còn nó như đang suy tính gì đó

-Người muốn đổi đầu_ tên kia giọng đầy thách thức

Nhưng lúc này

« Chạy đi »_ tiếng của nó vang lên khiến mọi người hốt hoảng, một nữ hoàng mà có thể sợ bọn chúng sao ?

« Chị sao vậy »_ Alen lo lắng nhìn nó

“Bom..có bom”_ nó nói, mọi người lo lắng định bỏ chạy nhưng lại bị bao vây

Tiếng vỗ tay vang lên “Nữ hoàng chúng ta thông minh thật nhưng tiếc đã trễ quá rồi”_ tên kia nói

“Các người muốn gì?”_ nó tức giận nói

“Face”_ tên kia nói một câu tiếng anh

“NO never”_ nó nói

“Vậy thì hãy để chúng ta cùng chết “_ tên kia nói

“Thả chúng tôi đi không các người sẽ hối hận”_ nó nói

“ Chúng tôi sẽ không thả nếu cô không cởi gương mặt đó ra”_ tên đó nói

“Người là ai?”_ Nó nói

“LÀ ai mà cô muốn biết là được sao?”_ tên đó nói

Cô nhìn xem chỉ còn 1 phút nữa là bom sẽ nổ, cô mau cởi đi

59s.....56s.....53s....40s....30....s....20s...10s...9s...8s...7s...6s...5s..4s..3s..

“Ta cởi đừng bấm”_ nó nói

“Mau”

Nó không thể để cho những người vô tội chết vì nó, nó phải bảo vệ mọi người, dù gì gương mặt này không thể che dấu thêm được nữa...có lẽ đã đến lúc nó cởi

Bàn tay được đeo chiếc bao tay màu đen đang từ từ cởi ra, Alen muốn ngăn cản nhưng không được, đây là quyết định mà một nữ hoàng có thể làm lúc này nhưng lúc nó cởi mặt nạ ra cũng là lúc nó gặp nguy hiểm

Gương mặt của ai đó tháo ra nhưng nó cũng không muốn tên kia đeo mặt nạ, nó phóng chiếc mặt nạ của mình chúng người đó, gương mặt của người đó cởi ra khiến ai cũng bất ngờ, ngay cả nó cũng ngạc nhiên : chính là hắn Daniel Frances

“Là em...”_ giọng hắn vang lên nhưng không thể nào nghe được vì có giọng nam ở phía sau vang tới

“Ha ha...không hổ danh là người không tham gia chính trị như một tiểu thư mà lại là người có mặt lớn nhất trong thế giới ngầm.. là con gái của Cristina”_ một giọng nói từ đâu đó vang ra

“Cô bất ngờ lắm phải không...người mà gia đình cô hợp tác ủa này lại chính là kẻ hãm hại cô”_ tên mới xuất hiện nói

“Còn người là ai?”_ Alen không ngờ có ngày nó bị lừa, tức giận lên tiếng nói

“LÀ người sẽ thay người làm chức nữ hoàng đó chính là ông hoàng của thế giới ngầm”_ người đó nói

“Ông hoàng...là người tự xưng và đối đầu với nữ hoàng trong thế giới ngầm bấy lâu nay”_ Hắc nói

“Đánh đi”_ nó nói xong tức giận ném 5 cây phi tiêu vào hắc, nó tức vì hắc dám lừa nó, hắc lợi dụng nó, hắc né nhưng có lẽ đã bị trúng vào đầu đó

“Cô muốn đánh được thôi”_ người đó nói xong thì lực lượng hùng mạnh từ đâu đến, bao vây trực thăng và cả người của nó

Cả đám đánh một trận không ai thua ai nhưng có lẽ lực lượng của nó quá ít nên chỉ cầm cự một lát, tưởng như sắp chết nhưng

“Dừng lại”_ anh hai, Kevil, Rose từ đâu đi đến

“OH, đây không phải là thiếu gia của Cristina và hoàng tử Lon Don sao?”_ tên đó nói

“Cút đi, không người sẽ chết”_ Anh hai nó tức giận

“Cảnh sát đã bao vây xung quanh rồi đó”_ Kevil nói

Tên đó nhìn xung quanh, ra lệnh “Rút”_ lập tức trực thăng, máy bay hạ xuống cho chúng thoát nhưng có người đã bị thương nặng không thể nào lên.

Thấy bọn chúng đã đi, anh hai lại chỗ nó “Em không sao chứ”_ anh hai hỏi

“Không!, sao anh biết em ở đây”_ nó hỏi

“Anh có nghe em với Alen nói chuyện hồi sáng nhưng vì một số lí do phải bàn với Dream nên anh không thể nào đến sớm được”_ Anh hai nó nói

“Cậu không sao chứ?”_ Rose lo lắng hỏi

“Không sao”_nó nói

“Chị ơi, ở đây có người”_ một tên thuộc hạ nói

“Là ai? Giải hắn tới đây”_ nó nói

Thuộc hạ áp giải hắn tới “Là anh/em”_ Rose và Kevil đồng thanh

“Giết”_ nó phán một câu

“Sao lại giết anh ấy”_ Rose hỏi

“Cậu ta là tai sai của ông hoàng”_ Alen tức giận nhìn hắc

“Hãy cho tôi giải thích, tôi không biết nữ hoàng chính là em..tôi chỉ bị người đó lợi dụng..tôi_ hắc chưa nói hết câu đã ngắt xủ

Alen định cầm súng bắn vào đầu hắc nhưng anh hai nó đã ngăn

“Đưa cậu ta vào bệnh viện đi”_ Anh hai nó nói

“Nhưng...”_ Alen áp ứng

“Số người còn lại chăm sóc cho tốt, chỉ cho họ mỗi người 8 triệu bồi dưỡng, bị thương thì vô bệnh viện, mất thì chia buồn và mỗi gia đình có người mất thì cho họ một số tiền chắt trải cuộc sống.”_ nó nói xong thì đi

Ai cũng thấy nó khó hiểu, anh hai, Kevil, Rose thì cũng đi theo nó, Alen đưa hấn vào bệnh viện rồi đi luôn.

TẠI NHÀ ANH HAI NÓ

“Em không sao chứ?”_ Harry khi biết nó gặp nguy hiểm đã lo lắng nửa đêm không ngủ được đành phải chạy qua thăm nó

Nó lắc đầu“Em nghĩ anh nên hủy hợp đồng với Dream đi”_ rose nói

“Tại sao?”_ anh hai nó

“Là Daniel, người thiết kế với Dream, người hãm hại Jan, Jan sẽ gặp nguy hiểm nếu chúng ta hợp tác với Dream”_ Rose nói

“Anh cứ hợp tác đi, sáng mai em sẽ về Lon Don, anh ta có là nhà thiết kế đi chẳng nữa cũng không thể nào về Lon Don”_ nó nói

“Nhưng em chắc Dream sẽ đuổi việc cậu ta”_ rose nói

“Không đuổi việc được... đã không giết thì thôi chứ Dream không bao giờ đuổi nhà thiết kế chính khi đã công bố với mọi người”_ nó nói

“Nhưng...”_ Rose

“Sao em biết?”_ Harry ngó

“Điều tra”_ nó nói xong đi lên lầu

“Mai em về Lon Don 8h sáng...Kevil anh nhớ đến đó.. nên về gặp hoàng hậu đi”_ nó nói khi đang lên lầu

“Anh biết rồi”_ Kevil nói

Nó lên phòng thì ở dưới mọi người bàn chuyện

“Mai anh về Lon Don sao?”_ Rose hỏi

-Ừ _ Kevil nói

-Em cũng về _Rose đòi đi theo

-Được.. chúng ta về rồi kết hôn luôn_ Kevil chọc Rose

-Ai nói sẽ kết hôn với anh chứ_ Rose nói

-Mai cậu với Rose về Lon Don trước đi mình giải quyết một số hợp đồng và lo cho dự án với Dream xong sẽ về_ anh hai nó nói

-Em giúp anh_ Harry nói

-Không.. em nên về với con bé đi.. hai đứa nên đi chơi nhiều và hãy nhớ bảo vệ con bé đó.. Jan mà có chuyện gì thì em không xong với anh đâu này đâu_ anh hai nói

-Em biết rồi_ harry trả lời

-Cũng khuya rồi, em về mai còn bay sớm_ Rose nói

-Mình cũng về đây.. phải áp giải phu nhân về khổ quá_ Kevil nói đùa

-Em cũng về_ Harry nói

-Mọi người về cẩn thận đó”_ anh hai nó

Cả đêm nó không sao ngủ được... hình bóng của Kan... của hấn luôn xuất hiện trong đầu nó, những kỉ niệm đẹp.. những lúc hấn quan tâm nó, khiến nó vui.... Khiến nó cảm nhận được tình yêu như Alen nói... nhưng tại sao hấn lại lợi dụng nó... lại hãm hại nó... nó đã trách lầm Harry... nó đã tin tưởng một người không nên tin... có lẽ Harry mới là người nó cần... nước mắt nó rơi...rất nhiều... Alen từ khi về tới nhà nhìn thấy nó buồn cũng không cách nào an ủi nó được.. nó cần sự yên tĩnh để suy nghĩ... nhìn thấy nó mà Alen đau lòng.. ngồi ngoài cửa nhìn nó.. tim đau khi mỗi lần nó khóc nhưng không sao nói ra được từ ANH YÊU EM.

Nó cầm điện thoại lên, nhấn số gọi cho ai đó

“Alo”_

“Anh về an toàn chứ”_ nó hỏi

“Em quan tâm anh sao?”_ không ai khác chính là Harry...người mà nó sẽ đính hôn... khi thấy nó hỏi thăm mình, Harry đã rất vui

“Ừ”_ nó lạnh nhạt

“Anh vẫn an toàn.. em không sao chứ”_ Harry

“Không.. chúng mình về Lon Don sẽ đi chơi nhá”_ câu nói của nó vang lên khiến tim Harry đập rất nhanh... vui quá mà

“Cảm ơn em đã cho anh cơ hội”_ Harry vui vẻ nói

“Anh ngủ sớm đi, mai về Lon Don sớm đó”_ giọng nó nói yếu ớt

“Em cũng đi ngủ sớm đi. Good night”_ Harry chưa nói hết câu nó đã tắt máy, nhưng chính sự lạnh lùng của nó khiến Harry càng yêu nó.

Alen nghe được cuộc nói chuyện của nó cảm thấy rất đau cho nó... Alen biết rõ nó không hề yêu Harry nhưng vẫn hi vọng rằng Harry sẽ đem lại niềm vui.. đem lại hạnh phúc cho nó.

QUAY LẠI VỚI HẮN TÍ NHAK

Hắn sau khi cấp cứu tính mạng đã không còn nguy hiểm. Ngày mai là hắn có thể tỉnh lại nhưng chất độc vẫn không hết trong người.

Ngày mai

Hắn mở mắt ra, trước mặt giờ đây chỉ là màu trắng, hắn nhìn xung quanh thấy bác sĩ đang đứng bên cạnh

“Cậu tỉnh lại rồi”_ bác sĩ hỏi

“Sao tôi lại ở đây?”_ hắn hỏi

“Cậu bị trúng phi tiêu độc may mà cấp cứu kịp thời với lại có thuốc giải nên tính mạng không sao?”_ bác sĩ

“Thuốc giải sao?”_ hắn hỏi

“Sáng sớm có một chàng thanh niên đến đưa cho tôi lọ thuốc giải , nói cho cậu uống... chàng thanh niên đó có nhờ tôi đưa cậu một bức thư”_ bác sĩ đưa bức thư cho hắn

“Là ai?”_ hắn hỏi

“Cậu xem rồi biết”_ bác sĩ nói

“Cám ơn.. khi nào tôi có thể xuất viện”_ hắn hỏi

“ Ngày mai, sau khi kiểm tra tổng quát một lần nữa”_ bác sĩ nói

“Cảm ơn ạ”_hắn nói

Bác sĩ đi, hắn mở bức thư ra

“ Chào cậu, tôi là San anh hai của Florence!

Tôi không biết tại sao cậu lại hãm hại em ấy? Tại sao lại muốn biết gương mặt của em ấy? Tôi chỉ muốn cậu biết rằng tình yêu không chỉ yêu thương mà còn phải bảo vệ, bảo vệ chính người con gái mà cậu yêu. Tôi đã nghe Alen kể hết mọi chuyện giữa cậu và con bé rồi. Tôi biết cậu đã làm con bé cảm động, khiến nó cười thật chứ không phải là nụ cười giả dối khi ở bên cậu. Con bé có thể lạnh nhạt với cậu trong lần đó nhưng con bé phải làm thế vì ba. Ba con bé bị người ta uy hiếp, con bé phải đính hôn với gia đình William thì mới có thể bảo vệ được cha.. đồng thời cũng có thể bảo vệ được con bé. Ai trong gia đình cũng biết con bé chính là nữ hoàng của thế giới ngầm nên chuyện này mọi người biết chỉ là sớm muộn. Một khi thân phận

bại lộ cũng đồng nghĩa tính mạng cũng sẽ bị nguy hiểm. Nếu như mọi người nói Harry là người muốn hãm hại nữ hoàng ,con bé lấy Harry cũng sẽ được bảo vệ tính mạng cho dù cậu ấy có thật sự là người đối đầu với con bé hay không. Tôi không biết cậu có thể hiểu những gì tôi nói không nhưng tôi hi vọng cậu có thể tiếp tục làm nhà thiết kế của Dream.. hãy ở lại Pari một thời gian.. đừng để con bé thấy cậu.. nếu không tính mạng cậu gặp nguy hiểm thì tôi không thể bảo vệ cậu được đâu. Tôi đã trả tiền viện phí cho cậu... không cần trả lại... hãy suy nghĩ lại những gì mình đã làm. Đây coi như là sự báo đáp của tôi giành cho gia đình cậu Daniel Frances. Au khi thành công hãy về với gia đình, đừng sống một mình.

Đọc xong tờ giấy của anh hai nó viết cho hần, hần hận chính bản thân mình.. hận chính con người mình... hần đã làm hại nó.. xin lỗi anh không thể nào cho em hạnh phúc... có lẽ chính Harry mới là người xứng đáng với em. Hần đau đớn nhưng cần phải đứng dậy... hần phải tìm lại nó... phải nói cho nó biết con người thật sự của Harry...hần không được yếu đuối... hãy cho nó biết sự thật....

Ngày qua ngày hần cứ đi tìm nó, tìm những nơi hần có thể tìm nhưng tất cả chỉ là con số 0, không một ai biết gì về nó, báo chí cũng có đưa tin nữ hoàng của thế giới ngẫm lộ diện nhưng lại không đưa tin nó ở đâu. Hần chờ.. chờ và tìm, một ngày hần đọc được tin mà hần không muốn thấy chút nào

“ Con trai của gia đình William đã cứu con gái của Cristina thoát nạn”

Hần thấy từ con gái của gia đình Cristina... Cristina là nó .. chính là nó.

Người anh hùng đã cứu thiên kim tiểu thư ra khỏi đám lửa tại khách sạn Queen trong lúc cô đang kí hợp đồng giúp anh hai mình tại Lon Don. Không một ai can đảm để leo lên lầu cao nhất cứu cô ngay cả đội cứu hộ cũng cố hết sức vô bên trong nhưng Harry William đã liều mạng sống cứu cô, đem cô gái ra ngoài và cấp cứu. Hiện giờ cặp đôi này đang được mọi người chú ý và hi vọng đôi trai tài gái sắc này sẽ là couple mới của Lon Don.

Hần đọc tới đây mới thấy mình đã nghĩ sai cho Harry, Harry mới thật sự là người em ấy cần.. là người xứng đáng cho em ấy ở bên cạnh.. mình nên từ bỏ đúng như lời của anh San nói thôi. Hãy trở thành nhà thiết kế tài năng ở Pari rồi sau đó quay về với ba mẹ.

31. Chương 31: Chấp Nhận Một Tình Yêu Mới (1)

Có lẽ những việc đó đã khiến nó với Harry thêm gần gũi nhau hơn. Nó uống rượu say nhưng những hình bóng xuất hiện trong tâm trí nó bây giờ là của hần. Hần luôn có hình bóng trong tim nó nhưng tại sao hần lại hãm hại nó?. Tại sao lừa gạt tình yêu của nó? Nó nên quên hần đi vì bây giờ nó đã có vị hôn phu- người mà nó sẽ lấy làm chồng trong 1 tháng tới-Harry đã rất tốt với nó, nó không nên làm tổn thương tình cảm.

Alen đã rất lo cho nó từ khi nó từ bar trở về. Hôm nay là ngày đính hôn, đáng ra nó lại vui nhưng trái lại chỉ bằng một nụ cười lạnh nhạt mà đau đớn. Muốn giúp nó lắm nhưng cũng chẳng làm được gì?. Tình yêu đến rồi đi như những gì đã sắp đặt. Có lẽ đã đến lúc Alen nên quên nó thì tốt nhất.

Mọi người đã rất vui vì cuối cùng con cái của họ đã đính hôn. Anh hai nó đã rất bất ngờ khi thấy nó vui vẻ hơn ngày hôm qua rất nhiều.

“Em gái, sao hôm nay em vui thế”_ San nhìn nó

“Em với Harry đã đính hôn rồi, không vui sao được”_ nó cố gắng cười nhưng nụ cười đó chính Alen hiểu được nó chỉ đang cố mà thôi.

“Em vui là tốt rồi?”_ San nhìn nó cười, thấy em gái vui thì người làm anh cũng vui thôi.

‘Hai đứa nói chuyện gì mà vui thế’_ mama nó từ trên lầu bước xuống

‘Mẹ !’_ nó chạy lại ôm mẹ

‘Con không sao chứ ?’_ mẹ nó lo lắng

‘Không ! con nhớ mẹ thôi’__ nó nói

‘Sao lại nhớ mẹ’__ mẹ hỏi

‘Con với Harry một tháng nữa kết hôn rồi không nhớ mẹ sao được ?’__ nó nói

‘Con gái ba vẫn về thăm nhà thường xuyên mà’__ ba nó từ lâu đi xuống

Nó chỉ cười, thấy nó cư xử như vậy nên ai cũng rất vui. Nhưng tình cảm thiêng liêng và hiểu nhất vẫn là tình mẫu tử. Mẹ nó biết rõ nó chỉ làm vỏ bọc thôi chứ thật ra nó không hề yêu Harry. Nó chỉ đến với Harry vì nó nợ Harry một mạng sống. Nếu ngày hôm ấy Harry không liều lĩnh tính mạng cứu thì có lẽ nó đã xuống địa ngục từ lâu rồi.

Cắt ngang cuộc trò chuyện ấy

‘Chào hai bác, cháu tới rồi’__ Harry từ ngoài cửa bước vô

‘Cháu nên gọi chúng ta là ba mẹ vợ được rồi đó’__ ba nó cười

‘Dạ ! con chào ba mẹ ạ’__ Harry cười

‘Con trai tốt lắm’__ ba nó cười

‘Em về tới đây rủ Jan đi chơi hả’__ san cười

‘Em muốn rủ cô ấy đi biển ấy mà ?’__ Harry gãi đầu

‘Lãng mạng quá khiến ông bà già này ghen đó’__ mẹ nó nói đùa

Harry gãi đầu trong sự lạnh lùng.

‘Em lên thay đồ’__ nó nói rồi bước đi

‘Thôi con ngồi xuống uống trà đi’__ ba nó đi lại bàn khách

Alen thấy nó vui nhưng trong lòng không vui. Trái tim nó đã chấp nhận Harry, đã đến lúc mình nên đi thì tốt nhất.

Nó cùng Harry đến bãi biển có 102 ở Anh. Sáng sớm nên cũng có ít người đến đây. Nó dạo bước trên bãi biển. Harry đi sau nó. Nhìn nó đẹp lắm, mái tóc dài xả hơn ngang vai. Anh chàng này rất muốn nó làm vợ của mình nhanh một chút. Đi đến bên nó, nắm tay nó, nó không buông ra mà nắm lấy bàn tay đó, cùng anh ta đi dạo trên biển.

“Đẹp thiệt”__ nó lạnh lùng nói

“Anh có chuyện muốn nói với em”__ Harry nói

“Để sau đi”__ nó

Nó lựa một bãi cát ngồi xuống với Harry.

“Anh biết không? Em chưa bao giờ nghĩ sẽ yêu ai”__ nó nói

“Ý em là sao?”__ Harry lo lắng, có lẽ nào nó định hủy hôn

“Từ ngày bà em mất trong bệnh viện, ngày đó em trở nên lạnh lùng, khó đoán. Em tình cờ gặp Alen trong một lần em đến Mi du học cùng với anh hai. Nhìn thấy Alen vui vẻ bên gia đình, bên ông bà em cảm thấy rất vui nhưng Alen cũng như em không may cha mẹ qua đời, ông bà cũng mất sau đó khoảng 1 năm nhưng Alen vẫn vui vẻ để sống qua ngày dù cho cuộc sống có khó khăn đi chăng nữa. Anh em từng nghĩ sẽ có ngày Alen sẽ khiến em vui hơn, biết yêu là như thế nào nên quyết định cho Alen làm vệ sĩ của em”__ nó nói đến đây thì Harry hỏi “Câu ta rất tốt nhưng em nói với anh chuyện đó có gì không?”

“Em chỉ muốn cho anh biết những gì em sắp nói mà thôi. Em muốn hôm nay chúng ta sẽ nói những gì chúng ta chưa biết về nhau”__ nó nói

“Vậy em nói tiếp đi”__ Harry muốn nghe tiếp

“Em trở thành nữ hoàng của thế giới ngầm cũng là do một tay Alen giúp. Mỗi khi em khó khăn cậu ấy như người anh giúp em tất cả, giúp em quản lý bang, giúp em đánh nhau, cứu em khi nguy hiểm. Alen cũng như anh, anh cứu em trong đám cháy còn Alen lại đỡ cho em một viên đạn”_ nó nói

“Đạn! Alen từng trúng đạn sao?”_ Harry hỏi

“Lần đó là lần chứng minh em có thể trở thành nữ hoàng . Trong cuộc thi đấu với các bang, tới bang cuối cùng cũng chính là người đối đầu với em, em không may bị trúng đạn. Viên đạn cuối cùng đáng ra sẽ vào tim khiến em ngừng thở nhưng Alen đã đẩy em ra, thay em hứng chịu viên đạn đó. Em tức quá nên đã bắn tên đó khiến hắn không thể nào đứng dậy, lần đó đáng lẽ hắn đã chết nhưng không hiểu sao giờ hắn lại xuất hiện”_ nó nói

“Nếu anh là người đó thì em định làm gì?”_ Harry nói

Nó nhìn Harry cười “Thiệt ra em biết anh là người đó từ lâu lắm rồi, người luôn đối đầu với em nhưng em biết anh không phải là con người đã gạt em hôm ở Pari”_ nó nói

“Em biết rồi sao?”_ Harry nói

Nó gật đầu “Nhưng không sao cả, dù gì anh cũng không phải là người đối đầu với em hiện giờ. Người đối đầu với em chính là người đã..”_ nó nói tới đây ngừng

“Anh từ khi biết em là nữ hoàng đã không muốn đối đầu với em nữa, anh từ bỏ cuộc tranh giành đó vì anh yêu em”_ Harry nói

“Vây được rồi”_ nó nói

Harry nhìn nó, thấy nó cười với mình khiến Harry đứng tim. Tim anh đập nhanh.

Alen đã quyết định sẽ ra đi nhưng không muốn chào nó, chỉ để lại một bức thư. Nó về tới nhà đọc bức thư rất tức. Tại sao Alen lại bỏ mình ra đi

“ Em rất vui khi chị tìm được tình yêu mới. Em rất muốn bảo vệ chị suốt đời nhưng Harry sẽ bảo vệ chị tốt hơn. Em rất muốn nói với chị rằng “Anh yêu em” Nhưng câu nói đó không thể nào nói trước mặt chị được. Câu nói đó nếu em nói ra chỉ là một từ xin lỗi, xin lỗi chị đã không chào chị mà ra đi. Đừng tìm em. Cũng đừng bao giờ khóc”_ Alen

Nó xé nát tờ giấy. Hắn lừa gạt nó, Alen cũng bỏ đi. Nó giờ không còn ai thân thiết. Nó lấy chiếc xe motor phóng đi thật xa. Tại một ngọn đồi, căn nhà gỗ đơn sơ. Một chàng thanh niên đang đứng đó, thấy nó chàng ta định bỏ đi nhưng nó đã chạy lại, ôm lấy chàng thanh niên đó.

“Đừng đi!”_ nó nói

“Em xin lỗi”_ Alen nói

“Hãy tiếp tục làm vệ sĩ được không?”_ nó

“Em đau khi thấy chị như vậy?. Em sẽ ra đi, một khi chị đính hôn với Harry cũng là lúc em sẽ đi mà thôi”_ Alen nhìn nó

“Hãy làm giám đốc của Dream đi. Hãy giúp chị bảo vệ Dream”_ nó nói

“Dream! Chị vừa là chủ tịch kiêm giám đốc mà”_ Alen nói

“Chị đã xây một chi nhánh Dream tại Lon Don. Chị không thể nào quản lý được. Em hãy giúp chị quản lý nó. Thư kí Jun sẽ giúp em nắm bắt tình hình của Dream. Hãy quản lý Dream tốt, không để ai làm hại đến nó”_ nó nói

“Em..không thể..”_ Alen từ chối

“Hãy giúp chị đi. Rose sẽ là phó giám đốc của Dream tại Lon Don. Còn Dream chính tại Pari em không cần lo đâu, bên đó là trụ sở chính nên sẽ không ai dám đụng đến. Dream lần đầu tiên ấy dựng chi nhánh nên sẽ có rất nhiều người nhòm ngó, hãy giúp chị”_ nó nói

Alen gật đầu.

“Tốt rồi, thư kí Jun sẽ liên lạc với em về việc tiếp nhận chức vị giám đốc của Dream”__ nó cười rồi bỏ đi
“Sống cho tốt vào”__ nó la rồi phóng chiếc motor đi mất hút

Alen thấy nó vẫn tốt với mình, vẫn là người ko ai hiểu được, vẫn lạnh lùng nhưng nó đã khác: giờ nó đã biết quan tâm tới người khác.

32. Chương 32: Chấp Nhận Một Tình Yêu Mới (2)

Tình yêu đầu nắm thật chặt thì vẫn lạc nhau. Tình yêu đến với chúng ta rất dễ nhưng muốn quên nó thì cả một vấn đề. Hấn thích nó từ cái lần đầu tiên, yêu nó đã rất sâu đậm , rất muốn xin lỗi nó nhưng lại không nói được. Hấn không được phép gặp nó, hấn đã phản bội nó. Biết rõ nó đính hôn với Harry William nhưng lại nói là không biết, vui vẻ trước người khác nhưng đau ở trong tim . Hấn tìm công việc làm nơi quên nó. Cố gắng yêu người khác nhưng lại không được.

“Con trai, con nên kết hôn đi”__ mẹ hấn nói

“Con mới có 19 tuổi”__ hấn nói

“Con gái của gia đình Cristina vừa đính hôn ở tuổi 18, mẹ nghe nói 1 tháng sau sẽ tiến tới hôn nhân. Con 19 tuổi nên nghĩ đến chuyện cho ba mẹ có cháu được rồi đó”__ mẹ hấn nói

“1 tháng nữa cô ấy kết hôn sao mẹ?”__ hấn hỏi

“Con nói là Florence sao? Con biết tiểu thư ấy”__ mẹ hấn hỏi

“Con.. con không biết cô ta”__ hấn nói

“Nhìn con là mẹ biết con có chuyện giấu mẹ nhưng mẹ sẽ không hỏi nếu con không nói. Con bé sara rất thích con đấy, con đi chơi với con bé đi”__ mẹ hấn nói

“Mẹ.. Sara đối với con chỉ là em mà thôi”__ hấn nói

“Con bé đang đợi con dưới nhà, hai đứa đã lâu không gặp nhau rồi, đi chơi cho vui đi, mẹ thấy con buồn lắm đó”__ mẹ hấn

“Con còn nhiều việc phải làm lắm”__ hấn từ chối

“ Con nên đi chơi đi, ta thấy hồi đó con ghét công việc nhưng từ khi ở Pari về đây con có niềm đam mê với công việc lắm. Con không sao chứ”__ mẹ hấn

“Mẹ nên thấy vui khi con chịu làm chúng chứ. Con định sẽ mở một công ty liên quan đến thời trang và tài chính”__ Hấn nói

“Mẹ ủng hộ con nhưng giờ thì đi chơi đi không mẹ cho con kết hôn đó”__ mẹ hấn đe dọa

“Được, mẹ xuống dưới đi, con đi thay đồ”__ hấn nói

“Xuống lệ đi! Con bé chờ lâu lắm rồi đó”__ mẹ hấn nói rồi lắc đầu đi xuống lầu

Hôm nay nó và Harry đi xem phim, sáng sớm Harry qua đón nó nhưng nó không chịu, đòi đi motor cho bằng được Harry hiểu ý nó nên cũng đồng ý đi motor chung với nó cho ba mẹ nó yên lòng, không cho vệ sĩ đi theo làm phiền. (Hồi đó Alen luôn là người bảo vệ những lúc đi xe motor.) Hai chiếc xe motor đời mới nhất chạy trên đường với tốc độ kinh hoàng khiến ai cũng phải nhường đường. Đến rạp chiếu phim AWTOE, mới xuống xe đã có biết bao nhiêu người ngưỡng mộ, họ biết đó chính là couple nổi tiếng và đẹp đôi nhất trong giới thượng lưu lúc này. Nó nắm tay Harry đi vào khiến Harry rất vui, ai cũng nhìn, nó nhìn ở ngoài còn đẹp hơn trong báo, đúng thiệt là không hổ danh thiên kim tiểu thư của gia đình Cristina. Các tên báo chí cũng không quên làm nhiệm vụ chụp hình để làm tin cho ngày mai.

“Em muốn ăn gì?”__ Harry hỏi

“Coca, bắp” __ nó lạnh lùng nói

“Cho tôi 2 coca, một bắp lớn” __ Harry tươi cười nói

“Dạ, của hai vị đây hết 3 dollars ” __ nhân viên đưa

“cám ơn” __ Harry nhận lấy nước và bắp rồi trả tiền.

“hai người nhìn rất đẹp đôi, chúng tôi có thể xin một bức ảnh được không” __ nhân viên nói

“Ảnh.. không” __ nó lạnh lùng nói rồi kéo tay Harry đi

Nó ghét nhất là phải dính líu tới mấy vụ phức tạp này.

Rầm

“Xin lỗi...xin lỗi” __ một cô gái xinh xắn đụng chúng nó

Nó không thèm nhìn, may mà nước chưa đổ chúng người nó chứ không cô ta toi rồi.

“Em không sao chứ” __ Harry quay sang hỏi nó

Nó lắc đầu

“Tôi xin lỗi... tôi sẽ đền cho cô 1 ly coca khác” __ cô gái đó nói

“Phiền quá...đi đi” __ nó nói

“Là em sao sara?” __ Harry hỏi

“Anh.. anh có phải là Harry William không?” __ Sara ngược đầu lên hỏi

“Lâu rồi không gặp em đó” __ Harry nói

“Em cũng vậy mà đây chắc là vị hôn phu của anh rồi” __ Sara hỏi

“Ừ... mà cô là ai?” __ nó hỏi

‘Chào chị dâu, em là em họ của anh ấy’ __ Sara nói

‘Vậy sao ?’ __ nó nói

‘Mà em đi đâu vậy’ __ Harry hỏi

‘Tối đây tức nhiên là coi phim rồi.’ __ nhỏ đáp

‘Em đi một mình sao ?’ __ Harry hỏi

‘À.. em đi với bạn’ __ nhỏ nói

‘Bạn trai ?’ __ Harry hỏi

‘Có thể nghĩ vậy’ __ nhỏ cười ‘Mà anh ấy kia kìa’ __ Sara chỉ vào người chàng trai, trông cũng đẹp. Nó thì chẳng thèm để ý

‘Chào cậu’ __ Harry bắt tay với hắn

‘Chào anh’ __ Hắn nói

‘Đây là Daniel, anh cứ gọi anh ấy là kan đi’ __ Sara nói

‘Kan, xin chào tôi là Harry’ __ Harry cười nhưng nụ cười ấy không tự nhiên cho lắm

‘Còn đây chắc anh biết rồi, tiểu thư Florence’ __ Sara giới thiệu

Nó nghe ai đó nhắc tên mình nên ngó lên, đập vào mắt hắn và nó bây giờ là hai con mắt đối nhau không hề chớp. Tại sao hắn lại xuất hiện ở đây ?

‘Jan, đây là Kan, bồ của Sara’ __ Harry nói

‘Bồ sao?’ __ nó nói

‘Chị biết anh ấy mà, chị từng chọn anh ấy là người thiết kế của Dream tại Pari, gia đình chị cũng từng hợp tác với anh ấy mà’_ Sara nói

‘Vậy sao? Tôi không nhớ’_ nó nói

‘Còn anh? Anh nhớ chứ’_ sara quay sang hấn

‘Anh... mà áo em bị sao vậy?’_ hấn đánh trống lảng

‘À.. hồi nãy em không may đụng chúng chị ấy nên làm nước đổ vào’_ sara gãi đầu

‘Em không sao chứ Jan’_ hấn lo lắng hỏi nó khiến Sara nghi ngờ, Harry thì tức vì hồi đó từng biết mối quan hệ của nó với Kan

‘Không phiền anh, harry sắp tới giờ chiếu phim rồi chúng ta đi thôi’_ nó kéo tay Harry đi bỏ mặc hấn và con nhỏ đứng

‘Anh là gì của cô ta’_ Sara tức hỏi

‘Không là gì cả’_ hấn nói

‘Vậy sao anh lo lắng cho cô ta’_ Sara

‘Tại sao hả ? Em không biết thì tốt nhất’_ hấn nói rồi bước đi

Nó và Harry đã vô rap chiếu phim, Harry không hỏi nó, nó cũng biết Harry nghi ngờ nhưng chưa hề biết Harry đã biết mối quan hệ giữa nó và hấn

-Anh đừng hiểu lầm_ nó nói

-Anh đâu có_ Harry

-em biết, em yêu anh _nó nói

-Em nói em yêu anh sao ?_ Harry hỏi

Nó gạt đầu rồi lấy ly coca của Harry uống, Harry thì cảm thấy rất vui khi nghe nó nói như vậy nhưng không biết đằng sau mình là hấn và sara đang đứng.

33. Chương 33: A Pink, Phương Án 2

Hấn không thể nào quên được lúc nó nói với Harry câu “ Em yêu anh”. Câu nói đó khiến hấn đau lắm, nó chưa từng nói câu đó với hấn. hấn thấy nó lạnh nhạt với mình, không quan tâm hấn. Mà cũng đúng thôi, hấn đã làm tổn thương nó, tổn thương nó rất nhiều.

Nó hôm nay có một cuộc hẹn tại căn nhà gỗ của Alen, sáng sớm nó đã lấy chiếc Limous phóng đi trên đường

“Chủ tịch”_ thư kí Jun chào(thư kí Jun mới bay từ Pari qua đây vì nó yêu cầu)

“Mọi người ngồi đi”_ nó nói

Nó ngồi xuống

“Alen, thư kí Jun sẽ là thư kí của cậu”_ nó nói

“Vậy ai sẽ là thư kí của chị”_ Alen hỏi

Nó lắc đầu

“Trước hết cậu sẽ là giám đốc của chi nhánh Dream tại Lon Don có tên là A Pink, thư kí Jun sẽ là thư kí của cậu. Mọi việc bên Pari tôi sẽ lo”_ nó lạnh lùng nói

“Vậy chị sẽ qua Pari sao?”_ Alen hỏi

-Không ! Bên đó sẽ có David lo ? __ nó nói

-David? __ Rose lúc này mới lên tiếng

-David là người đã giúp Dream rất nhiều, cậu ấy sẽ là phó giám đốc của Dream__ nó nói

-Còn mình thì sao?__ Rose hỏi

-Cậu sẽ là phó giám đốc của A Pink- người sẽ giúp Alen trong việc quản lí A Pink__ nó nói

-Cậu đuổi việc mình ở Dream sao?__ Rose tức giận

-Không ! Mình đã nói chuyện với anh Kevil, anh ấy nói sẽ cùng cậu sống ở đây, với lại cậu sẽ là thái tử phi sao có thể qua Pari làm phó giám đốc được chứ. Cậu một khi kết hôn sẽ còn phải đảm nhiệm nhiều việc trong cung, sẽ không có thời gian lo cho A Pink. Alen từng học ngành quản lí nên sẽ quản lí tốt A Pink thôi.__ nó nói

-Cậu nói đúng__ Rose nói

-Đây là chìa khóa của căn biệt thự ngoại ô. Alen với thư kí Jun sẽ ở đó làm việc__ nó đưa chìa khóa

-Em... không thể__ Alen ấp úng

-Nhận đi! Hôm khánh thành A Pink mình sẽ không đến. Cậu giúp mình nhé__ nó ngó Rose

-Được!__ Rose nói

-À! Mọi người không cần phải đeo mặt nạ đâu__ nó nói

-ý cậu là sao?__ Rose hỏi

-Không ai biết cậu là giám đốc của Dream, thư kí Jun cũng không ai biết. Nếu muốn A Pink vững chắc và dễ dàng hợp tác thì đừng che giấu thân phận. Dream có mình với David lo rồi nên mọi người không cần phải lo. Hãy đưa A Pink đứng ngang hàng với Dream trên thế giới cho dù nó có là chi nhánh__ nó nói

-Mình biết rồi__ Rose nói

-Mình có chuyện phải đi gặp mẹ vợ tương lai của cậu đây. Mình đi trước. A Pink trông cậy vào mọi người __ nó nói rồi bước đi

Tại một nhà hàng

-Xin lỗi cháu đến trễ__ nó cúi đầu

-Không sao đâu ! Cháu ngồi xuống đi__ không ai khác là nữ hoàng Lon Don

-Nữ hoàng vẫn khỏe chứ !__ nó hỏi

-Ta vẫn khỏe. Cho ta xin lỗi, buổi đính hôn của cháu ta không đến được

-Vẫn còn đám cưới mà

-Ta có món quà tặng cho cháu__ nữ hoàng đặt một hộp gỗ trên bàn

-Đây là ?__ nó nói

-Ta cảm ơn vì cháu đã giúp ta kêu thàng con hư hỏng về đây đồng thời cũng chúc mừng cháu đính hôn__ nữ hoàng nói

Nó mở ra xem

-Món quà này cháu không thể nhận__ nó nói

-Cháu nhận đi ! Đây là chiếc mặt nạ được thiết kế rất tốt, sợi dây chuyền này đại diện cho nữ hoàng của nước Anh. Ta tin sợi dây chuyền này sẽ giúp cháu đứng vững hơn trong thế giới ngầm.__ nữ hoàng cười

-Cháu cảm ơn

-Cháu đã giúp ta rất nhiều mà. Ta coi cháu như là con gái của ta mà__ nữ hoàng nói

LÚC NÀY TẠI MỘT NƠI KHÁC

-Mọi chuyện sao rồi ? __một cuộc nói chuyện đầy tức giận

-Tên Harry William đã bỏ cuộc. Cậu ta nói đã yêu cô ấy nên không thể nào làm hại được

-Vậy sao?

-Chúng ta có nên ra tay tiếp không?

__Đừng. Quyền lực của William rất lớn chúng ta không phải là đối thủ. Dùng phương án 2 đi

-Phải dùng đến phương án 2 thật sao

-Đúng! Dùng chúng để kết thúc mọi chuyện đi

-Tôi biết rồi

(Phương án 2 là gì vậy?.. Mọi người đoán thử xem)

34. Chương 34: Hãm Hại

Harry có công việc ở Mỹ nên không thể nào đi chơi với nó thường xuyên. Đạo này nó cứ lo làm việc, kí hợp đồng với các đối tác của Dream, giúp anh hai điều hành Angel ngoài ra còn lo cho bar, nó không có thời gian để nghĩ đến chuyện nghỉ ngơi. Một cuộc điện thoại vang lên:

“Chào tiểu thư, 15 phút sau khi tôi cúp máy cô phải có mặt tại XXXX không thì người thân cô gặp chuyện gì thì tôi không chắc đâu. Đừng có mà liên lạc với ai không thì đừng trách” __ nó nghe xong ném cái điện thoại vào góc tường

“Alen” __ nó kêu lên nhưng không có ai trả lời, nó quên mất là Alen đã đi ra khỏi nhà. Nó cảm thấy nhớ Alen, trước đây nó tức giận là Alen đã có mặt giúp nó nhưng giờ nó phải tự mình làm thôi. Nó mở học tủ lấy súng, mang găng tay đen vào, lấy chìa khóa xe rồi xuống gara lấy chiếc motor phóng đi. Trên đường tốc độ của nó cũng khiến ai bất ngờ, họ nhường đường cho nó đi, cảnh sát thấy nó vượt đèn đỏ cũng không dám bắt vì nó là con dâu của William mà, đáp tội với nó là họ muốn chầu diêm vương rồi. Đúng 15 phút sau nó có mặt tại nhà kho XXXX. Nó đập cửa cái rầm, bước vào nhà kho nhìn xung quanh. Toàn là những người cao, to, khỏe mạnh. Nó liếc qua một lượt

“Muốn gì?” __ nó lạnh lùng hỏi

“Chức thống trị thế giới ngầm” __ một người phụ nữ danh đá nói

“Không” __ nó lạnh lùng nói

“Được, vậy chúng ta phải dùng vũ lực rồi” __ người phụ nữ đó danh đá nói, chìa một hộp súng vào nó. May mà nó đã chuẩn bị, rút súng của mình ra chìa vào người phụ nữ đó.

“Haha! Không thể nào xem thường cô nhưng cô lầm rồi” __ phụ nữ đó nói, ngay lập tức khói phun từ đầu ra khiến nó khó chịu. Nó cảm thấy mình bị hạ thuốc mê. Chưa kịp lấy tay bịt mũi thì nó đã ngất vì bị đánh lén.

5 phút sau, nó bị cột tại cái ghế

“Đồ đi” __ phụ nữ nói

Lập tức thuộc hạ của người đó đổ nước vào mặt nó. Nó ho rồi tỉnh dậy

“Các người chơi đều” __ nó nói

“Muốn đối phó với cô chúng tôi chỉ còn cách này thôi” __ cô ta nói

“Hạ lưu”__ nó mắng

“Tôi biết cô cao thượng, giàu có nên chỉ cần búng tay là có tất cả, thừa tiểu thư”__ cô ta nhếch miệng

“Cô là ai?”__ nó hỏi

“Cô không cần biết, những gì cô đã làm với tôi cô không nhớ sao. Tôi muốn cô phải giao chức vua để anh ấy trở thành ông hoàng. Đồng thời cũng muốn cô bị người ta hạ nhục”__ cô ta nói

“Cô muốn gì?”__ nó hỏi lại lần nữa

“Cô từng hạ thấp tôi, cô không nhớ sao?”__ cô ta hỏi

“Không lẽ cô là Zen”__ nó chợt nhớ ra

“Đúng, tôi từng bị một cô chủ như cô chà đạp, bị cô đuổi ra khỏi nhà vào lúc nửa đêm trời mưa to”__ cô ta nói

“Tại cô vào phòng tôi đó thôi”__ nó nói

“Tôi chỉ vào vì nhặt chiếc chìa khóa bị đánh rơi. Cô không nói gì hết đuổi tôi đi còn gì?”__ nhỏ ta nói

“Tôi từng cấm không ai được vào trừ Alen”__ nó nói

“Tôi không muốn nghe cô nói gì thêm nữa. Cô không giao quyền thống trị thế giới ngầm cũng được. Tôi không ép nhưng gương mặt và nhân phẩm cô thì không xong đâu”__ cô ta nói

“Cô muốn làm gì?”__ nó giận dữ

“Muốn làm gì hả. Nhìn đi rồi biết”__ cô ta nói ngay lập tức một đám nữ xông lên lột áo nó. Nó không nói gì vì biết rõ có hét cũng vậy thôi. Từng chiếc áo bị lột, nó chảy nước mắt. Lần đầu tiên nó bị đối xử như vậy.

“Không ngờ cô lại đẹp đến thế”__ cô ta nói

“Cô muốn gì”__ nó lại tiếp tục nói

“Muốn gì cô cũng biết mà”__ cô ta nói xong ngay lập tức ngoài kia có người đập cửa

“Alen”__ nó nói nhỏ

“Chị ơi chúng em tới rồi”__ bọn ngoài kia la lên, nó hốt hăng vì không phải là Alen

“Cô nghe đi, ngoài kia là 10 tên, sau khi tôi làm đẹp cô thì họ sẽ vào mà ăn cô đó”__ cô ta nói

“Cô không thể làm như vậy”__ nó nói

“Không.. không sao... tôi muốn coi cô có thể lấy được Harry không khi cậu ta thấy cô bị người khác làm nhục. Không một người nào muốn lấy vợ như vậy đâu nhỉ”__ cô ta nói

“Đồ khốn..”__ nó nói

“Nhìn thân thể cô cũng chuẩn đấy chứ. Được 10 anh làm chuyện đó đầu tiên chắc không đã đâu. Hay để tôi kêu thêm 10 anh. À không nên kêu mấy trăm người tới thỏa mãn lần đầu tiên của cô chứ”__ cô ta giễu cợt nó

Nó tức, nhổ nước miếng vào cô ta.

“Cô dám”__ cô ta lau mặt mình rồi tát cho nó 1 bạt tay.

“Tát cô ta đi”__ cô ta nói ngay lập tức một đám tát nó, khiến mặt nó đỏ như chảy máu nhưng nó chịu đựng : không la, chỉ cắn chặt môi

Thấy mặt nó chảy máu, cô ta mới kêu dừng tay rút con dao lam ra, để trên mặt nó

“Gương mặt xinh xắn này mà bị rạch thì sao ta?”__ cô ta nói

Nó vẫn im không nói gì

“Cô cứng đầu thiệt”

Định rạch mặt nó nhưng đã bị ai đó ngăn

“Chị ơi, có người xông vào”_ một con nhỏ chạy học mạng đến nói

”Cô chơi xỏ tôi”_ cô ta nhìn nó

Nó lắc đầu

“Xử ngoài đó trước đi.”_ cô ta cùng một đám nhỏ khác chạy ra ngoài

Nó ở trong suy nghĩ không biết ai lại cứu nó vào lúc này. Chắc là Alen rồi

Nó thấy đau muốn ngất... nó xấp ngất rồi

Ngoài kia tiếng đánh nhau vang lên. 10 phút sau mới kết thúc

“Em..em không sao chứ”_ nhìn nó mà cảm thấy thương

Nó từ từ mở mắt ra “Là anh”_ nó yếu ớt nói

“Tôi xin lỗi đã đến muộn”_ hấn nói

Hấn tháo dây trói, đỡ nó trên người, nhìn nó không một mảnh vải, chỉ còn quần áo lót, hấn đau như xé nát con tim

“Sao anh lại ở đây”_ nó nói, nó mặc kệ giờ phút này nó có như thế nào đi chăng nữa

“Tôi thấy em phóng nhanh vượt ẩu trên đường, sợ em nguy hiểm nên tôi đi theo. Không ngờ vừa tới chỗ rẽ bị mất dấu. Tìm mãi mới thấy xe em, ở ngoài có đám côn đồ, biết em xảy ra chuyện nên tới cứu em”_ hấn nói

“Lạnh.. lạnh”_ nó nói

“Để tôi giúp em mặc đồ”_ hấn nói, tay lუმ áo, quần mặc vào cho nó

Mặc đồ xong cũng là lúc cảnh sát đến

“Tiểu thư Cristina không sao chứ?”_ cảnh sát trưởng hỏi

“Cô ấy không sao”_ hấn trả lời

“Con gái..con không sao chứ”_ ba mẹ cùng anh hai nó chạy vào

“Em không sao”_ nó nói rồi ngất đi

“Cảm ơn cháu.. đây là danh thiếp của ta “_ ba nó đưa cho hấn cái danh thiếp rồi chạy theo nó, anh hai bế nó vào bệnh viện.

“Chúng tôi sẽ điều tra vụ này và kẻ chủ mưu xin ngài cứ yên tâm”_ cảnh sát nói

“Cảm ơn.. chúng tôi hi vọng vào các ngài nếu cần chúng tôi giúp gì cứ nói”_ ba nó nói

“ Đây là nghĩa vụ của chúng tôi... cho tôi lời hỏi thăm tới tiểu thư Florence”_ cảnh sát nói

“Cảm ơn.. chúng tôi sẽ gọi cho ngài sau”_ ba nó nói rồi lên xe cùng mẹ nó tới bệnh viện.

35. Chương 35: Tình Cảm Thật Sự Là Gì?

Hấn sau khi đưa lời khai cho cảnh sát liền tới bệnh viện coi nó có sao không.

Phòng cấp cứu vẫn chưa một ai ra, hấn nhìn xung quanh thấy ba nó đang ôm vợ mình lo lắng cho con. Anh hai nó thì đứng dựa lưng vào tường, thấy hấn anh hai nó nhìn rồi cũng nhắm mắt lại mà cầu nguyện cho nó. Hấn đi lại

“Chào hai bác”__ hấn cúi đầu chào

“Cháu là người đã cứu con bé”__ mẹ nó hỏi

“Cháu muốn đến đây coi em ấy có sao không?”__ hấn nói

“Con bé đến giờ vẫn còn trong đó., con bé sẽ không sao đúng không?”__ mẹ nó khóc

“Em ấy sẽ không sao đâu... hai bác đừng lo”__ hấn nói

“Cháu biết con bé sao?”__ ba nó hỏi

Hấn gật đầu “Cháu từng được em ấy chọn làm nhà thiết kế của Dream tại Pari”__ hấn nói

“Chắc cháu giỏi lắm”__ ba nó nói

Lúc này bác sĩ đi ra

“Sao rồi... em tôi không sao chứ”__ anh hai nó lo lắng

“Chúng tôi đã cố gắng hết sức..”

“Không.. con bé không sao mà đúng không anh”__ mẹ nó khóc

“Ba.. em ấy không thể nào.. không.. em ấy còn sống mà đúng không mẹ”__ anh hai nó khóc

Hấn không tin.. muốn nghe chính miệng bác sĩ nói, mong chờ một hi vọng

“ Mọi người bình tĩnh để bác sĩ nó đã”__ hấn nói

Ba mẹ và anh hai nó nhìn bác sĩ

“Chúng tôi đã cố gắng hết sức để tiểu thư có thể tỉnh lại sớm vì thuốc mê cộng với sự chịu đựng đau đớn khiến tiểu thư kiệt sức. Tiểu thư sẽ được chuyển đến phòng hồi sức và tỉnh lại vào ngày mai”__ bác sĩ thở phào nhẹ nhõm

“Con mình không sao ông à”__ mẹ nó ôm chồng và con trai

Anh hai thấy nó không sao rất mừng, vỗ vai hấn

Nhìn nó mọi người đã cảm thấy an tâm phần nào, ba mẹ nó ở lại trong phòng nhìn con gái mình, San thì dẫn hấn ra ngoài nói chuyện

“Cảm ơn em vì đã cứu con bé nhưng chuyện hôm trước tại Pari, tôi muốn nghe cậu giải thích”__ anh nó nói

“Chuyện ở Pari em không biết phải bắt đầu từ đâu... lúc bị cô ấy lạnh nhạt em đã rất tức.. em đua xe để giải tỏa.. lúc đó có người nói muốn em giúp hấn ta đánh một trận.. em đã đồng ý vì muốn kiếm ai để giải tỏa nỗi giận.. đánh nhau có thể giúp em.. em không biết người đó là Jan”__ hấn nói trong sự hối hận

“Cậu thích Jan”__ anh hai nó hỏi

Hấn gật đầu

“Vậy tôi đã đoán không sai. Chính cậu đã khiến con bé vui hơn từ khi nó gặp cậu nhưng cậu biết con bé sắp đính hôn với Harry rồi chứ”__ anh nó nói

“Em biết.. em đã tỏ ra vẻ không hề biết cô ấy.. nhưng khi thấy cô ấy vui vẻ bên Harry, tim em đã không chịu được, đau đớn khi thấy em ấy bị hại ,em đã rất tức và muốn giết chết bọn chúng”__ Harry nói

“Tôi biết tình cảm của cậu giành cho con bé. Tôi luôn yêu thương Jan nên tôi cũng không cấm cậu bày tỏ tình cảm với con bé nhưng con bé là người đã có vị hôn phu mà cả thế giới này ai cũng biết. Cậu sẽ phải đấu tranh rất nhiều nhưng tôi nghĩ cậu nên từ bỏ đi vì con bé sẽ chọn tính mạng của gia đình chứ không phải là người nó yêu nếu Harry không từ bỏ nó”__ anh nó nói

“Em hiểu những gì anh nói... em sẽ không làm phiền em ấy nữa. Anh chăm sóc em ấy giúp em”__hấn nói rồi bỏ đi

Anh hai nó lắc đầu rồi cũng về phòng thăm nó “ Tôi biết cậu yêu con bé nhưng người bảo vệ con bé được chỉ có Harry. Tôi tin cậu có thể vượt qua được cậu nhóc à.”

Trái tim anh tan nát vì em

Từng cơn đau đớn

Chấp nhận ra đi

Cho em tình yêu

Tính mạng em

Anh phải từ bỏ

Đừng trách anh

Đừng hận anh

Anh sẽ từ bỏ.....

Harry khi biết nó bị hãm hại đã vội bay về nước (sức mạnh truyền thông). Đến bệnh viện nhìn nó mà Harry đau đớn, hận chính bản thân không thể bảo vệ nó. Bác sĩ nói hôm nay nó có thể tỉnh lại nhưng đến giờ nó vẫn chưa tỉnh, có lẽ phải tới tới. Ba mẹ và anh hai cả đêm lo lắng cho nó nên không rời khỏi bệnh viện, Alen, Rose và Kevil có đến nhưng ba mẹ nó không cho ở lại vì muốn nó được yên tĩnh nghỉ ngơi. Đến trưa Harry về tới nước đã chạy thẳng vào bệnh viện thăm nó. Ba mẹ nó cũng đã mệt nên Harry kêu hai người về nghỉ ngơi một chút còn anh San thì phải tới công ty lo việc kí kết hợp đồng. Ngoài phòng nó là cả đám vệ sĩ đứng canh, có một vài cảnh sát nữa, ai ra vào phòng nó kể cả bác sĩ, y tá đều được kiểm tra cẩn thận không để nó xảy ra nguy hiểm

Harry nhìn nó, nắm đôi bàn tay nhỏ bé

“Xin lỗi.. anh về muộn” _ Harry chảy nước mắt, lần đầu tiên Harry khóc vì một người con gái.

Harry nhìn nó, kiểm điểm chính bản thân: đã hứa sẽ bảo vệ nó mà chỉ mới vắng mặt hai ngày, nó đã xảy ra chuyện. Nhìn nó Harry ngủ thiếp lúc nào không biết (khi biết tin ,Harry đã thức khuya giải quyết mọi chuyện bên đó rồi sáng sớm lên chuyến bay sớm nhất để về coi nó, chăm sóc cho nó đó).

Nó tỉnh dậy cũng là lúc gần tối. Đôi mắt từ từ mở ra toàn là màu trắng, nó ghét bệnh viện định ngồi dậy đi về nhưng bên tay có ai đè nó. Nó không nhớ chuyện gì đã xảy ra, chỉ nhớ mình bị hại rồi sau đó có người cứu. Nó nhớ tới đây là hết. Nó ngó xuống tay là Harry đang ngủ, có lẽ Harry đã cứu nó. Nó nhìn Harry nhưng trong đầu đang nghĩ về ai đó, gương mặt đó, giọng nói đó rất quen nhưng nó không nhớ ra.

Ba mẹ nó cùng San bước vào “Con/ em tỉnh rồi” _ vui mừng chạy lại nhưng nó lấy tay che miệng

Hiểu ý nó, nó muốn Harry ngủ thêm một lúc

“Con khỏe chưa?” _ mẹ nó hỏi

Nó gật đầu “Con muốn xuất viện” _ nó nói

“Con ở đây theo dõi đi” _ ba nó nói

“Không.. con muốn về.. anh hai em muốn về” _ nó nhìn anh hai

“Ba mẹ để con bé về nhà sẽ tốt hơn đó, ở đây nghe mùi thuốc khó chịu lắm” _ anh hai nó nói

Lúc này Harry tỉnh dậy, thấy nó tỉnh Harry đã mừng

“Em không sao chứ.. có đói bụng không anh mua gì cho em anh nha... có khó chịu đâu không..” _ Harry hỏi thăm nó rất nhiều khiến ba mẹ nó cười

“Em không sao” _ nó nói

“Con chào ba mẹ ạ” _ hần thấy ba mẹ nó đang đứng

“Chào con” _ hai ông bà đồng thanh

“Con dâu.. con khỏe chứ”__ ba mẹ Harry cũng bước vào
 “Con không sao”__ nó nói
 “Con bé không sao là tốt rồi”__ bà xuôi nói
 “Để con đi làm giấy xuất viện”__ anh hai nó nói
 “Sao xuất viện sớm vậy”__ ông thông gia hỏi
 “Con bé không thích bệnh viện.. chúng tôi đưa con bé về để tiện chăm sóc”__ ba nó nói
 “Con cũng muốn chăm sóc em ấy”__ Harry nói
 “Nhưng con cần phải về nhà với ba mẹ mình chứ”__ mẹ nó nói
 Harry nhìn ba mẹ
 “Không sao đâu! Harry con cứ ở nhà ba mẹ vợ chăm sóc vợ con đi”__ mẹ Harry nói
 “Con cảm ơn ba mẹ”__ Harry vui mừng ôm lấy mẹ.
 Harry đỡ nó vào nhà vì sức khỏe nó còn yếu lắm.
 “Con tạm thời cứ dùng chung lầu với Jan đi”__ ba nó nói
 “Không”__ nó lạnh nhạt nói
 “À... Alen đã dọn đi rồi hay em về cứ dùng phòng đó đi”__ anh San nó nói vì biết tính nó rất ghét ai vào phòng của mình mà
 “Vậy cũng được “__ Harry tưởng được ở cùng phòng với nó chứ
 “Em thấy sao?”__ San nhìn nó
 “Alen cũng dọn đi rồi.. anh cứ ở đi”__ nó nói
 “Vậy cũng chung lầu mà.. con đỡ Jan lên để con bé chỉ phòng cho con xếp đồ ,rồi xuống ăn tối”__ mẹ nó nói
 “Con cảm ơn ba mẹ, xin phép con lên phòng”__ Harry đỡ nó lên lầu
 Đối diện phòng nó là phòng của Alen
 “Đây là phòng của anh”__ nó in bàn tay của mình vào, cánh cửa mở ra
 “Do Alen dọn đi nên mật khẩu là bàn tay em.. nhưng giờ anh có thể mở bằng tay mình”__ nó nói
 “Anh biết rồi.. phòng em ở đâu?”__ Harry hỏi
 Nó chỉ vào phòng đối diện. Harry nhìn căn phòng rất đẹp nhưng không biết bên trong u ám tới cỡ nào đâu
 “Đó là phòng em chỉ có em mới thể vào, bên kia là phòng chơi nhạc anh có thể vô tùy thích. Còn phòng đó anh không được vào”__ nó chỉ từng căn phòng cho Harry biết
 “Anh biết rồi, để anh đỡ em vào phòng”__ Harry nói, đỡ nó lại cánh cửa
 Nó in bàn tay mình lên ngay lập tức cửa mở ra “Anh có thể vào không?”__ Harry hỏi
 “Lúc em ở đây anh có thể nhưng khi em đi thì không”__ nó nói
 Harry đỡ nó vào phòng, khắp phòng toàn là màu xám thể hiện sự lạnh lùng của nó
 “Anh về phòng mình tắm đi, em muốn nghỉ ngơi đừng kêu em ăn tối”__ nó nói
 “Em không ăn sẽ ốm nặng hơn đó”__ Harry lo lắng
 “Không sao đâu... anh đóng cửa lại đi... đừng tìm cách vào.. không vào được đâu”__ nó nói rồi ngồi xuống ghế

“Anh biết rồi” _ Harry nhìn qua một lượt rồi đi ra, khi biết đóng cánh cửa này anh sẽ không vào được nhưng Harry vẫn chọn cách đóng vì muốn nó tin tưởng. Nó quả thật quá lạnh lùng nhưng chính vì điều đó mà Harry càng tò mò về nó, càng muốn giúp nó vui vẻ, sưởi ấm trái tim nó.

Nó ở trong phòng, bật đèn ngủ bên cạnh, nhìn căn phòng, nhìn chính nó. Nó cảm thấy mất đi ai đó rất quan trọng, nó nhớ Alen hay là nhớ hấn. Nó cảm thấy trái tim lạnh giá.. nó đã rất vui khi ở bên hấn... học được rất nhiều điều khi ở bên Alen.. được Harry bảo vệ và yêu thương. Nó cảm thấy cảm giác rất quen.. chính lúc nó ngất xỉu đã ai đó đỡ nó... sưởi ấm cho nó... quan tâm cho nó nhưng nó không thể nào nhớ ra. Lúc tỉnh dậy bên cạnh nó là người đã chạy về khi nghe nó bị hại, anh ấy đã rất mệt vì lo cho nó. Khi thấy nó tỉnh đã lo lắng, hỏi thăm nó. Đã vì nó mà ở lại ngôi nhà này, chắc nó đã lạnh lùng với Harry quá chăng?. Nó nên cho Harry một vị trí trong tim nhưng tim nó không hề có hình bóng của Harry mà là một người đã làm tổn thương nó, khiến nó đau. Muốn nghe lời giải thích lắm nhưng tại vì hấn không giải thích cho nó đấy thôi?

36. Chương 36

“Cậu Harry, ông bà chủ mời cậu xuống ăn cơm” _ người giúp việc nói

“Tôi xuống liền”

Harry bước ra căn phòng, nhìn sang phòng nó, vẫn như vậy không hề có ánh đèn, nó không hề mở cửa. Căn phòng im lặng. trong màn đêm tĩnh mịch. Không làm phiền nó, Harry cùng cô giúp việc bước xuống lầu

“Con xuống rồi hả, ngồi xuống đi” _ ba nó chỉ vào cái ghế bên cạnh San

“Dạ” _ trả lời rồi ngồi xuống

“Hi vọng những món ăn này hợp với cháu” _ mẹ nó nói

“Nhìn chúng rất ngon, cháu rất thích” _ Harry nói

“Con bé không xuống cùng cháu sao?” _ ba nó hỏi

“Em ấy mệt nên muốn nghỉ ngơi, tí cháu sẽ đem thức ăn lên cho em ấy” _ Harry nói

“Thôi! Chúng ta ăn cơm đi” _ anh hai nó lên tiếng

“Cháu mời hai bác dùng cơm” _ Harry mời

“Cháu cứ tự nhiên như nhà của mình nhé” _ mẹ nó nói

“Cháu biết rồi” _ Harry vui vẻ nói

Nói về hấn một chút nhá

Hấn từ lúc bệnh viện về lúc nào cũng nghĩ về nó, nhớ gương mặt, nhớ nụ cười, nhớ lúc nó cùng hấn ở Pari, nhớ hơi thở, nhớ sự lạnh lùng của nó.

“Đừng! em đừng xuất hiện nữa được không?” _ hấn nói

“Con không sao chứ?” _ mẹ hấn bước vô

“Con không sao.” _ hấn nói

“Sao người con toàn vết thương vậy?” mẹ hấn nhìn

“Tê.. con không may bị té” _ hấn nói dối

“Thiệt chứ. Con đánh nhau sao?” _ mẹ hấn hỏi

“Con trai mẹ mà đánh nhau với ai chứ” _ hấn nói

“Được rồi, để mẹ coi vết thương nào?_ mẹ hấn nhìn vết thương, có chỗ bầm tím, có chỗ chảy máu. Nhẹ nhàng băng bó cho con trai mình

“Mẹ à, ngày mai con thành lập tập đoàn World , mẹ với ba cùng đến nha”_ hấn nói

“Tức nhiên rồi nhân tiện này công bố con là con trai cha mẹ luôn đi”_ mẹ hấn nói

“con chưa muốn ai biết. Để World phát triển mạnh con sẽ công bố con là con trai ba mẹ được chứ !”_ hấn nói

“Thôi được rồi, mà con cũng nên chuẩn bị tâm lí đi, ba con định sẽ dạy con cách làm hacker đó »_ mẹ hấn nói

hacker sao ?”_ hấn nói

“Hacker là một người đóng góp trong thế giới ngầm. Người sẽ phục vụ cũng như bảo vệ các tài liệu quan trọng trong thế giới ngầm. Và cũng là trợ lí của nữ hoàng”_ mẹ hấn nói

‘Nữ hoàng thế giới ngầm’_ hấn nói vì nhớ nó chính là..

« Nữ hoàng thế giới ngầm là con gái của Cristina đó. Con bé quả là giỏi, mới có 18 tuổi đã là người thống trị của thế giới bóng đêm. »_ mẹ hấn khen

« Nhưng rất nguy hiểm »_ hấn nói

‘Con bé có Harry bảo vệ sẽ không sao đâu. Ba con đã giúp con bé rất nhiều trong việc tìm kiếm dữ liệu liên quan đến các tổ chức tội phạm danh tiếng đó. Con bé rất thông minh và quyết đoán. Ước gì con bé là con của mẹ’_ mẹ hấn nói

‘Thật ra mẹ biết Florence đó. Florence là cháu ngoại của bà Stanta thường sống ở Việt Nam đó”_ ấn nói

“vậy sao? Vậy là người quen rồi. mà sao con biết ? »_ mẹ hấn hỏi

‘Cô ấy biết con là con của ba mẹ’_ hấn nói

‘Hai đứa biết nhau từ trước’_ mẹ hấn hỏi

Hấn gật đầu.

37. Chương 37: Tiếng Đàn Và Con Người Thú Vị

Ăn xong, Harry mang đồ ăn lên cho nó. Đứng trước phòng ngõ cửa mãi nhưng vẫn không thấy nó trả lời. Định xuống dưới nhưng anh hai nó đã lên từ lúc nào:

“Con bé ăn cơm chưa”_ anh hai nó hỏi

“Em ngõ cửa nhưng em ấy không trả lời”_ Harry lo lắng

“Để anh xem”_ anh San đi đến cửa nhưng nó lại dùng mật khẩu nên không mở được

“Con bé cài mật khẩu, để anh gọi cho nó”_ San nói rồi lấy điện thoại gọi cho nó.

“Em mở cửa cho anh”_ San nói

“Không! em muốn nghỉ ngơi”_ nó lạnh lùng nói

“Mở cửa, không anh kêu Alen đó”_ San nói

“Alen nghĩ việc rồi, anh đừng kêu”_ nó nói

“Nghĩ việc. Lúc nào?”_ San hỏi

“mới! nhưng anh đi ngủ đi trời tối rồi đó. Nói với Harry em không đói, đem thức ăn xuống nhà đi”__ nó nói xong cúp máy

“Em ấy nói sao? Mà ai nghĩ “__ Harry hỏi

“Alen có thể mở được mật khẩu là bàn tay lúc con bé ở nhà nhưng cậu ấy nghĩ việc rồi. Con bé nói không đói kêu em đem thức ăn xuống đó”__ San nói

“”sao em ấy biết em đem thức ăn lên”__ Harry nói

“”Trong nhà đều được gắn camera. Lần này cũng có, con bé có thể xem, có thể biết mọi thứ diễn ra ở lầu này ngay cả phòng của Alen nhưng em sẽ không tìm ra được camera gắn đâu đâu vì nó rất nhỏ, lại được chính bàn tay nó đặt”__ San nói

“Vậy phòng tắm có không?”__ Harry nói

“Tất nhiên là anh không biết nhưng không có ở đó đâu”__ San nói

“Em biết rồi mà em nghe nói ngày mai khai trương Dream World đó. Anh có đi không?”__ Harry hỏi

“Anh cũng muốn biết là ai? Nghe nói cậu ta từng được Dream hợp tác nên mới đặt tên là Dream world”__ San nói

‘Em rất tò mò, nghe nói cậu ta cũng có tài lắm. Tốt nghiệp Havard, Paris và bằng tốt nghiệp hạng ưu ngành quản trị kinh doanh khách sạn tại Thụy Sĩ và Thái Lan’__ Harry nói

-Cậu ta rất có tài chúng ta nên đi’__ San nói

‘Mai em sẽ cùng đi với Jan.’__ Harry nói

‘Được đó ! Cho con bé đi cho nó vui hơn’__ San nói

Harry cười ‘em đem đồ ăn xuống đây. Chúc anh ngủ ngon’__ Harry nói

‘Em ngủ ngon’__ San nói rồi đi xuống lầu

Buổi sáng cũng như ngày nào nhưng hôm nay thời tiết cũng có vẻ lạnh hơn vì đang là mùa đông mà. Trên đường đi ai cũng khoác trên mình chiếc áo lông, đặc biệt có một số người còn mặc áo thu đông của Dream sản xuất tại Pari. Trên đường đi thì vẫn tắc nghẽn, xe cộ, người đi bộ qua lại khiến không khí nhộn nhịp hẳn lên.

Trong ngôi biệt thự của gia đình nó, tiếng đàn piano vang lên du dương khiến cho ai cũng phải im lặng mà nghe, nhạc lúc vui, lúc buồn. Tiếng đàn như thức tỉnh mọi thứ, Harry đang ngủ cũng thức dậy mà đi ra khỏi phòng mà tìm đến nơi phát ra tiếng đàn đó. Còn mọi người trong nhà dường như cũng quá quen nên không tò mò, đứng im mà nghe.

Tiếng đàn xuất phát từ căn phòng nhạc cụ trên lầu nó. Từ từ bước vào, bóng tối bao phủ nhưng vẫn có thể đàn dường như người này chơi rất giỏi. Tiếng đàn kết thúc trong nốt nhạc cao khiến cho ai cũng muốn nghe tiếp... đèn trong phòng sáng lên

“Là ai”__ giọng nói lạnh lùng vang lên

“Là tôi”__ Harry nói

“Sao anh vô đây”__ nó nói

“Tôi tò mò không biết là ai sáng sớm đã đàn.. không ngờ lại là em”__ Harry nói

“Thì sao?”__ nó lạnh lùng

“Hay... em đàn rất hay”__ Harry nói

“Anh có thể đi ra”__ nó nói

“Anh muốn nghe tiếp”__ Harry nói

“Không rảnh”__ nó

“Ừ” __ nhìn xung quanh “Woa! Thật đẹp: piano, dương cầm, ghi ta,... thật nhiều trông chúng thật đẹp. Em biết chơi hết sao?” __ Harry hỏi

“Đúng nhưng chỉ biết ghi ta, dương cầm, piano còn sáo, trống là anh hai chơi còn hai thứ bên kia là Alen và papa chơi” __ nó nói

“Em thật giỏi... còn anh chỉ thích khám phá vũ trụ thôi” __ Harry nói

“Khám phá vũ trụ... thật thú vị” __ nó nói

“Được thấy vì sao... chứng kiến sự hình thành.. nó rất tuyệt” __ Harry nói

Nó nhìn Harry thấy được sự thú vị ở con người này

“À! Tí nữa anh có đi dự một buổi tiệc, em có muốn đi không?” __ Harry nói

“Tiệc gì?” __ nó hỏi

“Khai trương tập đoàn Dream World” __ Harry nói

“được! em cũng muốn biết là ai” __ nó nói

“Được rồi, anh về thay đồ rồi chúng ta xuống dưới nhà ăn sáng rồi đi” __ Harry nói

“Tùy anh” __ nó nói xong rồi bước ra khỏi phòng, để lại lời nói “Đóng cửa, tắt điện”

38. Chương 38: Bất Ngờ.. Có Phải Là Sự Trở Lại Không?

TẠI TẬP ĐOÀN DREAM WORLD

Dream World mới thành lập nhưng chúng có sức lan tỏa khá cao gồm du lịch, thời trang, khách sạn, tài chính. Tổng cộng có chi nhánh (nó mới thành lập mà nhưng lợi nhuận thu về khá cao đó).

Trước cửa của tập đoàn, một chiếc xe màu đen sang trọng đậu trước, bước ra là một chàng thanh niên đẹp trai mà hàng ngàn cô gái muốn cưới làm vợ. Theo sau còn lộng lẫy hơn với chiếc xe hàng tỉ không ai khác là couple mới nhất: Florence Cristina và Harry William. Nó hôm nay mặc chiếc váy màu trắng tôn lên dáng vẻ quý tộc với đường may tinh xảo (cái này độc đó là do nó thiết kế) kèm theo là đôi guốc cao, Harry mặc một bộ vest đen (hai người họ trông thật đẹp đôi :không ai cao, ai lùn cả. Nó với Harry bước vào với sự ngưỡng mộ của mọi người. Nó trông thật xinh. Ai cũng phải ngó nó, cũng nhìn chiếc váy mới chưa từng có mặc tại các cửa hàng

Báo chí thì chụp hình và đăng tin nóng hổi luôn

“Tiểu thư của gia tộc Cristina xuất hiện với chiếc váy trắng tinh khôi có mặc tại tộc đoàn Dream World cùng với vị hôn phu của mình”

“Couple đẹp đôi nhất trong giới chính trị có mặt tại tập đoàn mới thành lập phải chăng là sự hợp tác”

“Chiếc váy chưa từng có trên các gian hàng hay các cuộc ra mắt lại được tiểu thư mặc. Đây phải chăng nói đến sự trở lại của tiểu thư trong giới thời trang”

“Đẹp đôi! Một sự thú vị”

.....

Hàng ngàn bài báo về nó, sự xuất hiện của nó khiến cho các nhà đầu tư không mời cũng đến vì muốn hợp tác với nó nếu nó trở lại với giới chính trị và cũng mong có được sự hợp tác của Harry và gia đình nó (không ai biết rằng nó là chủ tịch của Ream mà mọi người hằng đêm mong muốn).

Nó bước vào trong cùng với Harry và anh hai, hôm nay Rose và Kevil cũng đến

“Cậu cũng đến sao Jan”__ Rose hỏi

“Ừ”__ nó nói

“Hai người cũng có ở đây sao??”__ Harry nói

“Ừ! Em muốn biết người xuất thân từ Dream ra là ai?”__ Rose nói

“Em cũng muốn biết người chủ tịch của tập đoàn này, thành tuch1 học tập của anh ta rất giỏi”__ Kevil nói

“Còn thua xa..” __ Rose nói

“Cậu ta hơn em đo”__ Kevil nói

“Nhưng thua xa Jan”__ Rose nói

“thua Jan sao?”__ Harry hỏi

Nó ho để cho Rose biết là mình nói hơi lớ

“À.. đâu có”__ Rose nói

“Đừng giấu nữa nói cho vị hôn phu biết đi”__ anh hai nó nói

“Anh hai”__ nó lạnh lùng nhấn mạnh

“Thiệt ra thì có gì đâu con bé tốt nghiệp ngành thời trang tại Pari, Mĩ, Lon Don, Hàn quốc với hạng ưu. Đồng thời cũng có bằng quản trị kinh doanh tại một số trường hàng đầu”__ anh hai nó khoe

“Em thiệt giỏi đó Jan”__ Harry nhìn nó

“Bình thường thôi”

Cách ngang cuộc trò chuyện

“Xin chào mọi người vì đã đến buổi khai trương tập đoàn Dream World. Sau đây chúng ta xin mời chủ tịch mà mọi người muốn ập đó là ai”__ tên MC nói

Ánh đèn tối đi, ai cũng ngó phía trên. Bất ngờ quá không? Là người đại diện Dream màu này sao? Nó, Harry, Kevil, Rose và San đều bất ngờ.. thật ra hẳn là ai nhưng đối với nó và San cũng không quá bất ngờ vì biết hẳn là con trai của Frances mà.

“Xin chào tôi là Daniel Frances, chủ tịch của Dream World”__ hắn cúi đầu chào, ở dưới ai cũng vỗ tay

“Sở dĩ tôi lấy tên là Dream World vì tôi từng là nhà thiết kế của Dream, ở đó tôi biết thế nào là một nhà thiết kế thật sự, ở đó cho tôi thấy được chân lí của cuộc sống nên tôi mới đặt tên của tập đoàn là Dream World, viết tắt là DW, cũng có thể là World. Dream World thuộc các lĩnh vực khác sạn, du lịch, thời trang và tài chính nên chúng tôi có những nhân viên có kinh nghiệm hàng đầu. Đây là các cổ đông của Dream World, tôi chiếm 51% cổ phần còn lại là 49 % thuộc các đối tác như sau”

_Florence Cristina: 28%

-Sara__ 7%

-San Cristina: 5%

-Kiniwa akdea: 5%

Còn những người còn lại chiếm từ 1%đến 2 %: Kinea, diebedh, Kun liad
, sakiramin,....

“ê mọi người đó không phải là cổ phần của tiểu thư Cristina sao?”

“Em mua cổ phần sao?”__ san hỏi

Nó gật đầu không nói gì

“Không hổ danh là Jan mà”__ Rose nói

Các báo chí cũng đăng tin hot

“Sự trở lại của tiểu thư quý tộc với 28% trong Dream World”

“Anh và em là em bắt ngờ quá”_ Harry nói

“Hai anh em nhà này công nhận đi đâu cũng có nhau”_ Kevil nói

“Anh cũng mua sao”_ nó nhìn thấy tên San

“như em vậy thôi nhưng anh thấy em hơi mạo hiểm đó”_ San nói

“Mạo hiểm mới là Florence Cristina có phải không thưa tiểu thư”_ Rose chọc

Cả đám cười

....

Hắn thấy số cổ phần đứng 2 có tên nó nên cũng rất bất ngờ, hắn lo nhiều việc quá cũng không để ý

“Tiểu thư Cristina cô có thể phát biểu đôi lời không?”_ một PV nói

“Đúng đó. Đây có phải là sự trở lại của cô có phải không?”_ PV

“Cô có thể phát biểu được chứ”_ PV

39. Chương 39: Bình Tĩnh

“Tiểu thư, cô có thể nói cho chúng tôi biết được chứ?”_ PV hỏi

“Sự trở lại của cô sẽ như thế nào? Cô có dự định sẽ tham gia vào việc này không?”_ hàng ngàn câu hỏi và ánh mắt dồn về phía nó. NÓ vẫn bình tĩnh bước lên chỗ phát biểu, hắn nhường chỗ cho nó

“Xin chào mọi người. Tôi nghĩ tôi có cổ phần trong Dream World cũng rất bình thường thôi, tôi có rất nhiều cổ phần trong Angel và Star, KBC thì có ở đây cũng rất bình thường.”_ nó nói

“Vậy việc cô đại diện chọn ra người thiết kế của Dream thì sao? Cô có thể giải thích được chứ”_ PV

“Từ trước đến giờ tôi vẫn biết đến với danh hiệu tiểu thư không hề tham gia bất cứ việc gì liên quan đến giới chính trị, cũng đúng lúc chán quá lại được Dream mời nên tôi tham gia thôi. Còn việc có cổ phần trong Dream World cũng có thể hiểu là tôi đầu tư nhưng tôi sẽ không gia bất cứ hoạt động nào của Dream World, anh hai tôi cũng có cổ phần trong đây nên cũng sẽ là người đại diện tôi tham gia vào các cuộc họp cổ đông”_ nó nói

“Vậy thưa ông Daniel Frances, ông là chủ tịch của Dream World, ông suy nghĩ sao?”_ PV

“Tôi sẽ tuân theo qui định của công ty về việc của các cổ đông, nếu tiểu thư Florence Cristina đã nói vậy thì tôi sẽ chấp nhận”_ hắn nói

“Vậy giờ chúng ta có thể cắt băng được rồi, xin mời các cổ đông: Florence Cristina, San Cristina, Sara Ezela và vị chủ tịch của chúng ta cùng cắt băng khánh thành”_ MC nói

Xong nghi lễ cũng là lúc mọi người trò chuyện, ai cũng bu xung quanh nó, chào hỏi nó. NÓ thì chỉ gật đầu rồi nắm tay Harry đi xung quanh, cánh báo chí cũng nhân tiện chụp một vài tấm hình

Nó đang đứng thì một đứa bé chạy đến

“Chị ơi, em rất ngưỡng mộ chị, chị có thể chụp cùng em một tấm chứ”_ đứa bé cười tươi

Nó bất ngờ quá, từ trước giờ chưa ai dám kêu chụp hình chung với nó mà con bé lại dám, nó chán sống rồi chắc

“Chị, chỉ một tấm thôi, em ắt muốn chị chụp chung với em”_ đứa bé nói

Nó nhìn đứa bé, mọi người đều nghĩ đứa bé này sắp chết rồi ngay cả Harry cũng muốn khuyên con bé nên chạy đi thì tốt nhất

“Cháu bé này, chị ấy không thể chụp với em được đâu” Harry đến bên đứa bé

“Em xin lỗi chị”_đứa bé tỏ vẻ thất vọng rồi bước d9i

“Khoan đã”_ nó nói đến bên đứa bé

“Nếu em muốn chị sẽ cho em một tấm hình”_ nó nhìn đứa bé cười, nụ cười của nó khiến Harry và hấn mắt hồn luôn

“Cám ơn chị”_ cô bé nói

Định chụp nhưng

“Anh ơi, anh chụp chung cùng em với chị nha”_ nó nhìn Harry

“Anh có thể sao?”_ tiếng nói đứa bé làm Harry thức tỉnh

“Anh cũng chụp cùng em đi”_ nó nói

“Được”_ harry vui vẻ đến bên nó

Tách

“Cảm ơn chị, em nhất định sẽ treo nó trong phòng của em”_ đứa bé nói rồi chạy đi

Lúc này chuông điện thoại reo

“Alo”_ nó nói

.....

.....

.....

“Ừ. Chuẩn bị đi”_ nó nói

.....

.....

.....

Tôi biết rồi_ nó nói rồi tắt điện thoại, đi lại chỗ Harru

“Em có việc phải đi nước ngoài một thời gian”_ nó nói

“Nước ngoài, em định đi đâu”_ Harry hỏi

“Hong Kong, anh giúp em chăm sóc ba mẹ được chứ”_ nó nói

“Anh đi với em”_ Harry

“Không sao đâu, em tự đi được”_ nó nói

“Lâu không, anh sẽ rất nhớ em đó”_ Harry nói

“Một tuần”_ nó nói

“Cẩn thận nha”_ Harry nói

“Máy bay đang đợi, em phải đi gấp, anh đừng tiễn em mọi người sẽ nghi ngờ đó. Có ai hỏi cứ nói em mệt nên về trước”_ nó nói

“Anh biết rồi, em đi cẩn thận đó”_ Harry nói

“Em biết rồi”__ nó nói rồi vội chạy đi

LLuc1 này tại sân thượng của Dream World, một chiếc máy bay đang đậu ở đó

“Chị đến rồi”__ tên đàn em nói

“Mọi việc sao rồi”__ nó

“Bọn chúng chơi chúng ta, em có liên hệ với anh Alen nhưng không được”__ đàn em nói

“Đừng làm phiền Alen, cậu ấy tạm thời sẽ không tham gia hoạt động nào của bang nữa”__ nó nói

“Vậy ai sẽ thay anh Alen”__ Đàn em hỏi

“Nhóc Jin sẽ giúp chị trông coi bang trong thời gian này”__ nó nói

“Vậy em sẽ liên hệ với anh Jin, chị cứ yên tâm giao mọi chuyện cho tụi em”__ đàn em nó nói

“Không! Việc lần này chị sẽ giải quyết. Chúng ta đi thôi”__ nó nói rồi đi lại máy bay

Bên trong chỉ có 1 vài vệ sĩ và phi công, không hề có ai

“Chị hai”__ bọn đàn em nó đi ra cúi đầu chào

“Ừ. Mọi người cứ ngồi đi”__ nó nói rồi đi vào phòng vip dành ỉnh

“Đây là đồ của chị”__

« Ừ, mà John nè, em đưa cho chị tài liệu của Lucky được chứ »__ nó nói

-Chị thay đồ đi, em sẽ đi lấy cho chị__ John chạy đi lấy tài liệu cho nó

Nó bước ra từ phòng thay đồ với cái quần Jeans rách vài chỗ, cái áo màu đen có ghi chữ « Devil !!! », tóc thì được búi lên, cánh tay trái có in hình bông hoa tuyết (biểu tượng của nữ hoàng). Trông nó rất dữ như một ác quỷ nhưng cũng giống như một vị thiên sứ

Là ai ?Ra đi__ nó nói

40. Chương 40: Casino Lucky

‘ Là ai ra đi’__ nó nói

-Là tôi__

-Sao anh lại ở trên đây__ nó nói

-Tôi theo cô lên vì sợ cô có chuyện__ hấn nói

-Lo cho tôi. Anh biết đây là đâu không mà dám bước lên hả__ nó tức giận

__Máy bay chứ gì__ hấn nói

-Chị ! mặc nạ của chị có rồi__ đàn em đi đến, thấy hấn liền hỏi “Người là ai sao dám lên máy bay của nữ hoàng. Người đâu bắt anh ta lại”

-Tôi không biết.. xin lỗi__ hấn nói

Nó ngồi xuống ghế không nói gì để mặc hấn. Một đám người tới bắt hấn “Ném hấn xuống biển chết hay sống tùy__ John ra lệnh

Ngay lập tức đám người bắt hấn đi ra ngoài cửa máy bay, hấn không hiểu có chuyện gì xảy ra cả, hấn thấy nó chạy rất nhanh nên đi theo thôi mà, đâu có làm hại nó đâu mà nó lại muốn thả hấn rơi xuống biển chứ

“NÈ, tôi không biết mà, tôi chỉ muốn quan tâm cô, chăm sóc cô, chứ tôi đâu có muốn hại cô đâu”__ hấn nói

“Chăm sóc tôi, quan tâm tôi, không làm hại tôi vậy tại sao khi ở Pari anh lại muốn biết mặt tôi chứ. Anh nói đi”__ nó tức giận

“Tôi... chỉ vì tôi tức giận “__ hấn ấp úng nói

“tức giận sao?”__ nó cười

“Anh hai tôi đã giúp anh, chứ không ngày hôm đó anh đã không thấy mặt trời rồi mà bây giờ còn dám lên máy bay của tôi, ám sát tôi một lần nữa chứ gì”__ nó nói

“Tôi không cố ý, tôi sợ em có chuyện gì thôi mà”__ hấn nói

“Đừng nhiều lời nữa. Thả hấn xuống đi”__ John nói

DẠ__ đám thuộc hạ nói

“Tôi từng cứu cô mà”__ hấn nói khi cái chết sắp đến

Nhắm mắt lại,

1...2....3....thả

“KHOAN ĐÃ”__ nó nói

“Chị?”__ John ngó

“Kêu hấn đi theo tôi”__ nó nói rồi bước lại phòng

“Anh nói cứu tôi, ngày hôm đó anh cứu tôi sao?”__ nó hỏi

Hấn gật đầu “Cô ko nhớ gì sao?”__ hấn hỏi

“Được rồi. John em lấy cho cậu ta mặt nạ của Alen và đồ cho cậu ta thay đi. Tạm thời cậu ta sẽ là người theo chị trong ngày hôm nay”__ nó nói

“Nhưng cậu ta là người từng hại chị mà?”__ John nói

“Không sao đâu. Để cậu ta biết thế nào là người trong thế giới ngầm. Đi Đi”__ nó nói

“Em biết rồi John nói rồi dẫn hấn đi “Đi theo tôi”

Tại Hồng Kong

“Đây là đâu”__ hấn hỏi

“Ma Cao”__ John nói

“Đi thôi, chúng ta còn nhiều việc phải giải quyết”__ nó nói

TẠI CASINO LUCKY

“Nữ hoàng, chị tới rồi”__ một cô gái xinh đẹp bước ra, chào nó

“Vũ, mọi chuyện sao rồi”__ nó hỏi

“Bọn chúng đang ở trong- Thi vũ nói

“Cô ấy là ai vậy? ”__ hấn hỏi

“Alen, anh không nhớ em sao__ Vũ hỏi

Hấn đang đeo mặt nạ

“À. Cậu ta sẽ thay thế Alen hôm nay. Cứ gọi cậu ta là Kan được rồi”__ nó nói

“Em hiểu rồi”__ THI Vũ trả lời

“Chào anh. Em tên là Hàn Thi Vũ, là quản lí tại Hong Kong của bang Devil và là trợ lí ở đây của nữ hoàng”__ Thi Vũ vui vẻ chào

“Chào em, tôi là Kan”_ hấn bắt tay với VŨ

“Chị, chúng ta vào thôi”_ John nói

“Mà đây là casino. Mọi người vào đây làm gì”_ hấn hỏi

“Lucky là một casino hàng đầu và lớn nhất tại đây. Khách hàng ở đây đa số là khách vip, tỉ lệ cược của họ cũng rất cao có thể lên tới vài tỉ.”_ John nói

“Cứ vô đi rồi biết đứng đó làm gì?”_ nó nói

Rồi bước vào

TẠI PHÒNG VIP

“Chào nữ hoàng cô tới rồi”_ một tên nói

“Các người muốn gì?”_ nó nói

“Royal, à mà không Florence Cristina, tôi không ngờ cô mới nhỏ tuổi như vậy mà có gan làm nữ hoàng đó nha”_ tên đó nói

“Người xưng hô cho tử tế chút đi”_ John lên tiếng

“Ồ! Chó người đừng có sủa khi ta đang nói chuyện với thiên kim tiểu thư của gia tộc Cristina”_ tên đó nói

“Người dám nói ta là chó sao”_ John nói rồi lấy súng ra

“Ồ! Làm gì mà tức giận vậy. Chúng ta còn chưa chơi nữa mà”_ tên đó nói

“Người...”_ cách, John đang ở tư thế chuẩn bị bắn

“Bình tĩnh lại đi. Người muốn gì ở đây? ”_ nó nói

“Casino Lucky “_ tên đó nói

“Không được”_ Hàn Thi VŨ lên tiếng

“Ồ! Giám đốc của casino cũng có mặt sao”_ tên đó nói

“Ai sai người làm chuyện này”_ nó hỏi

“Không cần biết. Chúng ta chơi bài đi. Nếu ta thắng thì các người giao sòng bài này cho ta. Nếu ta thua, coi như 100 triệu ngày hôm nay ta thua không oan”_ tên đó nói

“Được, chơi thì chơi, ta sẽ chơi với người”_ Thi Vũ nói

”Giám đốc xinh đẹp, cô cứ bình tĩnh. Ai trong giới gian hồ đều biết cô là vua bài chứ. Nhưng hôm nay tôi muốn chơi với Royal- nữ hoàng của thế giới ngầm cơ”_ tên đó nói

“Không được, người có đủ tư cách sao?”_ Thi VŨ nói

“Hỏi cô ấy thì biết thôi”_ tên đó nói

“Tôi..”_ nó ấp úng

“Sao.. cô là nữ hoàng trả lẽ cô không biết chơi. Vậy cô mở sòng bạc Lucky làm gì?”_ tên đó nói

“Để tôi chơi thay nữ hoàng”_ John nói

“Đừng nói cô sợ thua nha”_ tên đó nói

“Đã nói là để tôi chơi mà”_ John nói

“NỀ, cậu không muốn làm chó ở đây thì đừng có sủa”_ tên đó nói

“đồ khốn này”_ john nói, tay nắm cổ áo hấn

“cậu định đánh tôi sao chứ”_ tên đó nói

“Tôi sẽ chơi”__ nó nói

“Thả ra coi”__ tên đó đẩy John ra “Vây mới đúng là nữ hoàng chứ”__ tên đó nói

“3 lần. Thắng 2 lần coi như thắng”__ nó nói

“OK, chuẩn bị đi”__ tên đó nói

“Chị ấy chưa bao giờ chơi bài có sao không?”__ Thi Vũ nói nhỏ với John

“Mở Lucky chỉ là muốn giúp cảnh sát bắt người xấu thôi”__ John nói

“Chị ấy có chơi được không? Không lẽ chúng ta phải giao casino cho chúng sao”__ Vũ nói

“Vòng 1 người thắng là ông Wondea, cô Royal thua”__ tiếng nói của người chi bài

“Haha! Ván này ta thắng là chắc. Cô không biết chơi vậy mà còn cố. Để xem cô chịu nhục khi đứng trước các bang khác thì làm sao đây __tên đó nghĩ

-Hôm nay nữ hoàng chơi sao vậy. Cô không biết chơi sao »__ Wondea nói

-Ông im đi__ John tức giận

-Không lẽ lại thua sao__ Thi Vũ nói

“2 đều”__ dealer nói

“Hả, 2 đều”__ Wondea nói

“Còn 1 màn nữa phân thắng thua”__ Thi Vũ nói

“Hình như bài của chị ấy rất xấu. Còn cái tên kia thì rất vui nhường như chiến thắng nằm trong tay”__ John nói

“Em chuẩn bị hết rồi. Nếu chị ấy thua chúng ta có thể đánh nhau”__ Thi Vũ nói

“Các người nuốt lời sao?”__ hần giờ mới lên tiếng, là do nãy giờ nhìn nó chơi, cảm thấy rất lo cho nó

“Nuốt lời sao? Không có đâu chúng tôi chỉ làm vì đây là chuyện thường xuyên xảy ra thôi. Giữa các bang khi muốn chiếm một bar hay việc gì đều phải dùng tới vũ lực. Nếu thắng thì coi như người thắng sẽ có cái họ muốn. Casino Lucky này nếu rơi vào tay họ thì cùng lắm chỉ hết ngày mai thôi. Họ phải đánh với chúng ta”__ John nói

“Vũ lực. Họ không sợ chết sao”__ hần nói

“Trong thế giới ngầm này, à không phải nói là thế giới của ác quỷ chỉ có hai con đường 1 chết hoặc 1 sống. Người nào vô đây thì phải làm vì đây chính là nghĩa vụ nhưng chúng tôi sẽ không ác tới nỗi làm chuyện thất đức đâu Kan”__ Thi Vũ nói

“Tôi sẽ lật con bài cuối cùng. Nếu là Rô nữ hoàng sẽ thắng, còn nếu là Bích nữ hoàng sẽ thua”__ dealer nói
Ai cũng lo lắng, nhìn vào con bài

“Không ngờ cô chơi bài cũng khá đó. 100 triệu này thuộc về cô. Chúng ta đi thôi”__ tên đó tức giận bỏ đi

“Chị biết chơi sao?”__ John hỏi

“Là cậu ta đã chỉ cho chị đó”__ nó nhìn hần

“Sao chỉ được”__ John hỏi

“biết bọn chúng có âm mưu nên chỉ đã tính toán hết rồi. Biết Kan biết chơi nên kêu anh ta chỉ lúc còn ở trên máy bay”__ nó nói

“Không ngờ bài này khó chơi mà chỉ cần cô biết lí thuyết là có thể chơi. Cô quả thật rất giỏi”__ hần nói

“Được rồi. Thi Vũ em đưa cho cậu ta tiền để cậu ta tự lo đi. Chúng ta về khách sạn”__ nó nói

“Cô bỏ tôi ở đây sao?”__ hần nói

“Tôi cảm ơn khi anh giúp tôi nhưng chuyện công ra chuyện công. Tôi không thả anh xuống biển là may cho anh lắm rồi. Anh cầm tiền đó mượn khách sạn ở rồi tự về nước đi. Đừng xuất hiện trước mặt tôi nữa”_ nó nói

Thi Vũ đưa cho hắn một thẻ trong ngân hàng rồi cũng đi theo nó (trong bang Devils cái gì cũng dùng thẻ chứ ít dùng tiền mặt lắm). Hắn đứng ngoài cửa casino. Một đất nước khác mà hắn chưa từng biết, hắn đi đâu bây giờ. Hắn không biết tiếng ở nơi đây. Hắn phải làm sao? Dọc theo con đường, đi thẳng, đi thẳng rồi đi thẳng. Ở đây ít có ai biết tiếng Anh. Hắn học nhiều tiếng nhưng tiếng này thì hắn không có học. Thấy bar, hắn nghĩ dù gì cũng không biết vô đó uống rượu đi rồi sáng mai tính tiếp.

41. Chương 41: Bất Ngờ Khi Biết Alen Yêu Jan

Nó về khách sạn cùng với John và Hàn Thi Vũ. Nó đã quá mệt mỏi rồi

“Thi Vũ, em giúp chị việc ở đây nha cảm ơn em nhiều”_ nó nói

“Có gì đâu, chị là ơn nhân của em mà”_ Thi Vũ cười nói

“Mà nhóc đâu rồi em”_ nó hỏi

“À ! Thăng bé đang ở nhà đó. Nó nhắc chị suốt à”_ Thi Vũ nói

“nhớ nó quá à. Hay em đưa thăng bé về Anh với chị đi. Tháng sau chị kết hôn rồi”_ nó nói

“Kết hôn! Là ai vậy?”_ Thi Vũ nói

“Harry William”_ nó nói

“Em! Em sao vậy?”_ nó hỏi, Thi Vũ có vẻ mệt mỏi

“À! em không sao đâu »_ Vũ cười

“Em nhớ về đó”_ nó nói

“Ừ! Mà chị định khi nào về nước”_ Vũ hỏi

“Chị ở đây 1 tuần nghỉ ngơi”_ nó nói

“Ừ! Chị nghỉ đi em về đây”_ Vũ nói

“John em đưa Vũ về nhé”_ nó nói

“Được! Em đã sắp xếp vệ sĩ ở ngoài, họ sẽ bảo vệ chị”_ John nói

“Chị ngủ ngon nha”_ Vũ nói rồi cùng John ra về

John đưa Vũ về nhà, trên đường họ trò chuyện với nhau rất vui vẻ

“Chị nói chị Jan từng là ơn nhân của chị là sao vậy?”_ John tò mò

“À ! Không có gì đâu”_ Vũ nói

“Chị kể em nghe đi”_ John thắc mắc

“Khi chị 18 tuổi, chị có con với người mà chị yêu. Không may người ấy bị tai nạn nên chị phải sống một mình. Chị quyết định sang Mỹ thì gặp được Jan, Jan đã giúp chị rất nhiều”_ Vũ nói

“Vậy chị là người Anh sao?”_ John hỏi

“Ừ! Tên của chị là Sally nhưng chị giúp Jan trông coi việc ở đây nên đổi tên là Hàn Thi Vũ”_ Vũ nói

“Vậy người chị yêu bị gì vậy?”_ John hỏi

“Chị không muốn nhắc lại chuyện đó đâu”_ Vũ nói

“Bé Jon năm nay 2 tuổi vậy chị năm nay 20 tuổi, tại sao chị gọi Jan là chị”_ John hỏi

“Chị biết ơn Jan rất nhiều nên gọi Jan là chị, Jan không chịu nhưng cũng phải đồng ý thôi vì trong Devils chị buộc phải gọi con bé là chị”_ Vũ nói

“Em biết rồi”_ John nói

Lúc này tại LONDON

“Con bé đi đâu ?”_ ba nó lo lắng hỏi

“Em ấy nói với con có một số chuyện nên phải đi nước ngoài giải quyết”_ Harry nói

“Sao con không đi với con bé”_ mẹ nó hỏi

“Em ấy không cho con đi. Con lo quá, em ấy mới khỏe lại mà”_ Harry lo lắng

“Con bé không sao đâu nó có võ lại là bang chủ của Devil, Devil sẽ bảo vệ con bé mà”_ anh hai nó nói

“Nhưng con bé đi đâu mới được chứ”_ mẹ nó

“Chắc nó lại đi đâu đó thôi mà. Mà cũng lạ thiệt nha lúc khai trương xong cũng không thấy Daniel đâu. Cậu ta là chủ tịch lại không xuất hiện trong buổi tiệc chứ”_ anh nó nói

“Mà con mua cổ phần của Dream World làm gì vậy?”_ ba nó hỏi

“À, con mua cho vui thôi có nhiều đâu mà?”_ San nói

‘Mà con bé cũng thiệt tình. Bỏ tiền mua cổ phần của người từng hại mình lại là cổ đông thứ 2 nữa chứ’_ ba nó nói

‘Em đó đâu có biết đâu’_ San bênh vực em

‘Con bán cổ phần đi, kêu con bé bán luôn đi’_ ba nó nói

‘Ba mẹ à, con nghĩ nên giữ lại đi. Từ khi họ biết Jan và anh San mua cổ phần của Dream World nên giá cổ phiếu tăng lên rất nhiều. Sản phẩm mới của DW đang được nhiều người ưa chuộng ngang hàng với Dream. Con nghĩ có cổ phần trong đây cũng tốt mà’_ Harry nói

“Em rể nói đúng đó ba mẹ”_ San nói

“Thôi được mà ta nghe Dream mở chi nhánh ở đây tên là A Pink đó. Các con biết chưa”_ ba nó hỏi

“Con có nghe. Nghe nói con bé Rose là phó giám đốc còn giám đốc là người từng tốt nghiệp Harvard tên là Alen thì phải”_ Harry nói

“Alen sao? Nghe tên quen quá”_ mẹ nó nói

“Alen từng làm vệ sĩ của Jan đó. Alen từng theo con bé đến Pari và cũng giúp con bé chấm thi tại học viện Pari nên Dream quyết định mời Alen về làm giám đốc cho A Pink”_ San nói

“Thằng bé giỏi thiệt”_ mẹ nó khen

“Tốt rồi. Cũng khuya rồi các con lên phòng nghỉ đi”_ ba nó nói

“Chúc ba mẹ ngủ ngon”_ San và Harry đồng thanh

“Các con ngủ ngon”_ tập 2 là ba mẹ của nó

Harry về phòng. Nhìn căn phòng đối diện cánh cửa đóng lại, một màn đêm lạnh lẽo bên trong, không đèn, không tiếng động. “Em à! Em đang ở đâu vậy? Em có khỏe không?”_ Harry lo lắng cho nó

Căn phòng của Alen cũng u ám như căn phòng của nó nhưng bên trong rất ấm áp, giản dị. Bên trong có treo một tấm hình của một cậu nhóc bên cạnh là một cô gái. Hình như đó là Alen và nó. Hai người họ rất đẹp, một người lịch lãm còn người kia thì quý tộc và tao nhã. Harry nhìn vào bức hình, nó thật đẹp. Bên

cạnh là bức thư gì đó. Harry biết là không nên đọc nhưng nghĩ rằng có phải nó viết thư tình không nên cũng mở ra xem không ngờ là thư của Alen

“Tiểu thư có lẽ cô đã xé rách bức thư khi tôi rời đi rồi. Tiểu thư tôi xin lỗi vì không ở bên cạnh cô lâu hơn nữa. Đến lúc tôi phải đi rồi, Harry là người chồng sẽ đối tốt với cô. Tôi xin lỗi nếu gọi cô là Jan nhưng hãy cho tôi gọi cô bằng cái tên đó có được không?. Tôi từng nói rằng “Tình yêu ngoài yêu thương, chăm sóc, nhớ mà còn có nghĩa là bảo vệ nữa”. Jan à! Harry sẽ thay tôi yêu thương em, chăm sóc em và bảo vệ em. Hãy sống tốt nha”._ Alen

“Alen yêu Jan sao” _ Harry nghĩ

“Nhìn bức hình trên đó cách Alen cười, ánh mắt đó. Alen yêu Jan, đúng Alen yêu Jan. Phải đi tìm cậu ta mới được, chắc cậu ta biết Jan đang ở đâu” _ Harry nói rồi cầm lấy điện thoại gọi cho ai đó

“Giúp tôi tìm kiếm xem Alen- giám đốc của A Pink đang ở đâu?” _ Harry nói

“Dạ, tụi em sẽ tìm ngay” _ tên đàn em nói

“Nhất định anh phải tìm ra em, em đang ở đâu lỡ có chuyện gì rồi sao? Sao không gọi cho anh chứ” _ Harry lo lắng cho nó, lúc nó đi sắc mặt nó rất lo lắng, lại đi rất nhanh nữa chứ, nó có chuyện gì không?

42. Chương 42: Thổ Lộ Tình Cảm!!!

Cả đêm Harry không ngủ, nhìn bức hình của nó với Alen, nhìn điện thoại, nhìn ngoài cửa sổ, những ngôi sao tổ sáng. Harry rất thích những vì sao, cậu từng nghiên cứu về chiêm tinh học. Những ngôi sao đại diện cho nhiều thứ khác nhau. Nó đã thay đổi rất nhiều từ khi gặp một người. Tiếng chuông điện thoại vang lên

“Cô có phải là Florence không?” _ một người đàn ông hỏi

“Là tôi. Ông là ai?” _ nó nói

« Tôi là cảnh sát của sở cảnh sát Hồng Kong. Có người đang say đánh nhau. Chúng tôi không biết là ai cứ nghe anh ta gọi Florence Cristina lúc thì nói là Jan gì đó. Chúng tôi xem trong điện thoại thấy số điện thoại của cô nên” _ cảnh sát chưa nói xong

“Anh ấy có sao không?” _ nó lo lắng

“Anh ấy đánh nhau hiện đang ở trong bệnh viện Hong Kong” _ cảnh sát nói

“Không sao chứ. Tôi sẽ đến liền” _ nó nói rồi cầm lấy chiếc áo khoác chạy ra ngoài. Vệ sĩ thấy nó đi ra ngoài, liền ngăn cản nó

“Chị, chị không thể ra ngoài vào lúc này được đâu, sẽ rất nguy hiểm đó” _ vệ sĩ nói

“Không sao đâu, chuẩn bị xe đi” _ nó nói

“Chị ! Có việc gì sao?” _ vệ sĩ lo lắng hỏi nó

“Đừng hỏi nhiều. Lấy motor cho tôi, cũng đừng đi theo tôi. Đây là lệnh” _ nó tức giận nói

“Dạ, em sẽ làm liền”

Motor của nó phóng cực nhanh trên đường cao tốc. Nó chạy...chạy... vượt đèn đỏ... mặc kệ cảnh sát.... Lo cho hần sao?... quan tâm hần sao?... Nó cũng không biết.... Tim đập rất nhanh... rất đau... rất đau....

Chạy đến bệnh viện... tìm khắp xung quanh....

“Cho hỏi...người mới vào bệnh viện ở đâu vậy?” _ nó hỏi

Hỏi các y tá nhưng chỉ là cái lắc đầu. Nó cúi cùng cũng đến phòng cấp cứu, thấy cảnh sát, nó vội hỏi

“Anh ấy không sao chứ”_ nó hỏi

“Chúng tôi không biết”_ cảnh sát nói

“Tại sao? Là ai đã làm”_ nó hỏi

“Anh ấy đánh nhau gây sự với một số người trong quán bar. Chúng tôi thấy anh ấy say lại bị thương nên đưa cậu ta vào bệnh viện”_ cảnh sát nói

Lúc này bác sĩ bước ra

“Anh ấy không sao chứ”_ nó cầm lấy tay bác sĩ

“Cậu ấy không sao, chỉ bị thương ở chân thôi. Cậu ấy có thể về nhà ngay bây giờ”_ bác sĩ nói

Nó thở phào nhẹ nhõm “Cảm ơn.. cảm ơn”

“Tốt rồi.. chúng tôi về đây”_ cảnh sát nói

Hắn bước ra, nó nhìn hắn, chạy lại chỗ hắn

“Anh không sao chứ. Sao anh không ở khách sạn. Tại sao lại đến bar? Tại sao lại gây sự với bọn chúng chứ?”_ nó hỏi, hắn nhìn nó mà bất ngờ

“Em lo lắng cho tôi sao?”_ hắn hỏi

“Đâu có... ai lo lắng cho anh.... Tôi chỉ lo vì anh là chủ tịch của DW.. có chuyện gì thì tôi phải quản lí DW.. tôi không thích”_ nó nói

“Em khóc sao?”_ hắn nhìn nó...nước mắt nó đã chảy một lần nữa

“Đâu có... chắc bụi bay vào mắt thôi”_ nó lấy tay lau nước mắt

“Jan à.. em cho anh xin lỗi nha. Lần đó anh không biết là em.. anh không muốn hại em... anh rất yêu em”_ hắn nói

“Tại sao lần đó anh không giải thích, anh nói đi”_ nó lấy tay đánh hắn

“A đau quá”_ hắn la

“Đi.. tôi đưa anh về »_ nó nói rồi đỡ hắn đi

‘Chúng ta đừng về.. đi dạo có được không.. anh có chuyện muốn nói với em’_ hắn nói

‘Được.. tôi cũng muốn hít thở không khí.. đi thôi’_ nó nói

Nó đỡ hắn đi trên đường. .im lặng.. họ không biết nói gì với nhau... nhìn con đường phía trước... nó rất đẹp.....

‘Anh xin lỗi’_ hắn nói

‘Tại sao ?’_ nó hỏi

‘Lần đó sau khi em lạnh nhạt với tôi.. tôi đã rất buồn.. hăng ngày tôi uống rượu... đưa xe... đêm đó có người nói với tôi giúp họ trong một việc.. tôi đã đồng ý.. họ nói chỉ cần theo kịch bản mà làm... không bắt tôi làm điều phạm pháp... chỉ cần tôi có thể biết mặt người sẽ nói chuyện với tôi là được.. Tôi đồng ý nhưng tôi không biết đó là em.... Nếu biết tôi sẽ không làm’_ hắn nói

‘Vậy anh biết người đó là ai không ?’_ nó hỏi

‘Không. Bọn chúng không lộ diện, chúng đeo mặt nạ’_ hắn nói

‘Vậy sao ?’_ nó nói

‘Anh xin lỗi’_ hắn nói

‘Sao anh lại nói với tôi những điều đó’_ nó hỏi

‘Bởi vì tôi yêu em.. tôi không thể chịu đựng khi thấy em nắm tay Harry.. không thể vui khi thấy em đi bên Harry.. cười với anh ta.. rất đau lòng khi em nói là yêu anh ta chứ không phải là tôi’__ hần nói

‘Vậy tại sao anh không..’__ nó chưa kịp nói hết câu hần đã kéo nó lại đối diện với mình

‘Tôi yêu em.. tôi sẽ không nhường em cho ai nữa’__ hần nói rồi sau đó kiss nó. Nó rất bất ngờ... muốn đẩy hần ra nhưng hần ôm rất chặt... nó cũng từ từ thả lỏng... ôm hần... cảm giác ấm áp khi ở bên hần.

Thấy nó sắp thở không được nữa, hần mới buông nó ra

‘Anh xin lỗi’__ hần nói

‘Em yêu anh, Kan à’__ nó nói rồi ôm lấy hần... kiss hần... lần này là hần bất ngờ chứ không phải là nó.

‘Ngày hôm đó, câu em nói Em yêu anh không phải nói với Harry mà chính là anh, Kan à ‘EM rất yêu anh’__ nó nói

‘Thiệt sao ? Em nói em yêu tôi’__ hần vui mừng hỏi

‘Đúng... em thấy lo lắng khi anh vào bệnh viện... thấy tim đau khi lạnh nhạt với anh... nhớ anh đến nỗi phải tìm công việc mà chút giận... rơi nước mắt vì anh.. thấy vui khi ở bên anh chứ không phải là con người giả tạo. Kan à ! Không phải là Daniel Frances mới đúng.. em yêu anh nhiều...rất nhiều’__ nó nói

‘Anh cũng yêu em’__ hần nói.

Harry sau khi biết chỗ ở của Alen cũng đã đi. Tại nhà Alen, người giúp việc ra mở cửa, Harry không nói gì đã chạy vào nhà

__Alen ! Cậu đâu... Ra đây đi’__ Harry nói

‘Harry ! Anh kiếm tôi có gì không ?’__ Alen ở phòng khách

‘ỦA! Harry sao em ở đây’__ Kevil hỏi

‘Em tới đây kiếm Alen’__ Harry nói

43. Chương 43: Rắc Rối Và Hủy Hôn

Lúc này điện thoại của Rose vang lên, sắc mặt khi nghe đt xong có vẻ thay đổi

“Kevil, chúng ta nên về cùng thôi”__ Rose nói

“có chuyện gì sao?”__ Kevil hỏi

“Em không biết. Chúng ta về thôi. Alen em về trước nhá”__ Rose kéo tay Kevil đi ra ngoài

“Hai người ở lại nha”__ Kevil nói

Harry ngồi xuống bàn, không kịp đợi nữa liền hỏi

“Cậu thích Jan sao?”

“Sao anh biết”__ Alen bất ngờ

Harry đưa bức thư cho Alen, Alen mở ra

“Sao anh có”__ Alen hỏi

“Trong phòng cậu”__ Harry nói

“Jan thấy chưa”__ Alen hỏi

Harry lắc đầu “Cậu nói đi, cậu yêu Jan”

“Đúng nhưng nó là ở quá khứ còn giờ thì không”__ Alen nói

“Vậy được rồi, tôi có chuyện muốn hỏi cậu”__ Harry nói

“Chuyện gì?”__ Alen hỏi

“Jan đã đi nước ngoài vào ngày hôm qua. Cậu có thể nói cho tôi biết cô ấy ở đâu không?”__ Harry nói

“Tôi không còn là vệ sĩ của cô ấy”__ Alen nói

“Tôi biết nhưng cậu từng theo cô ấy. Cậu nói đi cô ấy ở đâu? Có nguy hiểm không”__ Harry nói

“Nguy hiểm? Sao anh biết”__ Alen nói

“Ngày hôm qua thấy cô ấy đi rất nhanh”__ Harry nói

“Thôi được! Để tôi gọi cho cô ấy xem sao?”__ Alen nói

“Tôi gọi rồi nhưng cô ấy không nhấc máy”__ Harry

“Vậy thì sẽ không tìm được cô ấy đâu?”__ Alen nói

“Sao cậu biết”__ Harry

“Alen sao anh không gọi thử cho Jin đi”__ Jun bước ra

“Đây là?”__ Harry hỏi

“À, cô ấy tên là Jun, thư kí của tôi”__ Alen nói

‘Chào anh, tôi là JUN __ Jun chào

‘Chào cô’__ Harry bắt tay Jun

“Em nói Jin là sao”__ Alen nhìn Jun

“Jin hiện giờ là quản lí của Devils, chắc anh ấy biết chị Jan ở đâu”__ Jun nói

“Được! Để anh gọi cho cậu ta”__ Alen nói rồi lấy điện thoại gọi

Một lúc sau...

“Sao! Cô ấy ở đâu?”__ Harry hỏi

“Jin không nói nhưng hiện giờ cô ấy rất an toàn”__ Alen nói

“Vậy tốt rồi”__ Harry nói

“Chị ấy sẽ ổn thôi”__ Jun nói

Thôi! Tôi về đây__ Harry đi về

“Anh yêu chị Jan sao”__ Jun nhìn Alen

“Em nghe hết rồi sao”__ Alen hỏi

“Ừ! Em không cố ý đâu”__ Jun nói

“Thật ra anh rất yêu Jan nhưng vì cô ấy đã chọn Harry nên anh phải là người ra đi”__ Alen nói

“Sao anh không giành lại chị ấy”__ Jun hỏi

“Anh với Jan là hai thế giới. Anh không có gì cả ? »__ Alen nói

‘Tình yêu đâu cần phải có thế lực. Anh có thể bảo vệ chị ấy. Anh có võ mà’ __ Jun nói

‘Võ, có võ thì làm được gì ? Harry có tất cả mọi thứ.. »__ Alen nói

‘Nhưng...’__ Jun nói

‘Đừng nói nữa. tất cả đã hết rồi Jun à”__ Alen bước lên phòng, bỏ mặc Jun

“Alen! Anh còn có em mà.... Em rất yêu anh”__ Jun nghĩ

Quay lại một chút ngày đám cưới nha

“Nhưng Daniel cũng rất yêu con mà”__ mẹ nó nói

“Nhưng anh Harry đã vì con mà xém nữa mất mạng. Mẹ nói đi con làm sao có thể hủy hôn được chứ”__ nó nói trong đau khổ

“Những ngày ở Ma Cao không phải Kan đã giúp con rất nhiều sao”__ mẹ nó nói

“Con biết”__ nó

Nó và Kan đã biết tình cảm giành cho nhau. Sáng sớm trên chiếc giường trắng một cô gái tựa như thiên thần đang được che chở bởi hoàng tử của mình

“Jan à! Dậy đi trời sáng rồi”__ hấn nhìn nó

“Một chút nữa thôi, anh ôm em ngủ nữa đi”__ nó không nhéo

“Không được, đã 9h rồi”__ hấn nói

“Dù gì hôm nay cũng không có việc gì quan trọng cả mà, ngủ tí nữa đi”__ nó nói

“Không sợ tôi làm gì em sao”__ hấn nói

“Anh dám chắc”__ nó nói rồi nhắm mắt, ôm hấn ngủ nhưng số trời đã quyết không cho nó ngủ nữa, chuông điện thoại lại vang

“Điện thoại của em kìa”__ hấn nói

“Kệ nó đi”__ nó nói

“Lỡ có việc gì quan trọng thì sao?”__ hấn nói

Nó với tay lên đầu giường lấy điện thoại nghe

“Alo”

.....

“Được, chị tới liền”__ nó nghe xong vứt cái điện thoại nhưng đã được hấn chụp lấy

“Né! Sao không để nó hư luôn đi”__ nó nói

“Chẳng lẽ mỗi lần nghe xong điện thoại là em lại vứt nó sao”__ hấn thắc mắc

“Không nói chuyện nữa, tới Lucky thôi”__ nó bước xuống giường vào phòng vệ sinh thay đồ, hấn cũng thay đồ trong phòng luôn.

“Có chuyện gì sao”__ hấn hỏi

“Lucky mất 10 tỉ”__ nó nói

“10 tỉ sao”__ hấn hỏi

“Đúng vậy”__ nó nói

Nó hôm nay mặc đồ rất khác mọi ngày, cái quần Jeans rách vài chỗ, cái áo thun đen có hình đầu lâu, tóc thì được cột lên để xù ở hai bên. Trông nó như là tay chơi vậy đó. Hấn nhìn nó không chớp mắt

“Thấy sao? Đẹp lắm phải không?”__ nó nói

“Xấu”__ hấn nói

Nó không nói gì cầm đôi guốc đeo vào để mặc hấn đứng đơ như cây cơ luôn

“Sao đi được chưa”__ nó nói

Hấn bị giật mình bởi tiếng hét của nó

“Được! đi thôi”__ hấn nói

Tại Casino Lucky

“Chị tới rồi sao?”__ John nói

“Kan, sao cậu ở đây”__ Vũ nhìn hấn

“Cậu ấy sẽ là vệ sĩ của em”__ nó nói

“Vệ sĩ sao”__ hấn ngơ

“Anh không làm thì thôi. Mời anh đi”__ nó nói

“Được! Vậy tôi làm”__ hấn nói

Nó bước vào trong casino với Vũ, John và hấn

“Mọi chuyện sao rồi?”__ nó hỏi

“Tôi hôm qua có người đã đột nhập vào tất cả máy tính hủy tất cả mọi thứ và lấy đi 10 tỉ của casino. Có thể chúng ta sẽ phải đóng cửa hoặc là casino sẽ cho khách thường vào chơi”__ Vũ nói

“Chuẩn bị cuộc họp gấp”__ nó nói

“Chị đi làm liền”__ VŨ nói

“Kan, anh có biết gì về máy tính không.. Ba anh là hacker mà”__ nó hỏi

‘Sao em biết ba tôi là hacker__ hấn hỏi

‘Ba anh giúp tôi trong thế giới ngầm nhưng nếu giờ mời bác ấy qua thì sẽ tốn rất nhiều thời gian. Anh có thể giúp tôi được chứ’__ nó hỏi

‘Tôi cũng được ba chỉ một số cái. Chắc có thể’__ hấn nói

« Được rồi. John em dẫn Kan đến phòng an ninh đi ‘__ nó nói

‘Em biết rồi. Kan, anh đi theo tôi”__ John dẫn kan đến phòng an ninh còn nó thì một mình đi về phòng giám đốc

‘Phòng an ninh ở đây thiết kế rất đặc biệt, khó ai có thể xâm nhập vào”__ hấn nói

“Đúng vậy nhưng nếu xâm nhập vào đây chỉ có thể là hacker mà thôi. Phá hủy tất cả các camera , thiết bị bảo vệ bằng một con virus, xâm nhập vào lấy đi số tiền 10 tỉ quả thật là người rất giỏi”__ John nói

“Tôi có thể xem được chứ”__ hấn hỏi

“Anh cứ tự nhiên”- John nói

1 tiếng sau, tại phòng họp

“Mọi người nói đi, tại sao một casino có đầy đủ thiết bị hiện đại như vậy lại có thể bị xâm nhập chứ”__ nó nói

“Giám đốc à, chúng tôi thật sự không biết. Chúng tôi nhớ đã kiểm tra tất cả trước khi chúng tôi về mà”__ phó phòng

“Chúng tôi xin lỗi”__ trưởng phòng

“Xin lỗi... thay vì xin lỗi thì mọi người nghĩ xem làm cách nào để casino hoạt động được như ngày thường đi”__ nó nói

“Giám đốc cũng biết đó nếu chúng ta cứ tiếp tục cho khách vip vào chơi lỗ họ thắng thì tiền chúng ta lấy đâu mà đưa chứ. 10 tỉ đâu phải là con số nhỏ”__ Giám đốc nói

Cửa phòng ở ra

“Giám đốc, anh Kan đã biết nguyên nhân rồi”__ John nói

“Cho cậu ta vào”__ nó

Kan bước vào

“Chào mọi người tôi là Kan”__ hấn cúi đầu chào

“Nói đi”__ nó

“Mọi người chưa từng nghe đến HBK có phải không. HBK là một con virus rất mạnh nó có thể vô hiệu hóa tất cả các phần mềm máy tính nhưng con HBK này chưa từng có ai dám đụng đến nó vì nó có thể làm hại chính người đó. Muốn HBK hoạt động phải cần một thứ rất đặc biệt đó là trí thông minh nhưng từ trước giờ chưa một ai có thể hoạt động được nó “__ hấn nói

“Vậy là người đó đã dùng HBK xâm nhập vào hệ thống máy tình sao”__ Vũ hỏi

“Đúng nhưng không phải là không có cách. Tôi đã dùng một phần mềm bảo vệ rất tốt bảo vệ các phần mềm máy tính. HBK chỉ có 1 con duy nhất nếu dùng con này rồi thì sẽ không còn dùng được nữa. Phải tốn hàng trăm năm mới tạo ra được con khác”__ hấn nói

“Vậy được rồi. Tôi ọi người 2 tiếng đồng hồ phải đề ra kế hoạch phát triển casino. Nếu ai không có thì về nhà đi”__ nó nói xong liền đi ra khỏi phòng họp. Mọi người ở bên trong thì lo lắng nhưng họ đang cố gắng tập trung chất xám của mình

Tại phòng nó

“Cảm ơn anh”__ nó nhìn Kan

“Quà cảm ơn”__ hấn nhìn nó gian xảo

“Quà... quà gì”__ nó nói

Hấn chỉ vào mà “Một nụ hôn lấy tinh thần”__ hấn nói

“Nằm mơ đi”__ nó nói

“Vậy thì tôi sẽ đi à... không ai giúp em hết đâu á”__ hấn nói chân giả lơ bước

“Vậy thì anh cứ đi... không tiễn á”__ nó cười

“Tôi đi thiệt đó”__ hấn cố gắng la lớn

“Đi bình an nhá”__ nó

Hấn bước ra tới cửa nhưng nó vẫn cứ ngồi một chỗ. Hấn hết cách đành phải quay lại

“Không đi nữa... chưa lấy được quà không đi”__ hấn nói rồi ngồi đối diện nó

“Vậy thì anh cứ ngồi đó đi”__ nó nói rồi cầm một sấp tài liệu lên làm việc. Nó ghét nhất là làm việc, mở Dream ra nó chỉ có chỉ đạo còn mấy cái hồ sơ, hợp đồng là do thư kí làm hết á.

Hấn nhìn nó, hàng ngàn tờ giấy lật qua lật lại khiến hấn chóng mặt, hoa mắt.

“Nè...2 tiếng rồi đó”__ hấn nói nhưng nó vẫn mặc kệ, cầm đầu vào làm

Cửa phòng mở

“Chị ơi, gay to rồi”__ John cùng Vũ hốt hã chạy vào

“Chuyện gì”__ nó hỏi

“3 tỉ...một người đạt 3 tỉ cho ván thứ 2”__ John nói

“LÀ ai”__ nó tức giận

“em không biết.. người đó nói có thể chị biết”__ John nói

Nó lại chỗ máy tính, mở camera lên

“Là ông ta”__ nó nói

“Đây không phải là Austin sao? Một tên chơi bài có máu mủ tại MaCao « __ hấn nói
 ‘Hấn có liên qua tới người đối đầu với chúng ta, chị sẽ chơi với hấn... chuẩn bị đi’ __ nó nói
 ‘3 tỉ lận đó chị...’ __ John nói
 ‘Lấy tiền của chị đi’ __ nó nói
 ‘Cô có 3 tỉ sao’ __ hấn hỏi
 ‘Còn hơn anh tưởng đó’ __ nó nói rồi bước đi, hấn ngỡ một lúc rồi cũng chạy theo nó
 ‘Chào cô, Jan’ __ Austin nói
 ‘Không ngờ một người có tiếng như anh lại đến đây chơi’ __ nó nói
 ‘Thôi bào... cô cũng muốn chơi với tôi sao’ __ Austin nhìn nó
 ‘Với một điều kiện’ __ nó nói
 « Điều kiện gì ?’ __ Austin hỏi
 ‘Tôi thắng thì anh không được giúp người kia đối đầu với tôi nữa’ __ nó nói
 ‘Tôi cứ tưởng cô sẽ hỏi tên người đó chứ’ __ Austin nói
 ‘Được hay không?’ __ nó nói
 “Nếu cô thua casino Lucky này sẽ thuộc về tôi... cô không được giành lại đâu đó” __ Austin nói
 “Ông...” - nó nói
 “Cô có điều kiện thì tôi cũng có” __ Austin nói
 “Chị...đừng... hấn là tay bài đó” __ John nói
 “Cô định thua hấn sao?” __ hấn nói
 “Ý anh là?” __ nó nói
 “Cô nghĩ đi... chúng ta đang chơi bài gì...trò này là do vận may thôi.... Cô cứ chơi đi... cô có thể thắng nếu hấn không gỡ trò gian lận” __ Hấn nói
 “Cậu nói gì vậy... hấn là cao thủ mà” __ Vũ nói
 “Được... 1 ván 3 tỉ...casino Lucky... tôi chơi” __ nó nói
 Austin vỗ tay “Vây mới đúng là nữ hoàng chứ”
 “Xin mời đặt cược” __ Dealer nói
 “Tôi đặt nhà cái” __ Austin nói
 ‘Vây tôi đặt người chơi’ __ nó nói
 ‘Xin không đặt nữa’ __ Dealer nói

 Hấn ta có vẻ rất vui hình như đang được bài
 Hình...2 con hình...người chơi hai con hình sao
 “Hình đi... ông trời ...hình đi” __ John hi vọng bài hấn ta là hình
 Dealer lật bài
 Thi Vũ cảm thấy nhẹ nhõm nhưng còn một con nữa
 “Chị... .. bài được chứ” __ John hỏi

Hắn nhìn bài nó, mặt rất lo lắng

“Là con 2”__ Dealer nói

“Xin mời ông”

.....

« Chúc mừng cô »__ Austin nói

« Cảm ơn »__ nó nói

‘Tôi hứa thì tôi sẽ làm... tôi đi đây’__ Austin nói rồi đi

‘Chị chơi giỏi thiệt’__ John nói

‘Cũng nhờ Kan mà chúng ta mới thắng...cảm ơn anh nhiều »__ Vũ nói

‘Có gì đâu’__ hắn nói

‘Số tiền thắng 3 tỉ trả lại cho Austin đi. Chúng ta đã loại bỏ đi thuộc hạ thân cận nhất của ông ta rồi... sẽ sớm lộ diện thôi’__ nó nói

‘Dạ ...em biết rồi’__ John nói

Nó cùng hắn đi dạo trên đường

“Cảm ơn anh”__ nó nói

“Tôi thích quà hơn laa2 lời cảm ơn”__ hắn nói

Nó hít thở một cái rồi tặng cho hắn nụ hôn

“Sao được chưa”__ nó nói

“Vui quá à...c húng ta đi ăn tối nhá”__ hắn nói

“Mai tôi phải về Anh gấp...bên đó có một số chuyện...anh về cùng không?”__ nó hỏi

“Tôi nghe nói cô ở một tuần lận mà”__ hắn hỏi

“Bar ở bên đó đang bị thách đấu... tôi cần phải về”__ nó nói

“Vậy được rồi.. tôi về chung với em... nhưng hôm nay chúng ta đi chơi cho đã cái đã”__ hắn nói rồi nắm lấy tay nó đi

Nó cùng hắn đi công viên.... Tối đến thì vào nhà hàng ăn rồi lại đi uống nước

“quý khách...uống gì ạ”__ nv hỏi

“Cacao nóng”__ nó nói

“Tôi cũng vậy”__ hắn nói

‘Hai vợ chồng anh chị rất đẹp đôi đó’__ Nv nói

“Vợ chồng sao?”__ nó hỏi

“Anh chị không phải vợ chồng sao?”__ Nv hỏi

“Oh no..... vợ tôi đẹp chứ”__ hắn nói

Nó không để ý hắn... lại bàn ngồi

“Vợ anh quả thật rất đẹp... nhìn rất giống một người”__ NV nói

“Ai vậy?”__ hắn tò mò

“Là tiểu thư Florence đó, vị hôn thê của thiếu gia Harry nhưng cô ấy đang ở Anh mà”__ Nv nói

“Oh!”__ hắn nói rồi đi luôn

Hắn lại chỗ nó, ngồi đối diện với nó

“Họ nói nhìn cô rất giống Florence đó”_ hắn nói

“Thì sao”_ nó hỏi

“Họ nói cô là vị hôn thê của Harry”_ hắn nói

“anh ghen sao?”_ nó nói

“Có thể nói là vậy... đợi lúc em về anh... em sẽ phải kết hôn với Harry”_ hắn nói

“tôi sẽ hủy hôn”_ nó nói

“Tại sao?”_ hắn hỏi

“Tôi cần anh”_ nó nói

“Vậy còn ba mẹ cô”_ hắn nói

“Tôi sẽ có cách... dù gì anh cũng là con trai của Frances, ba mẹ tôi có thể chấp nhận »_ nó nói

“Còn anh hai cô”_ hắn hỏi

“anh tôi rất thích anh đó... nhìn vậy thôi chứ anh tôi sẽ rất buồn nếu tôi cưới người mà tôi không yêu”_ nó nói

“cacao của anh chị đây”_ NV nói

“Thank you”_ hắn nói.

44. Chương 44: Anh Yêu Em

“Thiếu gia Harry, cậu về rồi à”_ người hầu trong nhà chào

“Con rể, con tìm được Jan chưa”_ ba nó hỏi

“Em ấy vẫn an toàn, con lên phòng đây, con mệt lắm”_ harry nói

“Được rồi, con nghỉ ngơi đi”_ ba nó nói

....

“Nè, sao cô lại mua cổ phần của Dream World”_ hắn hỏi

“Anh muốn biết sao?”_ nó hỏi

Hắn gật đầu

“Thích, tôi đi ngủ đây mai còn phải về Anh”_ nó nói xong leo lên giường nằm. Hắn cũng theo nó lên giường luôn nhưng bị nó đá xuống

“Anh ra phòng khách ngủ đi”_ nó nói

Hắn thấy nó nhắm mắt, cũng không muốn chọc nó nên đành phải lấy gối ra phòng khách ngủ

Chiều hôm sau nó về tới nhà, hắn thì về nhà của mình vì lúc đi không nói cho ba mẹ một tiếng. Không khí trong nhà nó rất khó chịu, nó u ám mà nặng nề

“Ba...”_ nó chào

“Con về rồi sao?”_ ba nó hỏi

“Ba biết mọi chuyện rồi sao?”_ nó hỏi

“Con định hủy hôn sao”__ ba nó hỏi

“Dạ, Harry đọc báo chưa?”__ nó hỏi

“Thằng bé đọc rồi lên phòng rồi”__ ba nó nói

“Con xin lỗi”__ nó nói

“Ba tôn trọng quyết định của con. Hãy chứng minh con quyết định đúng đi”__ ba nó nói xong rồi bước vào phòng. Nó cũng lên phòng mình Nó nhìn phòng của Harry, mở cửa bước vào. Bên trong tối om như mực

“Harry, anh có ở trong chứ”__ nó hỏi , giơ tay bật công tắc đèn kế bên

Không ai trả lời, nó nhìn xung quanh. Một chàng trai đang ngồi xếp những con sếu trên bàn.

Nó đi lại “Harry, em về rồi”__ nó nói

“Em nhìn xem anh xếp sếu để chứng tỏ tình cảm của anh dành cho em đó”__ Harry nhìn nó cười

“Em xin lỗi... em có chuyện muốn nói”__ nó nói

“Anh mới xếp được 200 con, phải còn 800 con nữa mới đủ”__ Harry nói

“Harry em muốn hủy hôn”__ nó nhấn mạnh

“Em đừng đùa”__ Harry nói

“Em không đùa. Người em yêu là Daniel, em xin lỗi”__ nó nói

“Đây là món quà em mất tích mấy ngày đem về cho anh sao? Một tờ báo ghi rằng vị hôn thê của Harry William ngoại tình. Chỉ là hiểu lầm thôi, anh không tin f9a6u”__ Harry nói tay vẫn còn xếp sếu

“Harry em xin lỗi.. em sẽ hủy hôn”__ nó nói rồi bước đi nhưng đã bị Harry ôm lấy “Đừng đi! Cho anh cơ hội được chứ”__ Harry nói

“Em xin lỗi”__ nó bỏ tay Harry ra rồi đi. Harry đau khổ lắm

Gia đình nó vì tờ báo mà giá cổ phiếu đã rớt rất nhiều, cổ phiếu của William thì tăng lên đáng kể. Hắn từ lúc biết bài báo đưa tin của mình và nó thì rất lo lắng. Lo cho nó, nó sẽ đối diện với gia đình ra sao đây. Tại sao lại có người chụp cảnh nó hôn hắn, vô quán nước cùng hắn chứ. Tuy bức hình che dấu đi gương mặt của hắn nhưng nhìn vô cũng có thể biết được là ai mà. Hắn gọi cho nó nãy giờ không được, cảm thấy lo. Cửa phòng mở ra

“Mẹ vào được chứ con trai”__ mẹ hắn

“Dạ”__ hắn

“Con nói ẹ biết đi bức hình này là con phải không?”__ mẹ hắn hỏi

“Con...”__ hắn ấp úng

“Con biết không, Jan là tiểu thư mà ai cũng muốn có, con bé là người của gia tộc Cristina, là thủ lĩnh của gia tộc con bé phải bảo vệ biết bao nhiêu người. Con tốt nhất đừng gặp con bé”__ mẹ hắn nói

“Mẹ, con yêu em ấy. Con...”__ mẹ hắn cắt lời “Tình yêu... con yêu con bé nhưng con không thể giúp con bé bảo vệ cả gia tộc... gia đình ta tuy là một hacker trong thế giới ngầm nhưng không mạnh hơn gia đình William... con làm sao có thể bảo vệ con bé nếu con không phải là thành viên của thế giới ngầm chứ”__ mẹ hắn nói

“Mẹ con sẽ học làm một hacker tài giỏi như ba... giúp em ấy.... con cũng sẽ thành lập tổ chức trong thế giới ngầm”__ hắn nói

“Con là hacker thì cũng sẽ không bằng Harry, bà của con từng quen biết với bà ngoại của Jan, hai gia đình chúng ta cũng rất thân nên ta hiểu rất rõ về gia đình con bé. Con có đủ cam đảm để đối mặt với gia đình con bé không. Ba của Jan là một người rất độc đoán- ông ta có thể làm tất cả để bảo vệ gia tộc, ông ta có thể giết chết con nếu ông ta muốn”__ mẹ hắn nói tới đây ngưng

“Mẹ nói ba của em ấy là người độc đoán là sao?” __ hấn hỏi

“Ta sẽ không giấu con nữa. Năm xưa cái chết của bà ngoại Jan là do chính ba con bé làm’ __mẹ hấn nói

‘Mẹ nói sao ? Không đúng’ __ hấn bắt ngờ

‘Năm xưa ngày mừng tuổi bà ngoại Jan cũng là ngày hôn ước của con và con bé’ __ mẹ hấn nói

‘Hôn ước gì ? Của con và Jan nghĩa là sao ?’ __ hấn nói

‘Bà ngoại con bé rất thích con. Muốn con và con bé sẽ thành đôi khi lớn lên nhưng ba của Jan đã phản đối. Lúc đó, Jan vui khi thấy bà ngoại đến, chạy lại nhưng khi băng qua đường không may bị xe đụng. Bà ấy vì cứu Jan mà đã qua đời, chiếc xe lúc ấy cũng biến mất luôn. Bà con nhìn bảng số xe thì biết đó chính là xe của ba Jan’ __ mẹ hấn nói

‘Vậy lúc đó sao bà không nói’ __ hấn hỏi

‘Bà con rất muốn nói nhưng lúc trong bệnh viện, cái lúc bà ngoại Jan nhắm mắt, bà ấy biết chính con rể mình đã giết bà nhưng bà vẫn một mực nói rằng không được nói. Hãy bỏ qua’ __ mẹ hấn nói

‘Vậy là từ đó không ai biết chuyện này sao mẹ’ __ hấn hỏi

‘Đúng. Con đừng có làm gì cả... hãy quên Jan đi’ __ mẹ hấn nói

‘Không ! Con sẽ không bỏ rơi em ấy, con sẽ nói cho em ấy biết’ __ hấn nói

‘Con bé vì cái chết của bà ngoại đã lạnh lùng, mất đi tính vui vẻ. Con đừng làm con bé độc ác hơn nữa’ __ mẹ hấn nói

‘Nhưng con không thể để em ấy bị người cha hãm hại’ __ hấn nói

‘Ông ta rất yêu con của mình... ông ấy cũng rất hối hận vì cái chết đó... con đừng làm con bé tổn thương’ __ mẹ hấn nói

‘Con sẽ bảo vệ em ấy....’ __ hấn nói

‘Được mẹ tôn trọng quyết định của con nhưng xin con hãy cẩn thận’ __ mẹ hấn nói

‘Con biết rồi’ __ hấn nói

Lúc này điện thoại có tin nhắn. Hấn đọc xong cũng đi ra ngoài

45. Chương 45: Biết Sự Thật & Đau Khổ...

‘Anh đến rồi sao ?’ __ nó nói

‘Ừ’ __ hấn

‘Dòng sông Thames này thật đẹp’ __ nó nói

‘Ba em không làm gì em chứ’ __ hấn hỏi

‘Không ! Ba tôn trọng quyết định của em’ __ nó nói

‘Vậy sao ?’ __ hấn nói

‘Anh sao vậy’ __ nó nhìn hấn

‘Anh không sao’ __ hấn nói

‘Em đã nói cho Harry biết hết tất cả. Em lo cho anh ấy lắm’ __ nó nói

Lúc này một chiếc xe đen sang trọng tới. Bắt nó đi, hấn bị bọn chúng đánh ngất.

Tại một hà kho

“Các người là ai”__ nó nói

‘Nữ hoàng, cô còn nhớ tôi chứ’__ một người đàn ông bước ra

‘Là ông James’__ nó nói

‘Năm xưa cô đã đối với tôi như thế nào. Cô còn nhớ chứ’__ ông ta nói

‘Ông muốn gì’__ nó nói

‘Tôi muốn gì sao. Được tôi sẽ cho cô biết’__ ông ta nói, tay rút cây súng trong túi quần ra

‘Tôi muốn cô một mạng đền một mạng’__ hắn giơ cây súng lên

‘Ông là người đối đầu với tôi. Hình xăm con đại bàng đó’__ nó nói

‘Cô thông minh đó. Tôi chính là người đối đầu với cô, hãm hại cô đó. Cô là người đã giết con tôi, cô phải trả giá’__ ông ta nói

‘Ai bảo chính ông phản bội tôi’__ nó nói

‘Tôi không hề phản bội cô, tất cả là vì ba cô mà thôi’__ ông ta nói

‘Ba tôi làm sao chứ’- nó nói

‘Ba cô đã uy hiếp tôi nếu tôi nói ra sự thật’__ ông ta nói

‘Sự thật gì ? Ông nói đi, ba tôi giấu tôi điều gì sao ?’__ nó hỏi

‘Vì cô sắp chết rồi nên tôi nói vậy. Ba cô là người đã đung bà ngoại cô vào 15 năm trước’__ ông ta nói

‘Không.. ông nói dối’__ nó nói

‘Cô không tin sao. 15 năm trước bà ngoại cô định cho cô đính hôn với gia đình Frances nhưng cha cô đã phản đối. Ông ta đã đung chết bà ngoại cô đó’__ ông nói

‘Không... không thể nào’__ nó la lớn

‘Cô kêu tôi điều tra cái chết đó nhưng chưa kịp nó ba cô đã uy hiếp tôi. Tôi vì gia đình nên mới lừa dối cô khiến cô mất đi Deaves’__ ông ta nói

‘Không... ba tôi không thể làm thế với tôi được’__ nó nói

‘Tất cả sẽ chấm dứt. Cô phải trả giá cho tất cả những gì ba cô đã làm với con trai tôi’__ ông ta nói, tay chuẩn bị bóp súng

‘Dừng tay’__ tiếng hét từ ngoài nhà kho vọng vào

‘Harry... Kan...’__ nó nói

‘Mọi người xông lên cho tôi’__ ông ta nói

Ngay lập tức một trận đánh nhau ập tới. Ông ta để thuộc hạ đánh còn mình tiến sát lại gần nó

‘Tôi xin lỗi... tiểu thư’__ ông ta chuẩn bị bóp súng nhưng đã bị Harry xô ra

‘Em không sao chứ’__ Harry hỏi, tay cúi trối cho nó

‘Không... sao anh biết’__ nó hỏi

‘Anh thấy Kan đi kiếm em nên đã đi theo anh ta’__ Harry nói

‘Không..’__ nó ôm lấy Harry, đỡ cho anh ta một cây gậy

“Em không sao chứ Jan”__ Harry lo lắng

Nó lắc đầu. Lúc này Kan thấy vậy rất lo cho nó nhưng một mình phải đối diện với mấy tên cao to.

“Mày chết đi”_ ông ta cầm súng bắn nó nhưng không ngờ Harry đã đỡ lấy

“Harry.. anh không sao chứ”_ nó nói, tay ôm Harry

“Em không sao chứ”_ Harry hỏi

“Anh chảy máu kìa”_ nó nhìn Harry khóc

“Em không sao là tốt rồi”_ Harry nói.

“Mày chết đi”_ ông ta nói tay cầm súng bắn một phát nữa nhưng Harry lại đỡ cho nó. Lúc này cảnh sát cũng tới

“Harry! Anh không sao chứ”_ nó nhìn Harry

“Hãy sống tốt. Anh yêu em”

Cửa phòng cấp cứu nãy chờ vẫn chưa, nó rất lo lắng. Kan ôm nó

“Harry sẽ không sao đâu”_ hần nói

“anh ấy vì cứu em mới bị thương”_ nó nói

“Con không sao chứ”_ mẹ nó hỏi

“Mẹ à..”_ nó ôm lấy mẹ khóc

“Con không sao là tốt rồi”_ ba nó ôm nó

“Ông đừng đụng người tôi”_ nó hất tay ba nó ra

“Con làm sao vậy”_ ba nó hoảng sợ

“Ông đừng giả nhân nữa. Chính ông... chính ông đã giết bà ngoại tôi”_ nó nói

“Không phải đâu con”_ ba nó nói

“Ông lừa dối tôi... Tôi hận ông”_ nó nói

“Ta không cố ý”_ ba nó ôm tim rồi ngắt đi

“Ba.. ba không sao chứ”_ anh hai đỡ ba nó

“Bác sĩ... bác sĩ”_ mẹ nó ôm lấy ba nó

Mẹ và anh hai nó lo lắng đứng ngoài phòng cấp cứu chờ ba nó. Nó không thể nhìn, hần thì ôm nó an ủi nó

“Em không sao chứ”_ hần hỏi

“Đau... đau lắm”_ nó nói

Cửa phòng cấp cứu của ba nó mở ra

“Chồng tôi sao rồi”_ mẹ nó hỏi

“Ông ấy đã qua cơn nguy kịch”_ bác sĩ nói

“Sao ông ấy không chết đi”_ nó nói

“Con...sao con dám nói như vậy chứ. Ông ấy là ba của con đó”_ mẹ nó nói

“Ông ta giết bà.. không xứng đáng là ba của con”_ nó nói

Mẹ nó tức tát nó một cái. Nó rất bất ngờ, tay ôm mà, hần đỡ nó

“Sao bác lại đánh Jan... em ấy có lỗi gì sao?”_ hần lên tiếng

“Cậu là Daniel Frances sao?”_ mẹ hần hỏi

‘ Đúng.. tôi là người mà bà ngoại em ấy đã chọn làm người chồng tương lai đó”_ hần nói

‘Vậy cậu đã biết hết mọi chuyện sao ?’__ mẹ nó hỏi

‘Mới biết’__ hấn nói

‘Anh cũng biết sao’__ nó hỏi

Hấn gật đầu

‘Jan.. không phải ba em cố ý giết đâu.. là do hôm ấy có người đã uy hiếp ba...ba vì quá tay lái nên mới đụng bà thôi’__ anh San nói

‘Người uy hiếp... là ai ?’__ nó hỏi

‘Là Folten- ông ta là trùm mafia cũng là bạn thân của ba. Ông ta đã rất tức khi biết em có hôn ước với người khác chứ không phải là ông ta nên âm thầm hại gia đình. Sau tai nạn đó ba rất đau buồn, một mình ba đã dốc hết sức trở thành trùm mafia để có thể trả thù cho bà. James là người thân của Folten nên ông ta mới hãm hại em đó’__ anh hai nó nói

‘Tại sao mọi người không nói cho em biết ?’__ nó hỏi

‘Em đã lạnh lùng khi bà mất... mọi người không muốn em biết vì sợ em sẽ trả thù nên mới không nói’__ anh hai nói

Lúc này cửa phòng cấp cứu của Harry mở ra, nó chạy lại

‘Bác sĩ... anh ấy không sao chứ’__ nó hỏi

‘Anh ấy đã qua cơn nguy hiểm nhưng tỉnh lại được hay không thì chúng tôi không biết. Anh ấy bị trúng 2 viên đạn vào tim nên..’__ bác sĩ nói

‘Không...anh ấy không được chết’__ nó nói

‘Chúng tôi xin lỗi, nếu như ngày mai anh ấy không tỉnh lại thì anh ấy sẽ sống thực vật suốt đời’__ bác sĩ nói

‘Không.. không thể nào’__ nó ôm hấn mà khóc

46. Chương 46: The End (1)

‘Mẹ à. Harry đã vì con mà xem nữa không tỉnh lại đó. Anh ấy tỉnh lại con đã rất vui. Anh ấy không như bà đã bỏ con. Anh ấy mới là người yêu con’__ nó nói

‘Daniel cũng rất yêu con mà’__ mẹ nó nói

‘Con yêu anh ấy nhưng con cũng nợ Harry mạng sống. Tới giờ làm lễ rồi, chúng ta đi thôi’__ nó nói

‘Oh ! bạn tôi đẹp quá nha’__ Rose cùng Kevil bước vào

‘Hai người định khi nào kết hôn vậy’__ nó nói

‘Ồ, chắc cuối tháng đó mà’__ anh hai nó bước vào

‘Anh hai’__ nó ôm lấy anh hai

‘Em hai sao vậy’__ anh hai nhìn nó

‘Nhớ anh’__ nó nói

‘Lấy chồng rồi thì đừng có bỏ hai đó nha.’__ anh hai nó đùa

‘Em muốn bé cháu... anh sớm lấy vợ đi’__ nó trọc lại

‘Tới giờ làm lễ rồi đi thôi con gái yêu’__ ba nó nói

‘Ba.. chúng ta đi thôi.’_ nó nắm lấy tay ba nó nhưng nhìn sang cặp đôi kia

‘Phụ dâu... phụ rể hai người không cho tôi lấy chồng sao ?_ nó nói

‘À...đi thôi_ Kevil nói

Ba nó nắm tay nó đi lên lễ đường. Hấn chỉ đứng nhìn nó từ xa nghĩ lại lúc nó nói

« Kan à... em xin lỗi. Em rất yêu anh nhưng em cũng nợ Harry rất nhiều. Harry vì yêu em mà hi sinh tính mạng cứu em. Em tin rằng anh cũng sẽ tìm được người mình yêu... hãy quên em đi.’ _ nó bước đi để lại người con trai đang khóc tới sưng mắt

« Em xin lỗi. Kan anh vẫn luôn ở trong tim em... hãy sống cho tốt... kiếm một cô gái tốt hơn em nha_ nó suy nghĩ

Hấn nhìn nó nước mắt rơi xuống : ‘Hãy sống tốt nha’

‘Con Harry William, con có đồng ý lấy Florence Cristina làm vợ không ? Đời này kiếp này chỉ yêu mình Florence cho dù có ốm đau bệnh tật, giàu có hay nghèo khổ”_ cha sứ đọc

“Con đồng ý”_ Harry nói

“Còn con Florence Cristina con có đồng ý lấy Harry William làm chồng không? Đời này kiếp này chỉ yêu mình Harry cho dù có ốm đau bệnh tật, giàu có hay nghèo khổ”_ cha sứ đọc

“Con đồng ý”_ nó nói

“Nếu không còn ai phản đối ta xin tuyên bố hai con chính thức làm vợ chồng...”_

47. Chương 47: The End (2)

“Nếu không còn ai phản đối ta xin tuyên bố hai con chính thức làm vợ chồng...”_ cha sứ chưa nói hết câu

“Không được... con phản đối”_ cánh cửa mở ra, một cô gái bước vào

“Harry anh không thể lấy Jan được”_ cô gái ấy nói

“Cô là ai?”_ Harry hỏi

“Vũ... là chị sao?”_ nó nói

‘Bắt cô ta lại ngay’_ ba Harry nói

‘Khoan đã thưa ông Harry William. Ông còn nhớ tôi chứ’_ Vũ nói

‘Tôi không biết cô là ai?’_ ba Harry

‘Được vậy để tôi nói cho cô biết... vào 2 năm trước tại bệnh viện LON DON, ông là người đã bỏ rơi đứa cháu của mình’_ vũ nói

‘Cháu..... ông có chúa sao?’_ ba nó nói

“Bác Cristina à... 2 năm trước anh Harry bị tai nạn xe... không may anh ấy bị thương phải nằm viện 1 tháng lúc ấy tụi cháu sắp kết hôn. Nhưng không may khi tỉnh lại anh ấy bị mất trí nhớ... anh ấy không nhớ cháu là ai. Lúc ấy cháu sinh đứa con trai nhưng ba anh ấy đã phản đối nên quyết định nói dối cháu là anh ấy đã chết”_ Vũ nói

“Cô nói dối.... Jan anh không biết cô ta là ai... Đầu anh đau quá”_ Harry nói

“Anh không sao chứ Harry”_ nó đỡ Harry

“harry, anh quên em rồi sao...em chính là Sally người mà anh yêu đó”_ Vũ nói

“Sally cô đừng nói nữa” _ ba Harry nói

“Bác nói dối cháu anh ấy chết nhưng giờ anh ấy ở đây. Cháu định sẽ hoãn đến nhưng vì Jan là ơn nhân của cháu... cháu không thể để Jan kết hôn với người mà Jan không yêu... cháu cũng không muốn con của mình không có cha... không muốn đau khổ khi đứa bé lớn lên... Trên đời này có nhân quả... cháu không muốn Jan đau khổ sau này” _ Vũ nói

“Harry.... Anh tỉnh lại đi” _ nó hét

“Con... con không sao chứ Harry” _ ba Harry chạy lại

“Cấp cứu... gọi cấp cứu đi” _ anh hai nó nói

Bệnh viện ai cũng rất lo lắng... nó thì đứng ngồi không yên... hấn cũng có ở đó

“Harry anh ấy không sao chứ” _ Vũ chạy lại

Nó nhìn thấy Vũ liền hỏi “Những gì chị nó là thật sao?”

“Chị xin lỗi Jan” _ Vũ nói

“Được rồi... thằng bé đâu?” _ nó hỏi

“Thằng bé đang nằm trong bệnh viện... nó đang rất cần máu” _ Vũ nói

“Bác... có phải chị ấy nói đúng không?” _ nó nhìn ba Harry

“Ta xin lỗi cháu” _ ba Harry nói

“Bác hãy đi cứu cháu của bác đi. Thằng bé rất cần máu đó” _ nó nói

“Cháu..” _ ba Harry đáp ứng

“Cháu sẽ ở đây... bác đi đi” _ nó nói

Một lúc xong phóng cấp cứu cũng được mở, Harry bước ra

“Anh không sao chứ Harry” _ nó nhìn Harry

“Anh không sao...” _ Harry nói

“Vậy tốt rồi” _ nó nói

“Bác sĩ, anh ấy bị gì vậy” _ Hấn hỏi

“Cậu ấy bị chấn thương đầu nhưng không sao nữa rồi” _ bác sĩ nói

“Anh nhớ mọi chuyện chứ” _ nó hỏi

“Jan...anh xin lỗi nhưng anh có thể hỏi Sally giờ đang ở đâu không?” _ Harry nói

“Chị ấy đang chăm sóc thằng bé” _ nó nói

“Anh nhớ hết mọi chuyện rồi... anh muốn nhìn con anh” _ Harry nhìn nó

“Anh đi đi” _ nó nói

2 tháng sau

“Harry... xin chia buồn cùng anh” _ nó nói

“Cảm ơn em” _ Harry nói

“Tội nghiệp thằng bé... nó nhất định ở dưới đó rất vui khi biết mình có người cha như anh” _ nó nói

“Anh rất vui khi được ở bên con trai của mình nhưng số trời đã định anh không thể chăm sóc nó suốt đời mà” _ Harry nói

“Anh đừng buồn...thằng bé thấy anh khóc sẽ đau lòng lắm đó” _ nó nói

“Em với Kan sao rồi”__ Harry hỏi

“Tại em vẫn bình thường”__ nó nói

“Hai người định khi nào sẽ kết hôn”__ Harry nói

“Em chưa nghĩ đến chuyện đó. Anh sẽ lấy chị Saly chứ”__ nó hỏi

“Jan anh rất yêu em nhưng Saly là người đã vì anh mà chịu nhiều đau khổ. Anh sẽ cùng cô ấy xây dựng một gia đình hạnh phúc. Em nhất định phải hạnh phúc bên Kan đó nha”__ Harry nói

“Anh phải hạnh phúc hơn em đó nha”__ nó ôm lấy Harry

Đám cưới của Saly và Harry diễn ra rất vui tiếp sau đó cũng là Rose và Kevil. Tuy Harry mất đi đưa con nhưng anh ta cũng sớm vượt qua được vì bên cạnh có gia đình và vợ. Nó thì ngày nào cũng cắm đầu vào công việc. Nó đã từ chối lời cầu hôn của Kan vì nó chưa muốn kết hôn.

48. Chương 48: The End(3)

Nó đến gặp Alen và Jun vào buổi tối. Nó có vẻ rất mệt mỏi

“Chị đến rồi”__ nó nói

“Chị ngồi xuống uống nước đi”__ Jun mời nó

“Alen đâu rồi?”__ nó hỏi

“Anh ấy đi ra ngoài chắc cũng gần về rồi”__ JUN nói

“Được rồi. A Pink vẫn tốt chứ”__ nó hỏi

“Dạ, công ty đang tham gia một sự kiện thời trang tại Hàn quốc”__ Jun nói

“Vậy tốt rồi”__ nó nói

“Em có chuyện muốn nói”__ Jun đáp ứng

“Chuyện gì?”__ nó hỏi

“Chị, Alen rất yêu chị đó. Đạo này anh ấy uống rượu rất nhiều, anh ấy luôn nằm mơ thấy chị”__ Jun nói

“Chị biết nhưng Jun à, em cũng yêu Alen phải không. Chị coi Alen là người anh hai của mình, nếu em muốn Alen hạnh phúc hãy nói tình cảm của mình cho Alen biết đi. Chị tin Alen sẽ chấp nhận em mà”__ nó nói

“Nhưng người Alen yêu là chị không phải là em”__ Jun nói

“Jun em ngốc lắm chưa nói sao biết là không được. Dừng cảm lên chứ”__ nó nói

“Jun à. Anh mua dâu tây về rồi nè”__ Alen từ cửa đi vào thì thấy nó với Jun đang ngồi ở phòng khách

“Chị đến rồi sao”__

“Ừ”__ nó nói

“Alen anh cũng ngồi đi”__ Jun nói

“Chị có chuyện muốn nói với hai người”__ nó nói

Alen ngồi xuống bên cạnh Jun, nhìn nó. Nó lấy trong túi ra một tờ giấy

“Đây là quyền sử dụng ngôi nhà này, chị giao cho hai người”__ nó nói

“Chị... em không thể nhận nó”__ Alen từ chối

“Chị sẽ qua Paris sống một thời gian. A Pink chị giao cho hai người. Căn nhà này cũng không có ai ở, chị tặng cho hai người coi như quà nhận chức giám đốc”__ nó nói

“Em không nhận đâu”__ Alen nói

“Alen, anh từng làm vệ sĩ cho em, anh dạy em cách yêu một người nhưng em không thể yêu anh. Em tin rằng có ngày anh sẽ tìm được người mình yêu. Đây là món quà cho những gì anh đã làm tất cả vì em. Hãy nhận nó đi. Anh không cần phải ngại đâu nếu anh muốn báo đáp thì hãy quản lí tốt A Pink đi. Dream có chi nhánh A Pink nhưng A Pink sẽ không phụ thuộc vào Dream.”__ nó nói

“Anh không thể nhận”__ Alen nói

Nó cười “Đừng từ chối. Nếu anh yêu em hãy nhận nó đi”__ nó nói

“Anh...”__ Alen ấp úng

“Thôi được rồi, em coi như là anh nhận rồi đó nha. Em còn có chuyện phải về. Chăm sóc Jun cho tốt đó”__ nó nói rồi đứng lên đi ra khỏi căn nhà

Kan đã đứng chờ nó ngoài đó. Nó không nói gì lên xe. Nó cùng hấn đến một dòng sông. Bầu trời về đêm rất đẹp

“Anh.. em có món quà tặng anh”__ nó nói

Kan nhìn nó “ Anh cũng có”

Nó lấy trong túi ra một cái hộp vuông màu đen sang trọng “Đây là chiếc đồng hồ chính em thiết kế. Em muốn nó sẽ luôn theo anh dù em không có bên cạnh”

“Ý em là sao.... Em luôn ở bên anh mà”__ hấn nói

“Em sẽ qua Pháp một thời gian, em muốn có thời gian suy nghĩ cho việc yêu anh”__ nó nói

“Anh rất yêu em mà...”__ Hấn nói

“Em biết nhưng đã có rất nhiều chuyện xảy ra... em cần thời gian”__ nó nói

“Thôi được anh tôn trọng quyết định của em nhưng đừng để anh chờ lâu được chứ”__ hấn nói

“Em biết rồi. Em có thể tự tay đeo nó cho anh được chứ”__ nó nói

Hấn đưa tay cho nó. Nó cầm đồng hồ đeo vào tay “Nó thật đẹp”

“Anh có quà tặng em. Em nhắm mắt được chứ”__ hấn nói

Nó không nói chỉ nhắm mắt. Hấn rút trong túi ra sợi dây chuyền đeo vào cổ cho nó

“Nó rất hợp với em”__ hấn nói

“Cảm ơn anh vì đã bảo vệ em”__ nó ôm hấn vào lòng

“Em định khi nào đi”__ hấn hỏi

“Ngày mai”__ nó nói

“Phải biết tự chăm sóc mình... nhớ ăn uống đầy đủ đó nha... đừng để bị bệnh”__ hấn nói

“Anh cũng phải chăm sóc bản thân đó... đừng sống như lúc trước nữa... hãy là vị chủ tịch xứng đáng của Dream World”__ nó nói

49. Chương 49: Trở Về (The End 4)

Sáng hôm sau nó đã chuẩn bị hành lý xong. Nhìn ngắm căn phòng một lượt rồi đi uống dưới nhà. Ba mẹ và anh hai đang ngồi ở phòng khách uống trà

“Ba mẹ con có chuyện muốn nói”__ nó nói

“Con xách hành lý định đi đâu hả”__ mẹ nó hỏi

Nó ngồi xuống bàn

“Con sẽ qua Pháp một thời gian”__ nó nói

“Pháp... con qua đó làm gì?”__ ba nó hỏi

“Con có một số chuyện phải giải quyết”__ nó nói

“Việc gì... em có việc gì bên đó”__ San hỏi

“Con không giấu ba mẹ nữa, con chính là.... Chính là chủ tịch của Dream”__ nó nói

“Chủ tịch của Dream sao?__ ba mẹ và San đồng thanh

Nó gật đầu

San lại ôm nó

“Ôi thần tượng của anh. Không ngờ em lại chính là nữ hoàng của thời trang đó”__ San ôm nó

“Con ba mẹ giỏi thật”__ ba mẹ nó nói

“Kan biết chuyện chứ”__ san hỏi

“Anh ấy biết em sang Pháp nhưng không biết em là chủ tịch của Dream .Em hi vọng mọi người sẽ giữ bí mật chuyện này”- nó nói

“ỪA, tiếng gì vậy”__ ba nó hỏi

“LÀ máy bay... con phải đi rồi tạm biệt ba mẹ”__ nó đứng lên ôm lấy ba má và anh hai

“Giữ gìn sức khỏe nha con gái”__ ba nó nói

“BA mẹ cũng vậy đó”__ nó nói

Nó tạm biệt ba mẹ rồi bước lên chiếc máy bay giành riêng cho chủ tịch của Dream. Ba mẹ nó rất bất ngờ vì nó là người cả thế giới ngưỡng mộ. Hai nó thì nghĩ :”Em cho hai này bất ngờ quá. Anh không thua em được”.

Harry thì kế thừa sự nghiệp của gia đình và cũng hợp tác với gia đình nó trong việc kinh doanh khách sạn. Đồng thời Harry cũng là ông hoàng trong thế giới ngầm.

“Chào mọi người, tôi chính là Royal nữ hoàng trong thế giới ngầm”__ nó nói

“Nữ hoàng... cô hợp gấp có chuyện gì sao?”

“Như mọi người biết trong thế giới ngầm chỉ có người lãnh đạo duy nhất là tôi nhưng tôi muốn thế giới của chúng ta sẽ có cả nữ hoàng và ông hoàng lãnh đạo”__ nó nói

“ý cô là sao”

“Thế giới chúng ta luôn có cuộc chiến vì họ không muốn con gái làm nữ hoàng. Họ tìm mọi cách hãm hại tôi. Vậy chúng ta sẽ có cả hai. Tôi lấy thân phận là nữ hoàng sẽ bầu HARry làm ông hoàng trong thế giới ngầm”__ nó nói

“Harry- là bang chủ của Monter sao?”

“Đúng vậy trong số các bang Monter được xem như là quyền lực thứ hai sau Devil là bang của tôi. Harry sẽ là ông hoàng cùng tôi lãnh đạo thế giới ngầm”__ nó nói

“Tôi đồng ý. Chúng tôi đồng ý. Nữ hoàng muôn năm”

“Sau này mọi việc trong thế giới ngầm sẽ do Harry quản lí. Còn tôi sẽ nghỉ ngơi một thời gian. Tôi hi vọng mọi người sẽ tôn trọng Harry như tôn trọng tôi”_ nó nói

“Vậy nữ hoàng làm gì cô định rút lui sao?”_

“Không. Tôi vẫn sẽ là nữ hoàng của mọi người. Harry sẽ giúp tôi giải quyết một số chuyện trong khoảng thời gian đi vắng”_ nó nói

“Cô đi đâu”

“Tôi sẽ nghỉ ngơi. Hy vọng rằng mọi người sẽ tôn trọng ông hoàng của chúng ta.”_ nó nói

Thế là Harry trở thành ông hoàng của thế giới ngầm cùng nó cai trị thế giới, giúp cảnh sát và cũng là quyền lực lớn nhất của thế giới

Jun cũng đã thổ lộ tình cảm với Alen, Alen rất bất ngờ nhưng cũng dần dần chấp nhận.

Hai năm sau

“Chuyện gì thế này. Tại sao lại có bài báo này chứ”_ giọng của nó vang lên

“Giám đốc là do anh của cô làm đó”_ thư kí nói

Cánh cửa mở ra

“Em gái. Anh đến rồi”_ San nói

“Anh nói đi sao anh lại công khai em là chủ tịch của Dream chứ”_ nó tức giận

“Anh thấy em tối ngày làm việc người làm anh nhìn em vậy chịu không nổi”_ hai nó nói

“Anh...”_ nó nói

“Em về Anh đi.... Kan nhớ em lắm đó”_ San nói

“Em còn rất nhiều việc phải làm”_ nó nói

“Em không quên Kan được mà. Hôm kia là đám cưới của anh em về đi”_ San nói

“Đám cưới... anh với chị Taylor kết hôn sao?”_ nó hỏi

“Ừ...em vô tâm thiệt đó”_ San nói

“Mai em về... OK”_ nó nói

“Anh kêu Kan ra sân bay rước em”_ San nói

“Tùy anh... giờ anh đi ra cho em làm việc”_ nó ra lệnh

Ngày hôm sau tại sân bay một cô gái bước ra với anh mắt ngưỡng mộ của mọi người.

Nó nhìn xung quanh :’Nói ra đó mình mà không thấy đâu cả” Nó đi ra bắt taxi về nhà, nghĩ ‘Nói yêu mình mà không thấy đâu cả... phải bắt quả tang mới được’_ nó quay sang tài xế

“Bác cho cháu tới Full House đi”_ nó nói

Nó bấm chuông vào nhà

“Cô là...”_ người giúp việc hỏi

“Tôi là Florence, thiếu gia các người đầu”_ nó hỏi

“Cậu chủ ở trên phòng từ ngày hôm qua tới giờ. Mà cô vào nhà đi ông bà chủ không có ở nhà, mọi người trong nhà thì đi ra vườn rồi, tôi cũng đi chợ nên cô nhớ đóng cửa trước khi vào nhà nha”_ người giúp việc nói xong rồi đi luôn

Nó bước vào phòng

‘Nè... anh đang ở đâu ra đây đi’__ nó nói

Nó nhìn xung quanh không thấy hấn đâu. Lên lầu bước vào căn phòng. Nhìn xung quanh hết phòng này sang phòng khác. Cuối cùng cũng thấy hấn đang nằm ở trên giường

‘Nè.. anh nói đón tôi mà sao anh nằm ở đây’__ nó nói

Nó không thấy hấn trả lời, lại gần

‘Nè, anh sao vậy’__ nó đụng người hấn

‘Nè tình lại đi’__ nó lắc người hấn

Thấy hấn không ổn, sờ lên trán “Anh bị sốt rồi” nó nói

“Không được... khăn ướt”__ nó bước vào phòng vệ sinh nhúng khăn ướt đắp lên trán cho hấn.

“Không được rồi... sốt.... sốt... uống trà gừng.. đúng rồi trà gừng”__ nó xoay lưng định đi nhưng bị tay hấn kéo lại

“Đừng đi...anh nhớ em”__ hấn từ từ mở mắt ra

‘Anh không sao chứ’__ nó hỏi, ngồi xuống đỡ người hấn

Hấn lắc đầu “2 năm... anh rất nhớ em... anh yêu em”__ hấn nói

“Anh sốt rồi, em pha trà gừng cho anh uống”__ nó định đứng lên nhưng bị hấn kéo lại, ôm nó vào lòng.

“Anh yêu em”__ hấn nói rồi hôn nó. Nó bất ngờ nhưng cũng không chống lại. Nó rất nhớ hấn... nhớ hấn... nhớ hấn rất nhiều....

Hấn hôn nó định bỏ ra nhưng hương vị này hấn rất nhớ. Nó ôm sau gáy hấn không phản đối, hôn hấn... nó nhớ nụ hôn này... nhớ hấn từng ngày chỉ muốn được gặp hấn nhanh hơn... Hấn hôn nó cởi chiếc áo sơ mi của mình ra. Nhìn nó... nó bất ngờ vì hành động của hấn (hấn định làm gì nó đây). Định cởi áo nó ra nhưng hấn đã ngắt xiêu, nó hét

“Nè, anh không sao chứ”__ nó vỗ má hấn

“Không được.... trà gừng.. pha trà gừng”__ nó nói rồi đi xuống bếp

“Chuyện gì vậy... không chỉ là do anh ta sốt nên mới làm thế thôi”__ nó suy nghĩ, tay thì đang nấu nước sôi

Nó ngủ từ lúc nào không biết, tỉnh dậy thì thấy hấn ở trước mặt mình

“Anh tỉnh rồi sao?”__ nó hỏi

“Chuyện hồi nãy anh xin lỗi”__ hấn nói

“Anh bị sốt uống trà gừng đi”__ nó nói, tay đưa ly nước cho hấn

Hấn cầm lấy rồi uống

“Chúng ta kết hôn có được không”__ hấn quỳ xuống , gơ chiếc nhẫn lên. Nó nhìn hấn

“Anh rất nhớ em suốt 2 năm.. anh biết mình không thể thiếu em.. hãy làm vợ anh nhé”__ hấn nói

“Em xin lỗi... em không thể...”__ nó chưa nói xong hấn đã nói

“Anh sẽ chờ nhưng đừng bỏ anh đi nữa”__ hấn nói rồi cúi mặt xuống

50. Chương 50: Kết Thúc Tốt Đẹp

“Em không thể tự mình đeo nhẫn.. anh phải đeo cho em chứ”__ nó nhìn hấn cười

“Em đồng ý sao...cảm ơn em. I Love You”__ hấn đeo nhẫn cho nó. Thế rồi ngày đám cưới mà mọi người mong chờ đã đến. Đám cưới tổ chức tại một khu vườn... nó không hoàng tráng hay có những người cao quý mà chỉ có bạn bè, gia đình. Nó mặc chiếc váy cưới màu trắng bó sát thân. Hấn thì bộ vest trắng. Trông họ như là tiên đồng ngọc nữ vậy đó

“Chúc mừng cậu nha”__ Rose nói

“Chúc mừng em Jan, Kan cậu nó chăm sóc tốt cho em ấy đó. Làm em ấy tổn thương thì cậu biết Harry William này làm gì rồi đấy”__ Harry nói

“Jan em phải hạnh phúc đó nha”__ Sally nói

“Em cảm ơn mọi người. Anh hai khi nào em mới có cháu vậy”__ nó nhìn sang hai nó đang cười tươi với vợ mới cưới

“Ồ... thì sắp có rồi... chờ 9 tháng nữa là em có cháu thôi”__ San nói

“Chị dâu có bầu rồi sao?”__ nó bất ngờ

“Chị có hơn 1 tuần rồi”__ Taylor nhìn nó cười

“Chúc mừng nha. Chồng em sắp có cháu rồi đấy”__ nó nhìn Kan cười

“Anh muốn mình có con hơn là cháu cơ”__ Kan chọc nó

“Anh này”__ nó đánh Kan

“Thôi, cô dâu mời cô vút hoa cho tôi còn chụp. Tôi muốn kiếm chồng thứ hai”__ Rose nói

“Rose, em dám bỏ anh sao”__ Kevil tức giận

“Em không dám.. em muốn chụp hoa thôi... chụp được tặng cho anh... anh là chồng thứ hai của em được không?”__ Rose nhìn Kevil cười

“Mọi người chuẩn bị chưa...1...2...3”__nó ném hoa

“Ồ. Nếu Jun là cô dâu ai sẽ là chú rể đây?”__ nó nhìn Alen cười

Jun ngại

“Em đồng ý lấy anh chứ”__ Alen đứng kế bên

“Ah! Vậy sắp có đám cưới nữa rồi... em với anh phải tặng gì cho họ đây”__ nó nhìn Kan cười

“Đồng ý đi... đồng ý đi”__ mọi người xung quanh cổ vũ

“Em đồng ý”__ Jun nhìn Alen cười

Nó cùng Kan bước ra cổng hoa. Nhìn ngắm bầu trời đêm những ngôi sao thật sáng. Kan hôn nó rồi nắm tay nó ngược lên bầu trời

“Cảm ơn em đã lấy anh”__ hấn nói

“Em phải cảm ơn anh mới đúng. Anh đã cho em biết thế nào là yêu... thế nào là nhớ một người... cảm ơn anh”__ nó nói

“Anh yêu em”__ hấn

“Em cũng yêu anh”__

Họ ôm nhau thật chặt.

Cuộc đời chúng ta sẽ có nhiều đau khổ và niềm vui nhưng niềm vui thật sự đó chính là tình yêu và gia đình. Hãy thành tâm yêu một người thì bạn sẽ cảm thấy hạnh phúc. Đừng sống giả tạo, hãy là con người thật của chính mình!!!!!! Cảm ơn các bạn đã đọc truyện của mình.

Ngoại truyện

“Hai con đâu rồi”__ hấn nói

‘Hai anh em nó ra ngoài kia chơi rồi kìa ‘__ nó nói

‘Harry kìa. Chúng ta đến đó đi’__ hấn chỉ về phía bàn của Harry đang ngồi

‘Chào anh. Lâu ngày không gặp”__ nó nói

‘Em sống ở Paris tốt chứ”__ Harry hỏi

‘Tốt. Em về Anh thăm mọi người đó”__ nó nói

“Nghe nói Kan chuyển công ty chính sang Paris luôn phải không?”__ Sally hỏi

“Dạ, em chuyển qua đó làm cho tiện, vợ em có Dream tại Paris nên công việc cũng sẽ thuận lợi hơn”__ Kan nói

“Anh chị sống tốt chứ”__ nó hỏi

“Tốt mà các con em đâu”__ Harry hỏi

‘Nó kìa”__ hấn chỉ hai đứa nhóc đang đi lại

‘Anh em sinh đôi sao?”__ Harry hỏi

“Ừ. Con gái tên là Royal, còn thằng nhóc tên là Robert. Hai đứa cũng 3 tuổi rồi”__ nó nói

‘Còn anh em nghe nói anh có một đứa con trai và con gái mà”__ hấn hỏi

‘À. Hai đứa bé đó cũng đang vô kìa”__ Harry nhìn

‘Thằng bé tên là Ben Jamin phải không ?’__ nó hỏi

‘ừ, nó 5 tuổi rồi đó. Em cứ gọi nó là BJ đi. Còn chị nó tên là Jacky 7 tuổi”__ Sally nói

‘Nè, em là ai sao đụng tôi mà không xin lỗi chứ”__ BJ nói

Royal không thèm để ý đi luôn. Để BJ đứng đơ

‘Em chị không sao chứ?”__ Jacky hỏi

‘Cô ta đúng là quá không biết nói tiếng xin lỗi. Không thể tin được”__ BJ nói

‘Em hai, sao em không xin lỗi”__ Robert hỏi

‘Em không thích”__ Royal nói rồi đi luôn

“Anh nhìn tụi nhỏ giống chúng ta hồi đó quá. Royal giống hệt em đó nha, lạnh lùng vô tâm”__ hấn chọc nó

“Anh chọc em nữa rồi. Mà nhìn đi BJ cũng đẹp trai hơn anh đó nha”__ nó nói

“Anh dám nói đứa bé mới 5 tuổi đẹp trai hơn anh sao?”__ hấn nói

“BJ theo gen tôi tất nhiên phải đẹp rồi”__ Harry nói

“Mà Robert cũng giống hệt Kan đó nha. Thằng bé rất đáng yêu”__ Sally nói

“Ba mẹ”__ Royal và Robert đồng thanh

“Các con chú bác đi”__ nó nói

“Chúng cháu chào bác ạ”__ hai con của nó nói

“Ngoan lắm”__ Harry nói

“Ngoan gì ba ơi, con nhỏ đó hồi nãy đụng con mà không chịu xin lỗi đó”_ BJ đi đến

“Tôi ghét nhất người lạ đụng người mình mà sao biết được tôi đụng anh trước chứ”_ Royal nói

“Cô.... Cô”_ BJ ấp úng

“Anh nhìn xem có khi nào mình sẽ trở thành thông gia với Jan không chứ”_ Sally hỏi

“Chắc sẽ vui lắm đó”_ nó nhìn tụi nhỏ cười

Thế là cả đám cười mà tụi nhỏ không biết họ cười vì chuyện gì

“Ba mẹ cười gì vậy”_ 4 đứa nhỏ hỏi

“Không có gì đâu các con”_ họ đồng thanh.. Ha ha ha ha ha ha.... (Gia đình vui vẻ phải thế chứ)

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/devils-love-tinh-yeu-cua-ac-quy>